அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெ

உ

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்தபாரதீ விஜயம்

ஸ்ரீ தக்ஷிணாம்னாய
சிருங்ககிரி ஸ்ரீ சாரதா பீடாதிபதி
ஸ்ரீ ஜகத்குரு
ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்தபாரதீ ஸ்வாமிகள் - I
(கி. பி. 1622—1663)
அவர்களின் திவ்யசரித்திரம்

இரண்டாம் பாகம்

(பீடாரோஹணம் முதல் விதேஹகைவல்யம் வரை)

ஸ்ரீ வாணீ விலாஸ் பிரஸ்
ஸ்ரீரங்கம்

1965

அட்டவணை

முகவுரை

ஸ்ரீராமசந்திரமஹோதயம் என்ற காவ்யத்தைப்பார்க்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீ சிருங்கேரி மடம் புஸ்தக கோசத்தில் கவனித்தபோது இரண்டு சுவடிகள் அகப்பட்டதில் ஒன்று தான் ஸ்ரீராமசந்திர மஹோதயம் என்றும், மற்றொன்று "ஸ்ரீ ராமசந்திர மஹோதய காவ்ய கர்த்ரு ஸ்வரூப பிரகாசம்" என்றும் தெரிந்தது. அதில் காவ்ய கர்த்தா வான ஸ்ரீ ஸச்சிதாநந்த பாரதீ ஸ்வாமிகளின் வரலாறு விஸ்தாரமாகக் காணப்பட்டது. அதன் ஸாராம்சத்தை யாவது தமிழில் எழுதி பிரஸித்தப்படுத்த வேண்டுமென்று தோன்றி ஸ்ரீ மஹாஸன்னிதானத்தில் விக்ஞாபனம் செய்த தில் அவர்கள் மிகக்கருணையுடன் அனுமதி கொடுத்தார்கள். பட்டாபிஷேகம் வரை முதல் பாகமாகவும், மேல் சரித்திரம் இரண்டாம் பாகமாகவும் பிரசுரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கிரந்தம் பூர்த்தியாக இல்லாததினால் கடைசியில் ஸ்வல்ப பாகம் குருவம்ச காவ்யத்திலிருந்து சேர்க்கும்படி ஏற்பட்டது. ஸம்ஸ்கிருத ரஸிகர்களுக்காக சில இடங்களில் மூல சுலோகங்கள் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக் கிறது. ஸம்ஸ்கிருதம் தெரியாதவர்கள் அந்த சுலோகங் களை விட்டு விட்டே வாசித்தாலும் சரித்திரத்தின் போக்குக்கோ, ஸ்வாரஸ்யத்திற்கோ பங்கம் ஏற்படாது. இந்த மஹானின் பூர்வாசிரம சரித்திரத்தையறிந்துகொண்ட தற்காலம் பீடாதிபத்யம் வஹித்துவரும் ஸ்ரீ ஜகத்குரு அபிநவ வித்யாதீர்த்த ஸ்வாமிகள் வெகு ஆர்வத்துடன் இச்சரித்திரத்தில் கண்ட ஹரித்ரா நதியும் வேகவதீ நதியும் ஸங்கமமாகும் ஸ்தலத்திற்கு 15—6—65ல் நேரில் விஜயம் செய்து அவ்விடத்திலுள்ள ஸ்ரீ முக்தீச்வராலயத்தை யும் தர்சனம் செய்து ஸங்கமத்திலும் வேகவதியிலும் ஸ்நாநாதிகளைச் செய்து ஸமீபத்திலுள்ள குன்றுவாரங் கோட்டை என்ற சன்னுப்பட்டி என்ற கிராமத்தில் ஸ்ரீ சாரதா சந்திரமௌளீசுவர பூஜை நடத்தி அக்கிராமத் தார்களிடம் ஸ்தலத்தின் மஹிமையை எடுத்துச்சொல்லி அனுக்ரஹித்துவிட்டு வந்தார்களென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

R. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர்.

முன்னுரை

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பாரதீ ஸ்வாமிகளின் பீடாதிபத்ய காலத்தின் முதல் பகுதி மிகவும் குழப்பமான காலம். கலகம், சேனைகளின் நடமாட்டம், போர்கள், பஞ்சம், கொள்ளை, நாச வேலை இவைகள் தாண்டவ மாடின. முதலாம் வேங்கடப்பநாயக்கர் தன் பேரன் வீரபத்திரனை அரியணையில் வைக்கவேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டு தன் தமையன் மகன் வீரனை சிறையிலடைத்து வைத்தான். ஆனால் அவன் இறந்ததும் கர்நாடகத்தில் உள்ள சிற்றரசர்கள் பல்லாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து வீரபத்திரனுக்கு விரோதமாகக் கலகம் செய்தார்கள். வீரனும் சிறையிலிருந்து வெளிவந்து கலகக்காரர்களின் உதவியைப் பெற்று 1630-ம் ஆண்டில் இக்கேரி ராஜ்யத்தின் பெரும் பகுதியை ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொண்டான். ஸதாசிவய்யா, ஸோடே, பிலிகி மன்னர்கள் வீரனுக்கு உதவியாக இருந்தார்கள். இத்தருணத்தைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு கலச நாட்டின் சிற்றரசன் பைரவன், இக்கேரி ராஜ்யத்தில் சில பகுதிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு சிருங்கேரி மடத்தைக் கொள்ளையடிக்க எல்லா முயற்சிகளையும் செய்தான். எங்கும் மூண்ட கலகங்கள் அடங்கி நாட்டில் அமைதி நிலவ ஆறு ஆண்டுகள் ஆயின. அதாவது 1635 வரை. இதுவரை நடந்த விருத்தாந்தங்கள்தான் இந்த நூலில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. மைசூர் அரசாங்க பிரசுரங்களிலிருந்து வேறு சில விஷயங்களைக் கவனிப்போம்.

இக்கேரிக்கு பலம் குன்றியதைக் கண்ட பீஜாபூர் (விஜயாபுரி) சுல்தான் தன் சேனாபதி ரந்தாவுலாகானை கன்னட ராஜ்ஜியங்களை ஜயிக்கும்படி அனுப்பினான். ரந்தாவுலாவுடன் சிவாஜியின் தகப்பன் சஹாஜி (ஷாஜி)யும் சென்றான். 1637 முதல் 1640 வரை மேற்கு கர்னாடகச் சீமை இவர்கள் வசம் சென்றது. 1637-ல் இக்கேரி நகரம் தகர்க்கப்பட்டது. வீரபத்திரன் சரண் புகுந்தான். தன் ராஜதானியை பெட்னூருக்கு (நகர்) மாற்றிக்கொண்டான்.

பல கோவில்களும் ஹிந்து ஸ்தாபனங்களும் அழிந்தன. இதற்கெல்லாம் உடந்தையாக சஹாஜி இருந்தது, அவன் தர்ம பத்னி ஜீஜாபாயுக்கும், மகன் சிவாஜிக்கும் மன வேதனையை அளித்தது. இந்தக் கலவரத்தில் சிருங்கேரி ஸம்ஸ்தானத்துக்குச் சொந்தமான சில கிராமங்கள் பாது காப்பு இல்லாமல் பிறர்வசம் சென்றுவிட்டன. ஸ்ரீ ஸச்சிதா னந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள் நிருபமூலமாக ரந்தாவுலாகானிடம் முறையிட்டார்கள். இதற்குப் பதிலாக ரந்தாவுலா ஒரு ஸந்நதை ஸமர்ப்பித்தான். "ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜ காசார்யரப்ப ஸ்ரீ சிருங்கேரி மடத ஸச்சிதானந்த பாரதீ ஸ்வாமி ஸ்ரீ பாதங்களிக்கே ரந்தவுலாகானர ஸலாமு" என்று பணிவுடன் எழுதியிருக்கும் ஸந்நது மூலம் சிமோகா சீமையி லுள்ள மடத்துக் கிராமங்களை ஸ்ரீமடத்துக்குத் திரும்பக் கொடுக்கவேண்டுமென்று தன் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பித்தான். அத்துடன் நில்லாமல் இந்த கிராமங்கள் விஷயமாக சிருங்கேரி ஸ்வாமிகளின் ஆக்ஞைகளைத் தன் அதிகாரிகள் நிறைவேற்றவேண்டும் என்றும் உத்தரவிட்டு தானும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் கோரும் உதவிகளை செய்யத் தயா ராக இருப்பதாகவும் தெரிவித்துக்கொண்டான். இது நடந்தது 1640-ம் ஆண்டில்.

1630ல் வீரபத்திரன் ஸ்ரீமடத்துக்கு ஏற்பட்டிருந்த சாவடி செட்டி கொப்பா கிராமசாஸனத்தை ஊர்ஜிதப் படுத்தி கொருகுடே (Gorugude) என்ற கிராமத்தையும் ஸ்ரீமடத்துக்கு அளித்தான். சிவப்ப நாயக்கரின் (1645–60) பணிகள் மிகவும் போற்றத்தக்கன. ஸ்ரீமடத்து நிலங் களை பலர் துராக்கிரமம் செய்து அனுபவித்து வந்தார்கள். அவைகளை மறுபடியும் ஸ்ரீமடத்துக்குச்சேரும்படி செய்தான். அக்கிரஹாரங்களையும் சீர்படுத்தி, தர்மங்கள் ஆலய நிர்மாணங்கள், பிரதிஷ்டைகள் இவைகள் நேர்மையுடன் நடந்துவர உதவி அளித்தான். ஹளே ஹொன்னூர் (Hale Honnur) சீமையில் சில கிராமங்களையும் தானம் செய்தான். சிவப்பன் உதவியைக்கொண்டு ஸ்ரீமடத்து நிலங்கள் மறுபடியும் அளக்கப்பட்டன. தீர்வையும்

நிஷ்கரிக்கப்பட்டது (Sivappa's Survey and Settlement 1653). ஸம்ஸ்தானத்தின் வருஷ வருமானம் 12,000 வராகனுக உயர்ந்தது. இனும்தார்களின் பேரிஜ் தீர்மானிக்கப்பட்டது. எல்லா வசூல்களையும் ஸம்ஸ்தான அதிகாரிகளே செய்யும்படி தீர்மானிக்கப்பட்டது. 1662ல் பத்ரப்ப நாயக்கர் 460 வராகன்கள் பெருமானமுள்ள கரேஹல்லி (Karehalli), கவதூரு (Gavaturu) கிராமங்களை சிருங்கேரிக்குச் சேரும்படி செய்தான்.

மற்ற சிற்றரசர்களும் தங்கள் பணியில் தயங்கவில்லை. தரிக்கேரி ஹநுமப்ப நாயக்கர் தேவபுரம், தண்டூர் (Dandur) கிராமங்களை சிருங்கேரிக்கு ஏகபோகமாக அளித்தான். ஸ்ரீரங்கபட்டணம் மன்னன் கண்டீரவநரஸ ராஜனும் ரத்னங்களில் செதுக்கப்பட்ட பூஜா மூர்த்திகளை யும், பல அரிய காணிக்கைகளையும் ஸமர்ப்பித்தான்.

இந்த ஜகத்குருவின் ஆட்சி காலத்தில் கூடலி மடத்தில் நடந்த ஸம்பவங்கள் 88–89ம் பக்கங்களில் விவரிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. இதற்கு முந்தியே பீஜாபூர் அதிகாரிகளிடம் வஞ்சகமாகப்பேசி சிருங்கேரிக்குச் சொந்தமான சில கிராமங்களை கூடலி மடத்து ஸ்வாமி கைப்பற்றியிருந்தார். வீரபத்ரநாயக்கர் இதை விளக்கியதன் மூலம், பீஜாப்பூர், சுல்தானின் ஸ்தல அதிகாரிகள் அந்த கிராமங்களை சிருங்கேரிக்கு மறுபடியும் வாங்கிக்கொடுத்தார்கள்.

73–74ம் பக்கங்களில் ஒரு ஸந்தேகம் குறிக்கப்பட்டிருக் கிறது. ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பாரதிகள் பீடாதிபத்யம் பெற்ற பிறகு மதுரைக்குச் சென்றதின்மூலம் "மீனாக்ஷி சதகம்" எழுதப்பட்டதா, அல்லது பால்யத்தில் தாங்கள் பார்த்தவை களை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு எழுதப்பட்டதா என்பதுதான் பிரச்னை. இது விஷயமாக ஒரு சர்ச்சை அவசியம். 1639க்குப் பிந்திய சம்பவங்கள் இந்த நூலில் தெளிவாகக் காணவில்லை. இந்த நூலைப் பெரும்பாலும் ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் "குருவம்ச காவ்ய"த்தில் 10, 11வது ஸர்க்கங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. விசேஷ

மாக சிவப்பநாயக்கர் காலத்தின் விருத்தாந்தங்கள் இங்கு எழுதப்படவில்லை. இந்த அரசனின் ஆட்சி காலத்தில் ஸ்ரீ மடத்துக்கு யாதொரு தொந்தரவும் ஏற்படவில்லை. நாயக்கர் உதவியால் ஸ்ரீ மடத்துக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்கள் தீர்ந்துவிட்டன. பல கிராமங்களும் புதிதாகக் கிடைத்தன. பொருள் நிலைமை சீராகவே அமைந்துவிட்டது. இந்த இருபது ஆண்டு காலத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் யாத்திரை செய்யாமல் மடத்திலேயே இருந்திருப்பாரா? ராமேச்வரம் முதலிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களில் பூஜை கட்டளைகளையும், யாத்திரிகர்களுக்கு பல சௌகரியங்களையும் சிவப்ப நாயக்கர் செய்தார். மதுரையின் வரலாற்றையும் சற்று கவனிப்போம். 14வது நூற்றாண்டில் முகம்மதிய அரசர்கள் மதுரையை ஆண்டார்கள். அவர்கள் மிகவும் துஷ்டர்கள். கோவிலை இடித்து பூஜை நடக்காமல் செய்துவிட்டார்கள். ஸ்ரீ மீனாக்ஷி விக்ரஹமும் வெளியூருக்குக் கொண்டுபோகப் பட்டது. தமிழ் நாட்டிலேயே இது மிகவும் சோககரமான காலம். விஜயநகர வீரர்கள் குமாரகம்பணனும் வீரசாவணனும் மதுரையை 1371ல் மீட்டு ஹாஸன்கங்கு (Hassan Gangu) என்ற முஸ்லீம் மன்னனை வதைத்து, மதுரையை விஜயநகர ஆட்சிக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். காஞ்சீ, ஸ்ரீரங்கம் முதலிய இடங்களில் செய்ததுபோலவே கம்பணன் ஸ்ரீ மீனாக்ஷீ சுந்தரேச்வர மூர்த்திகளுக்கு வெகுகாலம் நின்று போயிருந்த பூஜை முதலியவைகளை சரிவர நடக்கும்படி செய்தான். கோவிலை மறுபடியும் நிர்மாணம் செய்யும் வேலையை நாயக்க மன்னர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். முதல் நாயக்க மன்னன் விச்வநாத நாயக்கர் காலத்தில் அவரும் அவர் அமைச்சர் அரியநாதனும் பல பாகங்களைக் கட்டி ஆயிரக்கால் மண்டபத்தை முடித்தார்கள். முத்து வீரப்ப நாயக்கர் (1609–1623) ஆட்சிதான் ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பாரதிகளின் பால்யபர்வம். அவர்கள் மதுரை சீமையில் பிரம்மசாரியாக இருந்த காலம் இது. இப்போது கம்பத்தடி மண்டபம் முடிந்து, வஸந்தராய மண்டபமும் பூர்த்தியாய்விட்டது. திருமலைநாயக்கர் (1623–59) காலம், ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பாரதிகளின் பீடாதிபத்ய காலம்,

அமைச்சர் மஹான் ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதர் விருப்பப்படி, மன்னன் புதுமண்டபம் முதலியவைகளைக் கட்டிப் பல விசேஷ திருப்பணிகளைச் செய்தான் இங்குள்ள ஸகல தேவதாப் பிரதிஷ்டை, நித்ய நைமித்திக பூஜா விதிகள், உத்ஸவங்களின் கிரமங்கள், கோவில் ஆர்ஜித முறைகள் எல்லாமே "ஹாலாஸ்ய மாகாத்மியம்" முதலான க்ஷேத்ர புராணங்களையும் ஆகம விதிகளையும் தழுவியே ஸ்ரீ தீக்ஷிதரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் வர்ணித்திருக்கும் ஆலயச் சிறப்பு, உத்ஸவங்கள், வாகனங்கள், பூஜாக் கிரமங்கள் ஆகியவை எல்லாம் ஸ்ரீ தீக்ஷிதர் நியமனப்படி நடந்தவைகளாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இவ்வளவு விஸ்தாரமாகவும் கிரமமாகவும் இதற்குமுன் கோவிலில் நடக்கவில்லை. மற்றும் சிருங்கேரி ஜகத்குருக்கள் பலர் தங்கள் விஜய யாத்திரைகளில் திருப்பதி, காஞ்சி, சிதம்பரம், ஸ்ரீரங்கம், மதுரை, ராமேச்வரம் முதலிய க்ஷேத்ரங்களுக்குச் சென்றிருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்தபாரதிகளும் திருப்பதி சென்றிருக்கக் கூடும். ஸ்ரீ வெங்கடேசனை ஸ்துதித்து ஒரு சுலோகமும் இந்த நூலில் இருக்கிறது (பக். 79). ஸ்ரீ மடத்திலுள்ள மஹாராஷ்டிர தஸ்தாவேஜிகளிலிருந்து பாஜீ ராவ் பள்ளாள் பிரதான் (பேச்வா பாஜீ ராவ் I) ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஸேது யாத்திரையில் உதவியளிக்கும்படி தன் அதிகாரிகளுக்கு நிருபம் அனுப்பியதாக அறிகிறோம். இந்தக் காரணங்களைக் கொண்டு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் சிவப்பநாயக்கர் காலத்தில் மதுரைக்கு விஜயம் செய்தார்கள் என்று தீர்மானிக்கலாம்.

ஸ்ரீஸ்வாமிகளுடைய ஒப்பற்ற ஆத்மசக்தியும் தபோ பலமும் சிருங்கேரி மடத்தைக் காப்பாற்றின. இதே சக்தி யின் பிரபாவம்தான் பரஸ்பரம் விரோதிகளான மன்னர்கள், பீஜாபூர் முஸ்லீம் அதிகாரிகள்கூட, ஸ்ரீமடத்தின் சொத்துக் களை ரக்ஷித்தும், கூட்டியும் கொடுத்தார்கள். நாட்டுக்கு ஆபத்து வந்தால் மஹான்களின் தபோபலம் எவ்விதம் அந்த ஆபத்துக்களை நீக்கிவிடும் என்பதற்கு வேறு உதாஹரணம் வேண்டுமா? ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் வைதுஷ்யம்

ஒப்பற்றது சாஸ்திரவாதம் அவர்களுக்கு ஓர் விளையாட்டுக்கூடமாக இருந்தது. உயர்ந்த கவிதாசக்தியும் கலைகளில் ஆர்வமும் கூடி இருந்தன. சங்கீதம், நாடகம் ஆகிய கலைகள் இக்கேரி சீமையில் எப்படி போஷிக்கப் பட்டன என்று பீட்ரோ தெல்ல வல்லே (Pietro della Valle) என்ற இதாலிய யாத்ரிகரின் குறிப்பில் *(Travels)* படிக்கிறோம். இக்கலைகள் ஸ்ரீமடத்திலும் போஷிக்கப் பட்டன. ஆனால் ஒரு வித்தியாசம். அரண்மனையில் கலை மன்னர், பிரபுக்கள் இவர்களின் ஸந்தோஷத்துக்காக. ஸ்ரீமடத்திலேயோ இவை தேவதாராதனைக்கு அங்க மாகவே மிளிர்ந்தன. ஸ்ரீஸ்வாமிகள் ஏற்படுத்தின பலஉத்ஸ வங்களுக்கு இவை அங்கமாயின. ஸ்ரீ பவானீ அம்பிகைக்கு அழகாக ஆலயம் கட்டிவைத்து சிலையிலேயே தயாரிக்கப் பட்ட மூர்த்தியின் மூக்கு காதுகளில் ஆபரணங்கள் போடும் படியாக துவாரங்கள் அமைத்தது, ஸ்ரீஸ்வாமிகளுக்கு சிற்பக் கலையில் உள்ள ஆர்வத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறதல்லவா? கூடலியிலும் "ராமேச்வர" ஆலயம் இவர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. (பக் 89)

ஸ்ரீ மடம் 17ம் நூற்றுண்டில் எப்படி காட்சியளித்தது என்பதை இந்த நூல் விளக்குகிறது. நாலு கட்டு உள்ள கட்டடம், அபூர்வமான சில்ப வேலைகள், கண்ணைக்கவரும் ஓவியங்கள், விஸ்தாரமான மேல்மாடி, போஜனசாலைகள் முதலியன. (பக் 55–56)

நிகரில்லாத ஆத்ம நிஷ்டை, தபோ பலம், யோக பலம், ஸகலவித்யா, மந்திர தந்திர, தர்சன சாஸ்திரங்களில் நிஷ்ணாதை, வாக் விலாஸம், கவிதா ஸம்பத்து, கலை ஆர்வம், நிர்வாகசக்தி, தயை இவையெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து மூர்த்தீகரித்த ஆதர்ச புருஷர்தான் இந்த மஹான்.

"தம்முடைய வாக் சக்தியால் துர்வாதிகளையும், தேஜஸ்ஸினுல் சூரியனையும், காம்பீர்யத்தால் ஸமுத்திரத் தையும் ஜயித்தவர். வாதத்தில் ஸிம்ஹம், தானத்தில் உதாரர், பிரவசனத்தில் ஆதிசேஷன்" என்றெல்லாம்

தங்கள் குருவை சிலாகித்திருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பாரதீ ஸ்வாமிகளுக்கும், ஏன்? சிருங்கேரி சாரதா பீடாதிபதிகள் எல்லோருக்கும் பொருந்தும். இப்போது நம்மை அனுக்ரஹிக்கும் மஹாஸ்வாமிகளிடமும் இந்த குணங்களை நாம் பார்க்கவில்லையா?

மஹத் ஆசிரயம் என்பது இரண்டு விதம். ஒன்று அவர்கள் ஸந்நிதியில் இருந்துகொண்டு கைங்கர்யம் செய்வது. மற்றொன்று அவர்களின் திவ்ய குணங்களை தியானித்து அவைகளில் ஈடுபடுவது. இந்த இரண்டாவது முறையில் ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பாரதிகளின் அருள் நமக்குக் கிடைக்கும் படி உபகரிக்க இந்த நூலைப் பூர்த்தி செய்து நமக்கு அளித்திருக்கும் மான்ய சகோதரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர் அவர்களுக்கு மறுபடியும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இந்த பாக்கியம் நமக்குக் கிட்டியது நம் ஜகத்குரு மஹா ஸன்னிதானத்தின் அருளாலல்லவா? அவர்களின் திவ்ய சரண கமலங்களை ஸ்மரித்துவிட்டு, **सद्योऽनिष्टविघातिनी** (பக். 60)—இப்போதே நம் அநிஷ்டங்களைப் போக்கும் ஜகன்மாதாவை ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பாரதிகள் அருளியிருக்கும் சுலோகம் ஒன்று மூலம் ஸ்மரிப்போம்.

कल्याणीं कमनीयरत्नखचितां भूषां वहन्तीं भृशं
कल्पानोकहपुष्पसंभृतकचां कामेश्वराङ्कस्थिताम् ।
वन्दे श्रीपरदेवतां परिजनानन्दौघसंदायिनीं
संस्तौम्याकलयामि संततममूमिष्टार्थसिद्ध्यै मुहुः ॥

திருச்சிராப்பள்ளி,
1965 ஆகஸ்டு 1.

K. R. வேங்கடராமன்,
'ஸ்ரீ சங்கர க்ருபா' ஆசிரியர்.

ஸ்ரீ தக்ஷிணாம்நாய ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸ்ரீ சாரதா பீடாதிபதி

ஸ்ரீ ஜகத்குரு

ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த ஸ்வாமிகள்

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

ஸ்ரீ ஸச்சிதாநந்தபாரதீ விஜயம்

(இரண்டாம் பாகம்)

அத்யாயம் 1

இக்கேரி விஜயம்

ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்தபாரதீ ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஜகத்குரு பீடாதிபத்யத்தை ஏற்றுக்கொண்டவுடன் ஸ்ரீமடம் நிர்வாஹத்திற்காக தனக்கு நம்பிக்கையுள்ள அதிகாரிகளை நியமனம் செய்துகொண்டு அவர்கள் மூலமாக ஸகல கார்யங்களையும் நடத்திவந்தார். ஸ்ரீ வித்யாசங்கராலயத்தில் தன் குருநாதரான ஸ்ரீ அபிநவ நரஸிம்ஹபாரதீ ஸ்வாமிகள் மிகவும் சிரமப்பட்டு வெகு அழகாக சிகரம் ஏற்படுத்தியிருந்தும் அதில் கலசங்கள் ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும் என்று அவர் நினைத்திருந்ததை பூர்த்திசெய்ய வேண்டும் என்ற ஸங்கல்பம் ஏற்பட்டது. உடனே அதற்கு வேண்டிய ஸகல ஏற்பாடுகளையும் செய்து அடுத்த மாகமாஸத்தில் சுபதினத்தில் கிரமப்படி ஸம்ப்ரோக்ஷணம், பிராஹ்மண ஸந்தர்ப்பணுதிகளைச் செய்து ஆறு ஸ்வர்ண கலசங்களை ஸ்தாபித்தார். எல்லாம் குருநாதரின் பிரபாவம் என்றே பாவித்தார்.

रचिते शिखरे पूर्वं स्वीयैर्गुरुभिरञ्जसा ।
देवसद्मनि मेवामे विद्याशंकरयोगिनाम् ॥

संप्रोक्षणं कारयित्वा बह्वन्नं बहुदक्षिणम् ।
शातकुम्भमयाः श्रीमत्कलशाः षण्महोज्वलाः ॥

स्थापिता माघमासे च सुमुहूर्ते गुणाधिके ।

कलशान् स्थापयित्वाऽत्र धर्मं तत्प्रभवं परम् ।
गुरूणां पदयोरेव मन्वानः स महामतिः ॥

ரசிதே ஶிகரே பூர்ணே ஸ்வீயைர் குருபிரஞ்ஜஸா ।
தேவஸத்மனி மேர்வாபே வித்யாஶங்கர யோகிநாம் ॥

ஸம்ப்ரோக்ஷணம் காரயித்வா பஹ்வந்நம் பஹுதக்ஷிணம் ।
ஶாதகும்பமயாः ஸ்ரீமத்கலஶாः ஷண்மஹோஜ்வலாः ॥

ஸ்தாபிதா மாகமாஸே ச ஸுமுஹூர்த்தே குணாதிகே ।

கலஶான் ஸ்தாபயித்வாऽத்ர தர்மம் தத்ப்ரபவம் பரம் ।
குருணாம் பதயோரேவ மந்வாநः ஸ மஹாமதிः ॥

இவ்விதமாக பீடாதிபத்யம் நடத்திக்கொண்டிருக்கையில் ஒரு வருஷகாலம் சென்றதும், ஸ்ரீமடம் நிர்வாஹ விஷயத்தில் பலவிதமாக ஆதரவு கொடுத்துவரும் வயதானவரும் கௌதி மஹாராஜனுமான வெங்கடப்ப நாயக்கரை நேரில் கண்டு ஆசீர்வதித்துவர வேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன்றிற்று. அப்படியே அவ்வரசனின் ராஜதானியான 'இக்கேரி' என்ற நகரத்தை உத்தேசித்துப் புறப்பட்டார். அதிகாரிகள், வித்வான்கள், கவிகள், ஸேவகர்கள் மற்றும் ஜனங்கள் சூழ சத்திர சாமராதி ஸகல பிருதாவளிகளுடன் பல்லக்கில் ஏறி, கிரமமாக பல்லாரி நகரம், ஸ்ரீகிராமம் முதலான பிரதேசங்களைக் கடந்து, துங்கபத்ரா நதியில் வேறு ஒரு நதி சேருமிடத்தில் பீமஸேனனால் பத்து யானை உயரமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் கல்லணையை அடைந்தார். பல்லக்கையும் படகில் ஏற்றி படகோட்டிகள் அந்த நதியைக் கடந்து அக்கரை சேர்த்தார்கள். அங்கிருந்து துங்கபத்ரையைப் பார்க்கும்போது ஸமுத்திரம் போலவே தோன்றிற்று. சுற்றி அடர்ந்த மரங்கள் ஏராளமாயிருந்தது வெகு அழகான காக்ஷியை அளித்தது. மறு கரையில் பீமஸேனனால்

பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் பீமேசுவரருடைய ஆலயம் சென்று பரமசிவனை தர்சனம்செய்தார். பிறகு அணைக்கு ஸமீபம் போய், பெரிய பெரிய சிலேகளை விளையாட்டாகவே பிமஸேனன் அதில் வைத்துக் கட்டியிருப்பதையும், பாறைகளுக்கு நடுவில் நதி வேகமாய்ப் பிரவஹிக்கும்போது ஏற்படும் அழகான நுரைகளையும் வெகு ஆனந்தமாய் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். இந்த பவித்திரமான க்ஷேத்திரத்தில் பரமசிவனையோ மஹாவிஷ்ணுவையோ ஆராதனம் செய்தால் கைலாஸாதி லோகங்கள் கிடைக்கும். இந்தவிடத்தில் அநேக மஹர்ஷிகள் தபஸ் செய்து ஸித்தியடைந்திருப்பதால் இதற்கு "முனிபிருந்தம்" என்ற பெயரும் உண்டு.

तुङ्गभद्रातटे तत्र कुर्वन् हरिहरार्चनम् ।
सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवविष्णवोर्महोदयौ ।
लोकौ स समवाप्नोति ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥

यथाशक्त्या तपः कुर्वन् मानवो नियतेन्द्रियः ।
इह कामानवाप्नोति नाकपृष्ठे च पूज्यते ॥

तपोऽतप्यन्त मुनयो रम्यं तटमुपाश्रिताः ।
क्षेत्रं तन्मुनिबृन्दाख्यं अभूल्लोकेऽपि विश्रुतम् ॥

துங்கபத்ராதடே தத்ர குர்வன் ஹரிஹரார்சனம் ।
ஸர்வபாப விநிர்முக்த: ஶிவவிஷ்ண்வோர் மஹோதயௌ ।
லோகௌ ஸ ஸமவாப்நோதி ப்ரஹ்மலோகம் ச கச்சதி ॥

யதா ஶக்த்யா தப: குர்வன் மாநவோ நியதேந்த்ரிய: ।
இஹ காமானவாப்நோதி நாகப்ருஷ்ட்டே ச பூஜ்யதே ॥

தபோऽதப்யந்த முநயோ ரம்யம் தடமுபாச்ரிதா: ।
க்ஷேத்ரம் தன் முநிப்ருந்தாக்யம் அபூத் லோகேऽபி
விச்ருதம் ॥

இந்த மஹாபுண்ய ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் கிரமப்படி ஸ்நானம்செய்து ஆஹ்நிகங்களையும் ஜபங்களையும் பூஜைகளையும் செய்துகொண்டார். கூடவந்த ஸகல பரிவாரஜனங்களும் ஸ்நாந போஜனுதிகளை செய்தானபிறகு, ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் மறுபடியும் ஆலயம் சென்று பீமேசுவரரை தர்சனம் செய்துகொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டார்.

அநேக கிராமங்களையும் வயல்களையும் தோப்புகளையும் கடந்து மூன்று க்ரோச தூரம் சென்றபிறகு, துர்யோதனனுல் கட்டப்பட்டு தற்காலம் வெங்கடப்ப நாயக்கரின் ஸ்வாதீனத்தில் இருந்துவந்த அழகான கோட்டையைக் கண்டார். அக்கோட்டை அதிகாரிகளாலும் அவ்வூர் மஹாஜனங்களாலும் வெகு ஆதரவுடன் எதிர்கொண்டு அழைக்கப்பட்டு, ஏரிக்கரை வழியாக அங்குள்ள ஸ்ரீமடத்திற்குச் சென்று தங்கினுர். கோட்டைத் தலைவரால் விசேஷமாக யாவருக்கும் ஸத்காரம் செய்யப்பட்டது. அவர் ஆந்திரராகவுமிருந்தபடியால் அவருடன் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் வெகு ஸந்தோஷமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டு, அங்கிருந்து பிரயாணமாகப் புறப்பட்டார்.

அநேகம் காடுகளையும் மலைகளையும் மேடு பள்ளங்களையும் தாண்டி, ஆங்காங்கு ஸௌகர்யம்போல் தங்கி பூஜை போஜனுதிகளை முடித்துக்கொண்டு மறுபடியும் புறப்பட்டு கிரமமாக இக்கேரிக்கு இரண்டு க்ரோசம்வரை வந்துசேர்ந்தார். இவ்விஷயம் தெரிந்து, உடனே மஹாராஜன் தக்க அதிகாரிகளையும் வித்வான்களையும் மற்றும் பிராஹ்மணர்களையும் எதிர்கொண்டு அழைத்துவர அனுப்பினுர். அவர்கள் உடனே அவஸர அவஸரமாக வந்து வெகு பக்தியுடன் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் பாதங்களில் தேங்காய்கள் ஸமர்ப்பித்து வந்தனம் செய்தார்கள்.

त्वरया तेऽभिजग्मुश्च सर्वे ते मुदितान्तराः ।
आगत्य प्रणताः सर्वे नारिकेलनिवेदकाः ॥

த்வரயா தேசபிஜக்முச்ச ஸர்வே தே முதிதாந்தரா: ।
ஆகத்ய ப்ரணதா: ஸர்வே நாரிகேளநிவேதகா: ॥

பிறகு, அழைக்கவந்தவர்களாலும் தன் பரிவாரங்களாலும் சூழப்பட்டு, ஸகல வாத்யகோஷ சங்கநாதத்துடன் பல்லக்கில் அவ்விரண்டு க்ரோசதூரமும் சென்று பட்டணத்தில் பிரவேசித்து, அந்த விசாலமான நகரத்திலேயே ஒரு க்ரோசம் சென்று, எல்லா வீதிகள் வழியாக அவ்வூரிலுள்ள அகோரேசுவரர் ஆலயம் சென்றார். அங்குள்ள மூர்த்தி தன் முப்பத்திரண்டு கைகளிலும் பலவித ஆயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு மிகவும் பயங்கரமான ரூபத்துடன் விளங்கியபோதிலும் பக்தர்களுக்கு எப்பொழுதும் க்ஷேமத்தையே கொடுப்பவர். வெங்கடப்ப நாயக்கரால் விசேஷமாக ஆராதிக்கப்பட்டவர். அவ்வாலயத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் நமஸ்காரம், ஸ்தோத்திரம், தியானம் முதலியவைகளைச் செய்துகொண்டு ப்ரஸாதம் பெற்று வெளியில் வந்து பிரதக்ஷிணமாக அகிலாண்டேசுவரீ ஸன்னிதி சென்று ஸேவித்து அங்கும் ப்ரஸாதம் பெற்றுக்கொண்டார். அகோரேசுவரரின் ஆகிருதிக்குத் தக்கபடியே அம்பிகையும் நல்ல உயரமான ஆகிருதியுடையவள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டு ஆலயங்களிலும் தர்சனம் செய்தபிறகு பல்லக்கில் ஏறி குளக்கரையிலுள்ள கடைவீதி வழியாக தன் மடம் வந்துசேர்ந்தார்.

अघोरेशं महान्तं तु द्वात्रिंशद्भुजसंयुतम् ।
नानायुधविशिष्टं च भीमरूपं महेश्वरम् ॥

उन्नतं विस्तृतं चापि सर्वाभरणभूषितम् ।
प्रतिष्ठितं विधिज्ञैश्च शिलागारे सुविस्तृते ॥

पूज्यमानं च विभवैः वेङ्कटक्ष्माभृता मुदा ।
सर्वदुष्टविघातं च सर्वज्वरविघातकम् ॥

सर्वशत्रुविघातं च भक्तेभ्यश्चाभयप्रदम् ।
नत्वा स्तुत्वा हृदा ध्यात्वा नातृप्यद्यतिकेसरी ॥

प्रसादं प्रतिगृह्यासौ सच्चिदानन्दभारती ।
प्रदक्षिणं प्रकुर्वाणो वीक्ष्यमाणोऽखिलैर्जनैः ॥

हंसगत्याऽव्रजच्छ्रीमान् अखिलाण्डेश्वरीगृहम् ।
उन्नतां पृथुलाकारां अघोरेशानुरूपिणीम् ॥

सर्वमङ्गलमाङ्गल्यां शिवां सर्वार्थसाधिकाम् ।
शरण्यां त्र्यम्बकां देवीं नतो नारायणीं मुहुः ॥

அகோரேஶம் மஹாந்தம் து த்வாத்ரிம்ஶத்புஜ ஸம்யுதம் ।
நாநாயுத விஶிஷ்டம் ச பீமரூபம் மஹேஶ்வரம் ॥

உந்நதம் விஸ்த்ருதம் சாபி ஸர்வாபரண பூஷிதம் ।
ப்ரதிஷ்ட்டிதம் விதிக்ஞைச்ச ஶிலாகாரே ஸுவிஸ்த்ருதே ॥

பூஜ்யமாநம் ச விபவை: வேங்கடக்ஷ்மாப்ருதா முதா ।
ஸர்வதுஷ்ட விகாதம் ச ஸர்வஜ்வர விகாதகம் ॥

ஸர்வஶத்ரு விகாதம் ச பக்தேப்யச்சாபயப்ரதம் ।
நத்வா ஸ்துத்வா ஹ்ருதா த்யாத்வா நாத்ருப்யத்
யதி கேஸரீ ॥

ப்ரஸாதம் ப்ரதிக்ருஹ்யாஸௌ ஸச்சிதானந்த பாரதீ ।
ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரகுர்வாணோ வீக்ஷ்யமாணோzகிலைர் ஜனை: ॥

ஹம்ஸகத்யாzவ்ரஜத் ஸ்ரீமான் அகிலாண்டேச்வரீ க்ருஹம் ।
உந்நதாம் ப்ருதுலாகாராம் அகோரேஶானுரூபிணீம் ॥

ஸர்வ மங்கள மாங்கள்யாம் ஶிவாம் ஸர்வார்த்த ஸாதிகாம் ।
ஶரண்யாம் த்ர்யம்பகாம் தேவீம் நதோ நாராயணீம்
முஹு: ॥

அன்று ராத்திரி மடத்தில் தங்கிவிட்டு மறுநாள் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ஸகல ராஜ சின்னங்களுடன் பல்லக்கில் மஹாராஜனின் ஸபைக்கு விஜயம்செய்தார். சில சுலோகங்களால் அரசனை ஆசீர்வதித்து ஸன்மானம் செய்துவிட்டு அழகாக ஒரு பிரஸங்கம் செய்தார். அதைக் கேட்டு அரசனும் அங்குள்ள வித்வான்களும் வெகு ஸந்தோஷத்தையும் ஆச்சர்யத்தையும் அடைந்தார்கள். வெங்கடப்ப நாயக்கர் வெகுநாளாக ராஜ்யபாரம் வஹித்து வந்திருப்பதுடன் எல்லாம் அறிந்தவர், வீரர், கீர்த்திமான், வித்வான்களிடத்தில் விசேஷ அபிமானமுள்ளவர், நல்ல ரஸிகர்; தானும் நல்ல வித்வான். மேற்கு ஸமுத்திரம் முதல் பத்ராநதி வரையிலும், ஸுப்ரஹ்மண்ய க்ஷேத்திரத்திலிருந்து கோகர்ணம் வரையிலும் உள்ள செழிப்பான பிரதேசத்திற்கு அதிபதி. அங்கு தங்கம், பலவித தான்யங்கள், பாக்கு, ஏலக்காய், மிளகு முதலியவை ஏராளமாகக் கிடைக்கும். அவருடைய ஆக்ஞை ஸுக்ரீவாக்ஞைக்கு மேல்பட்டது. அவருடைய ராஜ்யத்தில் திருடர்கள் பயமே கிடையாது.

पण्डितः पण्डिताराध्यः प्रतापान्मण्डलेश्वरः ।
पश्चिमाम्बुधिमारभ्य भद्रान्ताया भुवस्तथा ॥

सुब्रह्मण्यपदारम्भात् श्रीगोकर्णभुवोऽवधि ।
हिरण्यं पुष्कलं यत्र धान्यं बहुविधं तथा ॥

पूगीफलानां प्रभवः एलाप्रभव एव च ।
मरीचीप्रभवश्चापि यस्मिन् राज्ये प्रतिष्ठितः ॥

सुग्रीवाज्ञाधिकाज्ञश्च यस्याज्ञा न विहन्यते ।
तस्करेभ्यो भयं नास्ति तादृशाज्ञाधरो नृपः ॥

பண்டித: பண்டிதாராத்ய: ப்ரதாபான் மண்டலேச்வர: ।
பச்சிமாம்புதிமாரப்ய பத்ராந்தாயா புவஸ்ததா ॥

ஸுப்ரஹ்மண்ய பதாரம்பாத் ஸ்ரீகோகர்ணபுவோऽவதி ।
ஹிரண்யம் புஷ்கலம் யத்ர தான்யம் பஹுவிதம் ததா ॥

பூகீபலாநாம் ப்ரபவ: ஏலாப்ரபவ ஏவ ச ।
மரீசீ ப்ரபவச்சாபி யஸ்மின் ராஜ்யே ப்ரதிஷ்ட்டித: ॥

ஸுக்ரீவாஜ்ஞாதிகாஜ்ஞச்ச யஸ்யாஜ்ஞா ந விஹந்யதே ।
தஸ்கரேப்யோ பயம் நாஸ்தி தாத்ருஶாஜ்ஞாதரோ ந்ருப: ॥

இவ்வளவு வீரராகவும் பண்டிதராகவும் செல்வாக்கு உள்ளவராகவுமிருந்த இந்த மஹாராஜன் ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரிடம் மிகவும் ஈடுபட்டு, வெகு ஸந்தோஷத்துடன் விலை மதிக்க முடியாத தங்க ஜரிகை போட்டிருந்த இரண்டு பட்டு வஸ்திரங்களை ஸமர்ப்பணம்செய்து, தானும் கொஞ்சதூரம் கூடவே வந்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை இருப்பிடம் அனுப்பினுர். அங்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளும் வெகு ஸந்தோஷமாக தேவதாராதனுதிகளைச் செய்துகொண்டு ஸகல ஜனங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டு இரண்டு வாரங்களுக்குமேல் தங்கும்படி ஏற்பட்டது. அரசனைத்தவிற அநேகர்களும் பிக்ஷை முதலிய ஸத்காரங்கள் செய்தார்கள். பிறகு அங்கிருந்து புறப்பட நினைத்தபோது மஹாராஜனே ஸ்ரீமடத்திற்கு நேரில் வந்து வெகுநேரம் லௌகிகமாயும் சாஸ்திர விஷயமாயும் ஸம்பாஷணம் செய்துகொண்டிருந்தார். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாமல் தயங்கினுர்.

பிறகு மூகாம்பிகா க்ஷேத்திரம் போய் அம்பிகையை தர்சிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, தானும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுடன் வருவதாகத் தீர்மானித்துக்கொண்டு, ஸைன்யம் முதலான பரிவாரங்களுடன் அரசனும் சென்றுர். அங்கு வெகு அழகாகக் கட்டப்பட்டிருந்த ஸ்ரீமடத்தையும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பரிவாரங்களின் சிறப்பையும் கண்டு, ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளும் ஒரு மஹாராஜர் என்றே அரசன் பாவித்தார். இருவருமாக அம்பிகையை வெகு ஆனந்தமாக தர்சனம் செய்தபிறகு, ஆராதனைக்கு அங்கமாக ஸ்ரீ ஸ்வாமி

கள் ஆயிரம் பிராஹ்மணர்களுக்கு விசேஷமாக போஜனம் செய்துவைத்தார். பிறகு மஹாராஜனிடம் சொல்லிக் கொண்டு, அவருடைய பௌத்திரரான வீரபத்திர நாயக்கரையும் அனுக்ரஹித்துவிட்டு, சிருங்கேரிபக்கம் திரும்பி விட்டார்.

அன்று இரவிலேயே பிரயாணம் வைத்துக்கொண்டபடியால், அடர்ந்த காடுகள் வழியாக வரும்போது அங்கு பிரகாசிக்கும் மினுமினுப் பூச்சிகளின் அழகான தீபம்போன்ற வெளிச்சத்தையும் சந்திரிகையின் சோபையையும் கண்டு ஆனந்திக்க அவகாசம் கிடைத்தது. அந்தக் காடுகள் தாண்டி ஒரு க்ரோசத்திற்கப்பாலுள்ள ஒரு கோட்டைக்கு வந்தபோது, அங்குள்ள அதிகாரிகள் விசேஷமாக ஆதரவு காட்டினார்கள். அவர்கள் வெகு உத்ஸாஹத்துடன் தக்க பக்க வாத்தியங்களோடு நர்த்தனமும் கோலாட்டமும் நடத்த ஏற்பாடுசெய்தார்கள். அதையும் கொஞ்சநேரம் பார்த்துவிட்டு அவர்களை அனுப்பியானபிறகு சிறிதுநேரம் நித்திரைசெய்து அதிகாலையிலேயே அங்கிருந்து புறப்பட்டு விட்டார். கிரமமாக ஸ்ரீகிராமம், சுவேததுர்க்கம் முதலானவைகளைக்கடந்து தன் ராஜ்ய எல்லைக்குள் வந்துசேர்ந்தார்.

எங்கு பார்த்தாலும் கட்டப்பட்டிருந்த வாழைகளையும் தோரணங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு, ஜனங்களால் வெகு உத்ஸாஹத்துடன் வரவேற்கப்பட்டு சிருங்கேரி நகரத்தில் பிரவேசித்தார். அங்குள்ள ஜனங்கள் வெகு பக்தியுடனும் ஸந்தோஷத்துடனும் காட்டிய நீராஜனங்களை ஏற்றுக் கொண்டு, அப்படியே மலஹானிகரேசுவரரை தர்சனம் செய்துவிட்டு ஸ்ரீமடம் வந்துசேர்ந்தார். உடனே ஸ்ரீ சாரதா தேவியை தர்சித்து நமஸ்கரித்து ப்ரஸாதம் பெற்றுக் கொண்டு தன் இருப்பிடம் சென்றார். இவ்விதமாக எவ்வித குறைவுமன்னியில் வெகு விமரிசையாக பீடாதிபத்யத்தை நடத்திக்கொண்டு கீர்த்தியுடன் விளங்கிவந்தார்.

राज्यं शक्त्या प्रकुर्वाणो भुञ्जानश्च मठश्रियम् ।
विघ्नं परिहरन् राज्यश्रियो बुद्धिसमन्वितः ॥

उपायज्ञो मृदुत्वेन वर्तमानस्तपोन्वितः ।
श्रिया परमया युक्तः सोऽवर्तत महायशाः ॥

ராஜ்யம் ஶக்த்யா ப்ரகுர்வாணோ புஞ்ஜாநச்ச மடச்ரியம் ।
விக்நம் பரிஹரன் ராஜ்யச்ரியோ புத்தி ஸமன்வித: ॥

உபாயஜ்ஞோ ம்ருதுத்வேன வர்த்தமாநஸ் தபோன்வித: ।
ச்ரியா பரமயா யுக்த: ஸோऽவர்த்தத மஹாயஶா: ॥

அத்யாயம் 2

நவராத்திரி உத்ஸவம்

சரத்காலத்தில் ஆசுவயுஜ சுக்ல பிரதமை முதல் நவமீ முடிய ஸ்ரீ சாரதாம்பாளுக்கு நவராத்திரி மஹோத்ஸவம் வெகு விமரிசையாக நடந்தது. கங்கா, கோதாவரீ, காவேரீ, தாம்ரபர்ணீ முதலான நதீ தீரங்களிலிருந்தும் அயோத்யா, துவாரகா, காசி, மதுரா, ஜகன்னாதம், வேலாபுரம், காஞ்சீபுரம், திருப்பதி, ஸ்ரீரங்கம், கோகர்ணம், மலையாளம் முதலான பிரஸித்த ஸ்தலங்களிலிருந்தும் இக்கேரி ஸம்ஸ்தானத்திலிருந்தும் மற்றும் அநேக பிரதேசங்களிலிருந்தும் ஏராளமாக வித்வான்களும் மற்றும் ஜனங்களும் கூடினார்கள்.

அவர்களில் ஒரு வேதம், இரண்டு வேதங்கள், மூன்று வேதங்கள் இவைகளில் அத்யயன சூரர்களாகவும், தர்க்கம், வியாகரணம், மீமாம்ஸை, வேதாந்தம் முதலான சாஸ்திரங்களில் கரைகண்டவர்களாகவும் அநேகம்பேர் இருந்தார்கள். அப்படியே வெகு ரஞ்ஜகமாகக் கவனம் செய்யக்கூடிய கவிகளும், ஸங்கீத வித்வான்களும், பலவித வாத்தியங்களை வாசிப்போர்களும் ஏராளமாய் வந்துசேர்ந்தார்கள்.

உத்ஸவத்தில் பிரதி தினம் வேத பாராயணம் செய்ய வேண்டியதை யுத்தேசித்து, அத்யயனம் செய்தவர்களை யல்லாவதானிகளும் பிரஹ்மாபட்டரும் பிரதானமாயிருந்து பரீக்ஷைசெய்து தகுந்தவர்களின் பெயர்களைக் குறித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் வெகுதூரத்திலிருந்து வந்திருந் தவர் யாரையும் விலக்கவில்லை. அப்படியே மந்திர ஜபாதி கள் செய்யவேண்டியதற்காகவும் தகுந்த பிராஹ்மணர் களைத் தீர்மானித்து குறித்துக்கொண்டார்கள். இவ்விதம் குறிக்கப்பட்ட பிராஹ்மணோத்தமர்களுக்கு ஆரம்ப தின மான பிரதமை காலையில் ஸ்ரீமத் ஆசார்யரால் தேங்காய் கொடுப்பித்து அந்தந்த பாராயண ஜபாதிகளுக்காக வரணம் செய்யப்பட்டது.

आरब्धे प्रतिपद्येव मङ्गले शारदोत्सवे ।
नालिकेरप्रदानेन यतिराजेन धीमता ॥

वेदपारायणार्थाय वरणेन द्विजन्मनाम् ।
नानामन्त्रजपार्थाय तथा मन्त्रविदामपि ॥

ஆரப்தே ப்ரதிபத்யேவ மங்களே ஶாரதோத்ஸவே ।
நாளிகேர ப்ரதானேன யதிராஜேன தீமதா ॥

வேதபாராயணார்த்தாய வரணேன த்விஜன்மநாம் ।
நாநாமந்த்ர ஜபார்த்தாய ததா மந்த்ரவிதாமபி ॥

இவ்விதமாக பிரதி தினமும் பாராயணாதிகள் கிரமப்படி நடந்துவந்தன.

வழக்கம்போல் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் அதிகாலையில் துங்கா நதியில் ஸ்நானம்செய்து நித்யாஹ்நிகங்களை முடித்துக் கொண்டு ஸ்ரீமடத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸமயம், பாக்குத் தோட்டக்காரர்களும் ஸ்ரீமடம் அதிகாரிகளும் பிராஹ்மண ஸந்தர்ப்பணத்திற்காக கொண்டுவந்து சேகரிக்கப்பட்டிருக் கும் ஸஸ்யாதிகளை ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் நேரில் பார்வையிட்டு

அனுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்கள். உடனே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளும் புறப்பட்டு அவைகள் வைத்திருந்தவிடம் சென்றார். வெகு ருசியுள்ள மிகப்பெரிய பலாக்காய், பலாப்பழங்களும், குலைகுலைகளாக வாழைக்காய்களும் வாழைப்பழங்களும், தினுசு தினுசாக பூஷணிக்காய்களும், பாகக்காய்க் குவியல்களும், கணக்கில்லாத கத்தரிக்காய்களும், ஏராளமாக கீரைத்தண்டுகளும், ஆயிரக்கணக்காகப் பலவிதக் கிழங்குகளும், மிக மதுரமான புடலங்காய்களும் கரும்புகளும், பாக்குப் பட்டைகளில் சுற்றப்பட்ட மற்றும் பலவித காய்கறிகளும், ஏராளமாக வாழையிலைக் கட்டுகளும், பலவித புஷ்பங்களும் வந்து வெகு அழகாக வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார். இவைகளை ஸமர்ப்பணம் செய்த பாக்குத் தோட்டக்காரர்களும், சேகரித்த அதிகாரிகளும் தனித்தனியே ஸ்ரீமத் ஆசார்யரை நமஸ்கரித்தார்கள். மிகவும் ஸந்தோஷமாக அவர்களுடைய கைங்கர்யத்தை சிலாகித்துவிட்டு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீமடத்திற்குள் சென்றார்.

उपहारकराः सर्वे पूगद्रुवनकृद्वराः ।
उपहारान् समर्प्यैव स्वामिने यतिभूभुजे ।
नमस्कुर्वन्ति यत्नेन विनीताश्चाधिकारिकाः ॥

तत्तत्पुरुषभेदेन समानीतं पृथक् पृथक् ।
तत्तद्भारावलीर्दृष्ट्वा सच्चिदानन्दभारती ॥

परमं मोदमास्थाय कल्याणतरभाषणैः ।
आनीतवत आनन्द्य स्वान्तर्मठमुपाविशत् ॥

உபஹாரகரா: ஸர்வே பூகத்ருவனக்ருத்வரா: ।
உபஹாரான் ஸமர்ப்யைவ ஸ்வாமிநே யதிபூபுஜே ।
நமஸ்குர்வந்தி யத்நேந விநீதாச்சாதிகாரிகா: ॥

தத்தத்புருஷபேதேன ஸமாநீதம் ப்ருதக் ப்ருதக் ।
தத்தத்பாராவளீர் த்ருஷ்ட்வா ஸச்சிதானந்தபாரதீ ॥

பரமம் மோதமாஸ்த்தாய கல்யாணதர பாஷிணை: I
ஆநீதவத ஆனந்த்ய ஸ்வாந்தர்மடமுபாவிஶத் II

பிரதி தினம் ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் ஸன்னிதியில் பூஜை பாராயணுதிகள் முடிந்தவுடன் ஆயிரக்கணக்கான பிராஹ்மணர்களுக்கும் ஸுவாஸிநீகளுக்கும் மற்றும் ஆபால விருத்தர்களுக்கும் விசேஷமாக ஸந்தர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. எல்லோரும் போஜனத்திற்கு உட்கார்ந்து பரிமாறின பிறகு ஸ்ரீமடம் புரோஹிதர் அங்கு வந்து இந்த ஸமாராதனையால் ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் பிரீதியடையட்டும் என்று பிரார்த்தித்து விட்டு போஜனத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். பரிமாறுகிறவர்களும் வெகு தாராளமாகவே பரிமாறினுர்கள். "சாப்பிடுங்கள் சாப்பிடுங்கள்" என்று உத்ஸாஹப்படுத்திவிட்டார்கள்.

पुरोहितः समागत्य ददावन्नमनुत्तमम् ।
द्विजस्त्रीभोजनादस्मात् शारदा प्रीयतामिति ॥

चन्द्रशालासूपविष्टाः पक्वमन्नं च भुञ्जते ।
भक्ष्यं बहुविधं चापि परमान्नं समृद्धिमत् ॥

यत्रोदाराः प्रभाषन्ते पुरुषाः परिवेषकाः ।
दीयतां दीयतामन्नं भुज्यतां भुज्यतामिति ॥

गङ्गामृतध्वनिस्तत्र श्रूयते सुमहत्तरः ।
तत् तृप्तमभवत् सर्वं आबालयुववृद्धकम् ॥

புரோஹித: ஸமாகத்ய ததாவந்நமநுத்தமம் I
த்விஜ ஸ்த்ரீ போஜனுதஸ்மாத் ஶாரதா ப்ரீயதாமிதி II

சந்த்ரஶாலாஸூபவிஷ்டா: பக்வமந்நம் ச புஞ்ஜதே I
பக்ஷ்யம் பஹுவிதம் சாபி பரமாந்நம் ஸம்ருத்திமத் II

யத்ரோதாரா: ப்ரபாஷந்தே புருஷா: பரிவேஷகா: I
தீயதாம் தீயதாமந்நம் புஜ்யதாம் புஜ்யதாமிதி II

கங்காம்ருதத்வனிஸ்தத்ர ச்ரூயதே ஸுமஹத்தர: ।
தத் த்ருப்தமபவத் ஸர்வம் ஆபாலயுவ வ்ருத்தகம் ॥

இவ்விதமாக எல்லோருக்கும் திருப்தியாக போஜனம் செய்துவைத்த பிறகே பரிமாறுகிறவர்களும் மற்றவர்களும் போஜனம் செய்வார்கள். பரிமாறுகிறவர்களே இருநூறு பேர்களுக்குமேல் இருக்குமானால் முன்னால் போஜனம்செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை பலவாயிரமாகவே இருக்குமென்று ஊகித்துக்கொள்ளலாம். எப்படியும் எல்லா பங்க்திகளிலும் போஜனம் முடிவதற்கு ஸாயங்காலமாகிவிடும்.

பிரதிதினமும் ஸாயங்காலம் ஸ்ரீ சாரதாதேவியின் உத்ஸவ மூர்த்தியை அலங்கரித்து நகரத்திற்குள் ஊர்வலம் செய்துவைப்பார்கள். வாத்திய கோஷங்கள் முழங்க, ஐம்பது அறுபது தீவட்டிகள் பிரகாசிக்க, ஸகல பிருதுகளும் கூடவர, ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உத்ஸாஹமாக தர்சனம்செய்ய, ஊர்வலம் வரும்பொழுது மத்தியில் பல விடங்களில் நிறுத்தி நிறுத்தி நடர்களும் தேவதாஸிகளும் அழகாக நர்த்தனம் செய்வார்கள். இவ்விதம் ஊர்வலம் நடந்து அம்பிகை ஆலயத்திற்குத் திரும்பி வந்தவுடன், ஸ்ரீமத் ஆசார்யாருக்குத் தெரியப்படுத்துவார்கள்; அவரும் ஸதஸ்ஸுக்குத் தக்க விசேஷ உடை தரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் முன் மண்டபத்திற்கு வந்துசேருவார்.

एवं महोत्सवे वृत्ते नगरे शारदाम्बिकाम् ।
प्रतिरूपां समानिन्युः मठं प्रत्यैव वाहकाः ॥

आगतायां शारदायां स्वामिनां किंकरः पुमान् ।
आगत्य त्वरितो धीमान् आवेदयदिदं वचः ॥

आगताश्चापि विद्वांस आगताश्च महाजनाः ।
देवस्य पूज्यगमने समयः समजायत ॥

एवं विज्ञप्तिमाकर्ण्य सच्चिदानन्दभारती ।
कल्याणतरवेषः सन् सभामेवान्वपद्यत ॥

ஏவம் மஹோத்ஸவே வ்ருத்தே நகரே ஶாரதாம்பிகாம் ।
ப்ரதிரூபாம் ஸமாநிந்யு: மடம் ப்ரத்யேவ வாஹகா: ॥

ஆகதாயாம் ஶாரதாயாம் ஸ்வாமிநாம் கிங்கர: புமான் ।
ஆகத்ய த்வரிதோ தீமான் ஆவேதயதிதம் வச: ॥

ஆகதாச்சாபி வித்வாம்ஸ ஆகதாச்ச மஹாஜநா: ।
தேவஸ்ய பூஜ்யகமநே ஸமய: ஸமஜாயத ॥

ஏவம் விஜ்ஞப்திமாகர்ண்ய ஸச்சிதாநந்தபாரதீ ।
கல்யாணதரவேஷ: ஸன் ஸபாமேவாந்வபத்யத ॥

ஸர்வாலங்காரபூஷிதராக முக்தாமய கிரீடம், உயர்ந்த பட்டு வஸ்திரம், ஸ்வர்ண பாதுகை முதலான ராஜ சின்னங்களை தரித்துக்கொண்டு, வாத்யகோஷத்துடன் ஸ்ரீ சாரதா தேவியின் முன் மண்டபத்திற்கு வந்து தேவியை நமஸ்கரித்துவிட்டு உயரமான ஸிம்ஹாஸனத்தில் உட்காருவார். பிறகு தேவீ மாஹாத்ம்யம் வாசிக்கப்படும். அதன் பிறகு ஸ்ரீசாரதாம்பாளுக்கு விசேஷ தூப தீப நைவேத்யாதி பூஜைகள் செய்து நீராஜனம் நடக்கும். அப்பொழுது ஜாஜ்வல்யமாக விளங்கும் அம்பிகையை தர்சனம் செய்து கொண்டே ஸ்ரீஸ்வாமிகள் ஆனந்தபரவசராயிருப்பார்.

शारदां पद्मपत्राक्षीं शारदेन्दुनिभाननाम् ।
चतुर्बाहुसमायुक्तां धृताक्षस्रजमेव च ॥

धृतामृतलसत्कुम्भां चारुपुस्तकधारिणीम् ।
ज्ञानमुद्राधरां देवीं वाणीं परमशोभनाम् ॥

अङ्गदैः शोभमानां च कर्णमस्तकभूषणैः ।
मुक्तावलयसंयुक्तैः नानारत्नमयैरपि ॥

अनर्घवसनोपेतां क्षौमकंचुकसंवृताम् ।
अनर्घनासामणिना चुम्बिताधरपल्लवाम् ॥

कस्तूरीतिलकोपेतां सुनासां सुन्दराकृतिम् ।
मुदितो वीक्षमाणस्तां दीपावलिविराजिताम् ।
अशोभत सभाग्रेऽत्र सच्चिदानन्दभारती ॥

ஶாரதாம் பத்மபத்ராக்ஷீம் ஶாரதேந்துநிபாநநாம் ।
சதுர்பாஹுஸமாயுக்தாம் த்ருதாக்ஷஸ்ரஜமேவ ச ॥

த்ருதாம்ருத லஸத் கும்பாம் சாரு புஸ்தக தாரிணீம் ।
ஞானமுத்ராதராம் தேவீம் வாணீம் பரமஶோபநாம் ॥

அங்கதை: ஶோபமாநாம் ச கர்ண மஸ்தக பூஷணை: ।
முக்தா வலய ஸம்யுக்தை: நாநா ரத்னமயைரபி ॥

அநர்க்க வஸனோபேதாம் க்ஷௌம கஞ்சுக ஸம்வ்ருதாம் ।
அநர்க்க நாஸாமணிநா சும்பிதாதர பல்லவாம் ॥

கஸ்தூரீ திலகோபேதாம் ஸுநாஸாம் ஸுந்தராக்ருதிம் ।
முதிதோ வீக்ஷமாணஸ்தாம் தீபாவளி விராஜிதாம் ।
அஶோபத ஸபாக்ரேZத்ர ஸச்சிதானந்தபாரதீ ॥

அம்பிகையின் ஆராதனைக் கிரமத்தில் நர்த்தனமும் நடக்கும். பாலர்கள் ஸ்திரீ வேஷம் தரித்து வாத்தியம் தாளம் அனுஸரித்து வெகு அழகாக நர்த்தனம் செய்வார்கள்.

गन्धर्वसदृशाकारैः वधूरूपधरैर्नरैः ।
बालैस्तालवशं प्राप्तैः नृत्यद्भिर्वाद्यपूर्वकम् ॥

शारदादर्शनेनापि चक्षुराकृष्यते नृणाम् ।
नृत्तसंदर्शनेनापि चक्षुराकृष्यतेऽन्यतः ॥

கந்தர்வ ஸத்ருஶாகாரை: வதூரூபதரைர் நரை: ।
பாலைஸ் தாலவஶம் ப்ராப்தை: ந்ருத்யத்பிர் வாத்யபூர்வகம் ॥

ஶாரதா தர்ஶநேநாபி சக்ஷுராக்ருஷ்யதே ந்ருணம் ।
ந்ருத்த ஸந்தர்ஶநேநாபி சக்ஷுராக்ருஷ்யதேऽந்யத: ॥

அதன்பிறகு ஆரம்ப தினத்தில் அங்குள்ள அதிகாரி அத்யயன சூரர்களையும், வித்வான்களையும், கவிகளையும் அவரவர்களுடைய விசேஷ யோக்கியதைகளைச் சொல்லி தனித்தனியே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்துவார். உடனே பண்டித ஸதஸ் ஆரம்பித்து வெகு கோலாஹலமாய் நடக்கும்.

निवेदिताः समस्तास्ते नालिकेरसमर्पणम् ।
कृत्वा नत्वा सुखं स्थित्वा पाण्डित्यं चक्रुरञ्जसा ॥

कवयस्तु कवित्वेन विद्वांसः शास्त्रवादतः ।
यतिराजस्य सामीप्ये शारदायाः सभान्तरे ॥

युक्तिभिः खण्डयित्वा च परस्परसमीरितम् ।
अन्योन्यजयसंरम्भं चक्रुः पण्डितवृत्तयः ॥

நிவேதிதா: ஸமஸ்தாஸ்தே நாளிகேர ஸமர்ப்பணம் ।
க்ருத்வா நத்வா ஸுகம் ஸ்தித்வா பாண்டித்யம் சக்ருரஞ்ஜஸா ॥

கவயஸ்து கவித்வேன வித்வாம்ஸ: ஶாஸ்த்ர வாதத: ।
யதிராஜஸ்ய ஸாமீப்யே ஶாரதாயா: ஸபாந்தரே ॥

யுக்திபி: கண்டயித்வா ச பரஸ்பர ஸமீரிதம் ।
அந்யோந்ய ஜய ஸம்ரம்பம் சக்ரு: பண்டித வ்ருத்தய: ॥

அப்படியே வைணிகர்களும் மற்றும் ஸங்கீத வித்வான்களும் தங்கள் தங்கள் ஸாமர்த்தியத்தைக் காட்டுவார்கள்.

गायकानां च विदुषां लघुहस्तवतामपि ।
वीणावतां श्रीमतां च निपुणानां च वादने ॥

धीराणां रक्तकण्ठानां ललितं गायतामपि ।

श्रोतॄणां यन्मनोज्ञं स्यात् गान्धर्वं गानमुत्तमम् ।
तदवर्तत कल्याणं यतिराजसभान्तरे ॥

காயகாநாம் ச விதுஷாம் லகுஹஸ்தவதாமபி 1
வீணவதாம் ஸ்ரீமதாம் ச நிபுணனும் ச வாதநே ll

தீராணும் ரக்தகண்டானும் லலிதம் காயதாமபி 1

ச்ரோத்ருணும் யன்மனேக்ஞம் ஸ்யாத் காந்தர்வம்
கானமுத்தமம் 1

ததவர்த்தத கல்யாணம் யதிராஜ ஸபாந்தரே ll

இது முடிந்து மறுபடியும் ஸ்ரீ சாரதாம்பா பூஜையாகி பூஜாங்கமான நர்த்தனமும் நடந்தபிறகு வேத பாரங்கதர்கள் ஸ்ரீ சாரதா ஸூக்தம் வாசிப்பார்கள். பிறகு ஸ்ரீமத் ஆசார்யரே கர்பகிருஹம் சென்று தன் கையினலேயே அம்பாளை அர்சித்துவிட்டு, எல்லாராலேயும் நமஸ்கரிக்கப் பட்டவராக ஸ்ரீமடத்திற்குள் சென்றுவிடுவார்.

அத்யாயம் 3

உத்ஸவ பூர்த்தி

மேலே கண்ட கிரமப்படியே உத்ஸவத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் வைபவங்கள் அதி விமரிசையாக நடந்துவந்த போதிலும் பூர்த்தி தினங்களில் சில விசேஷாம்சங்கள் உண்டு.

அஷ்டமீ தினம் சிருங்கேரி நகரத்திலுள்ள எல்லா ஸ்திரீகளுக்கும் ஸ்ரீமடத்திலிருந்து அழைப்பு அனுப்பித் தருவித்து ஸ்ரீ சாரதாம்பாளின் பிரீதியையுத்தேசித்து அவர்களுக்கு வஸ்திர தானம் செய்து போஜனம் செய்விக்கப் பட்டது.

अष्टम्यां वस्त्रदानाय पुरस्था योषितोऽखिलाः ।
आनीताः स्वामिनां तावत् पुरुषैः किङ्करैः परैः ॥

सहस्रान्ता योषितस्ताः सर्वाभरणभूषिताः ।
शारदाग्रे समाविष्टाः श्रीमठं समशोभयन् ॥

यतिराजाज्ञया तत्र शारदामण्डपे शुभे ।
वसनानि मनोज्ञानि जगृहुः प्रमदाश्च ताः ॥

शारदाप्रीतिमुद्दिश्य कल्याणतरदर्शनाः ।
वासोभिस्तर्पितास्वासु भोजनं समवर्तत ॥

அஷ்டம்யாம் வஸ்த்ர தானாய புரஸ்த்தா யோஷிதோZகிலா:।
ஆநீதா: ஸ்வாமினும் தாவத் புருஷை: கிங்கரை: பரை: ॥

ஸஹஸ்ராந்தா யோஷிதஸ்தா: ஸர்வாபரணபூஷிதா: ।
ஶாரதாக்ரே ஸமாவிஷ்டா: ஸ்ரீமடம் ஸமஶோபயன் ॥

யதிராஜாக்ஞயா தத்ர ஶாரதாமண்டபே ஶுபே ।
வஸனானி மநோக்ஞானி ஜக்ருஹு: ப்ரமதாச்ச தா: ॥

ஶாரதாப்ரீதிமுத்திச்ய கல்யாணதர தர்ஶநா: ।
வாஸோபிஸ் தர்பிதாஸ்வாஸு போஜநம் ஸமவர்த்தத ॥

அப்படியே மஹாநவமி தினத்திலும் வஸ்திர தானத்தை உத்தேசித்து பலவிடங்களிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான ஸ்திரீகள் வந்திருந்தார்கள். ஸ்ரீமடம் அதிகாரிகள் அதற்குத் தக்கபடி உத்தமமான வஸ்திரங்களைக் கொண்டுவந்து ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் ஸன்னிதியில் மலைபோல் குவித்தார்கள். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அங்கு வந்து அப்படியே அம்பாளுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட்டு அதிகாரிகளைக் கொண்டு ஸ்திரீகளுக்கு தனித்தனியே எடுத்துக்கொடுக்கும்படி ஆக்ஞை செய்தார். அப்படியே அவரவர்கள் வஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரைப் புகழ்ந்துவிட்டு ஸ்ரீ சாரதாம்பாளை தர்சனம் செய்துகொண்டு நின்றூர்கள்.

महानवम्यां प्राप्तायां वस्त्रकामा द्विजाङ्गनाः ।
शृङ्गारमङ्गलाकारा अष्टाभ्यो दिग्भ्य आययुः ॥

उपस्थितासु योषित्सु कल्याणीषु सहस्रशः ।
सहस्रान्तानि वासांसि राशीचक्रुर्मुदान्विताः ॥

वाससामुत्तमानां च महान् राशिरशोभत ।
सह्यस्य शैलराजस्य प्रत्यन्त इव पर्वतः ॥

सच्चिदानन्दयोगीन्द्रः कृतदेवार्चनस्ततः ।
शारदापूजनं कृत्वा वस्त्रजातं समार्पयत् ॥

अनेन वस्त्रदानेन शारदा प्रीयतामिति ।
विसृष्टासु च नारीषु दीयते वस्त्रमुत्तमम् ॥

एकैकस्यै तदीयैस्तैः पुरुषैराज्ञया प्रभोः ।

மஹாநவம்யாம் ப்ராப்தாயாம் வஸ்த்ரகாமா த்விஜாங்கநா: ।
ச்ருங்கார மங்களாகாரா அஷ்டாப்யோ திக்ப்ய ஆயயு: ॥

உபஸ்த்திதாஸு யோஷித்ஸு கல்யாணீஷு ஸஹஸ்ரஶ: ।
ஸஹஸ்ராந்தானி வாஸாம்ஸி ராஶீசக்ருர் முதாந்விதா: ॥

வாஸஸாமுத்தமாநாம் ச மஹான் ராஶிரஶோபத் ।
ஸஹ்யஸ்ய ஶைலராஜஸ்ய ப்ரத்யந்த இவ பர்வத: ॥

ஸச்சிதானந்த யோகீந்த்ர: க்ருததேவார்சனஸ்தத: ।
ஶாரதாபூஜநம் க்ருத்வா வஸ்த்ரஜாதம் ஸமார்பயத் ॥

அநேந வஸ்த்ர தாநேந ஶாரதா ப்ரீயதாமிதி ।
விஸ்ருஷ்டாஸு ச நாரீஷு தீயதே வஸ்த்ரமுத்தமம் ॥

ஏகைகஸ்யை ததீயைஸ்தை: புருஷைராஜ்ஞயா ப்ரபோ: ।

எத்தனை ஸ்திரீகள் வந்துகொண்டிருந்தாலும் வஸ்திரம் கொடுத்துக்கொண்டேயிருந்தார்கள். இவ்விதமாக ஆயிரக் கணக்காகச் சேர்ந்திருக்கும் ஸ்திரீகளின் கூட்டத்தை நியமனம் செய்ய பத்து வயதுள்ள பாலர்களே நியமிக்கப் பட்டிருந்தார்களென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

आगच्छेयुश्च यावत्यः तावतीभ्यो ददत्यपि ।
मठीयपुरुषास्ते वै पृथग्वस्त्रमनुत्तमम् ॥

दीयमानेषु वस्त्रेषु योषितां यमनाय हि ।
बालका बुद्धिसंपन्ना नियुक्ता दशवार्षिकाः ॥

ஆகச்சேயுச்ச யாவத்ய: தாவதீப்யோ ததத்யபி ।
மடீயபுருஷாஸ்தே வை ப்ருதக்வஸ்த்ரமனுத்தமம் ॥

தீயமானேஷு வஸ்த்ரேஷு யோஷிதாம் யமனாய ஹி ।
பாலகா புத்திஸம்பந்நா நியுக்தா தஶவார்ஷிகா: ॥

அன்றையதினம் உத்ஸவ பூர்த்தி தினமானதினுல் ஸ்ரீ மடத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் விசேஷமாக ஹோமங்கள், யக்ஞங்கள், ஜபங்கள் நடந்துவந்தன. பிரஹ்மாவே கூட இருந்து உத்ஸவம் நடத்தி வைத்தால் பிரஹ்மலோகம் எப்படி பிரகாசிக்குமோ, அப்படியே ஸ்ரீமடம் பிரகாசித்தது.

क्रियमाणैर्जपैर्होमैः श्रीमठः समशोभत ।

यज्ञैः समस्तैर्युक्तश्च ब्रह्मणा पृथुतेजसा ।
महोत्सवेन संयुक्तो ब्रह्मलोक इवापरः ॥

க்ரியமாணைர் ஜபைர் ஹோமை: ஸ்ரீமட: ஸமஶோபத ।

யக்ஞை: ஸமஸ்தைர் யுக்தச்ச ப்ரஹ்மணா ப்ருதுதேஜஸா ।
மஹோத்ஸவேன ஸம்யுக்தோ ப்ரஹ்மலோக இவாபர: ॥

மற்ற தினங்களைவிட அன்று கூட்டம் வெகு அதிக மானதினுல் போஜனத்திற்கு ஏராளமாக ஏற்பாடுகள் செய்து

அன்னம் வியஞ்ஜனங்கள் பக்ஷ்யங்கள் எல்லாம் வெகு ருசிகரமாகத் தயாரிக்கப்பட்டு மலை மலையாக குவிக்கப்பட்டிருந்தன.

अन्नस्य क्रियमाणस्य स राशिः समशोभत ।
शिखरैर्विविधैर्युक्तो हिमवानिव पर्वतः ॥

व्यञ्जनानां समस्तानां संस्कृतानां च राशयः ।

अशोभन्त रसैर्युक्ताः कवीन्द्राणां गिरो यथा ।
भक्ष्याणां राशयश्चापि पर्वता इव रेजिरे ॥

அந்நஸ்ய க்ரியமாணஸ்ய ஸ ராஶி: ஸமஶோபத ।
ஶிகரைர் விவிதைர் யுக்தோ ஹிமவாநிவ பர்வத: ॥

வ்யஞ்ஜநாநாம் ஸமஸ்தாநாம் ஸம்ஸ்க்ருதாநாம் ச ராஶய: ।

அஶோபந்த ரஸைர்யுக்தா: கவீந்த்ராணாம் கிரோ யதா ।
பக்ஷ்யாணாம் ராஶயச்சாபி பர்வதா இவ ரேஜிரே ॥

வெகு விமரிசையாக ஸந்தர்ப்பணம் நடந்த பிற்பாடு அஸ்தமன ஸமயத்தில் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் தன் ஆஹ்நிகாதிகளை முடித்துக்கொண்டு வெளிக்கிளம்பியதும் புஷ்பமாரி பெய்கிறமாதிரி அநேகவித வாண வேடிக்கைகள் நடந்தன. ஏராளமான ஜனங்கள் கண்டு ஆனந்தித்தார்கள். ஸ்ரீஸ்வாமிகளும் உத்ஸாஹமாகப் பார்த்துக்கொண்டு மனஸினுலேயே எல்லாவற்றையும் அம்பிகைக்கு அர்ப்பணம் செய்தார்.

पुष्पबाणाः प्रणीताश्च पुष्पाण्यजनयन् भृशम् ।
दर्शनीयतमाश्चित्रकराः स्पष्टसुमोज्ज्वलाः ॥

दृश्यमाना जनौघेन व्योममण्डलमस्पृशन् ।

बाणकोलाहलस्तत्र स महान् समवर्तत ।
पश्यत्सु जनवृन्देषु यतिराजाग्रतश्चिरम् ॥

सच्चिदानन्दयोगीन्द्रः बाणकोलाहलेक्षणात् ।
मुदितः प्रार्पयद्वाण्यै तादृगुत्सवमात्मना ॥

புஷ்பபாணா: ப்ரணீதாச்ச புஷ்பாண்யஜனயன் ப்ருஸம் I
தர்ஸனீயதமாச்சித்ரகரா: ஸ்பஷ்டஸுமோஜ்ஜ்வலா: II

த்ருச்யமாநா ஜநௌகேன வ்யோமமண்டலமஸ்ப்ருஸன் I

வாணகோலாஹலஸ்தத்ர ஸ மஹான் ஸமவர்த்தத I
பச்யத்ஸு ஜனப்ருந்தேஷு யதிராஜாக்ரதச்சிரம் II

ஸச்சிதானந்தயோகீந்த்ர: பாணகோலாஹலேக்ஷணாத் I
முதித: ப்ரார்பயத்வாண்யை தாத்ருகுத்ஸவமாத்மநா II

பிறகு வெகு அழகான சித்திரங்களுடன் சோபித்த விஸ்தாரமான மண்டபம் வந்து அங்கு ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருந்த ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியை தர்சித்துவிட்டு, வேதவித்துக்களும் வித்வான்களும் பாடகர்களும் அதிகாரிகளும் மற்றும் ஜனங்களும் ஏராளமாய் குழுமியிருந்த ஸ்ரீ சாரதாம்பா ஸன்னிதிக்குச் சென்று அம்பிகையை நமஸ்கரித்துவிட்டு அங்கு போடப்பட்டிருந்த ரத்ன ஸிம்ஹாஸனத்தில் அமர்ந்துகொண்டார். வழக்கம்போல் தேவீமாஹாத்மியம் வாசிக்கப்பட்டது. இதற்குள் வெளி வீதிகளில் பவனி போயிருந்த ஸ்ரீ சாரதா உத்ஸவமூர்த்தி திரும்பிவருவதை கவனித்து ஸ்ரீஸ்வாமிகள் எழுந்து வரவேற்று அம்பிகை பீடத்தில் அமர்ந்தவுடன் தானும் தன் பீடத்தில் அமர்ந்துகொண்டார்.

அதன்பிறகு அன்றும் வியாகரணம், தர்க்கம், மீமாம்ஸை வேதாந்தம், முதலிய சாஸ்திரங்களில் வித்வான்களுக்குள் சர்ச்சை நடந்தது. இதில் என்ன விசேஷமென்றால் எந்த சாஸ்திரமாயிருந்தாலும் அதில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளும் வெகு ஸ்வாதீனமாய் ஸிம்ஹம்போல் நுழைந்து வாதத்தில் கலந்துகொண்டார். தேவஸபையில் ஸர்வக்ஞான பரமேசுவரர் போலவே விளங்கினர்.

प्रश्नोत्तरक्रमेणैव वादकोलाहलं मुदा ।
महासभाग्रतो धीराः चक्रुः पण्डितवृत्तयः ॥

प्रविशन् तर्कगहनं युक्तिभिः शास्त्रभूमिषु ।

संचरन् यतिसिंहोऽपि सभाग्रे समशोभत ।
यथा देवसभाग्रे तु पिनाकी शास्त्रवित्तमः ॥

ப்ரச்னேத்தரக்ரமேணைவ வாதகோலாஹலம் முதா ।
மஹாஸபாக்ரதோ தீரா: சக்ரு: பண்டிதவ்ருத்தய: ॥

ப்ரவிசன் தர்க்ககஹனம் யுக்திபி: சாஸ்த்ரபூமிஷு ।

ஸஞ்சரன் யதிஸிம்ஹோ஽பி ஸபாக்ரே ஸமசோபத ।
யதா தேவஸபாக்ரே து பிநாகீ சாஸ்த்ரவித்தம: ॥

அன்று வித்வத்ஸபை நடந்த பிற்பாடு வழக்கம்போல் நர்த்தனம் நடந்ததில், ஒரு நடன் ஸ்திரீ வேஷம் தரித்து தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தினுல் ஊர்வசியோ, ரம்பையோ திலோத்தமையோ என்று ஜனங்களைப் பிரமிக்கச்செய்தான். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் மனது மாத்திரம் கொஞ்சமேனும் கலங்கினதாகத் தெரியவில்லை. அதைப்பார்த்து ஜனங்கள் மிகவும் ஆச்சர்யப்பட்டார்கள். பிரஹ்மவித்தாகவிருந்த படியால், அப்ஸரஸ்களின் நர்த்தனத்தைக்கண்டும் எப்படி பரமசிவன் கலங்காமல் இருந்தாரோ அப்படியே இவரும் இருந்துவந்தார்.

नृत्यं कुर्वदशेषस्य मनोभवशरावहम् ।
ब्रह्मवित्त्वादसंक्षुब्धो यतिराजो निरैक्षत ॥

यथा पिनाकपाणिस्तु नृत्यमप्सरसां परम् ।

निर्विकारं महात्मानं पश्यन्ति तमथापरम् ।
शङ्कमानाः कथंत्वेन पुरुषा विस्मितान्तराः ॥

ந்ருத்யம் குர்வதஶேஷஸ்ய மனோபவஶராவஹம் ।
ப்ரஹ்மவித்வாதஸக்ஷுப்தோ யதிராஜோ நிரைக்ஷத ॥

யதா பிநாகபாணிஸ்து ந்ருத்யமப்ஸரஸாம் பரம் ।
நிர்விகாரம் மஹாத்மானம் பச்யந்தி தமதாபரம் ।
சங்கமாநா: கதம்த்வேன புருஷா விஸ்மிதாந்தரா: ॥

இவர் பிரஹ்ம பாவனையை விட்டு நர்த்தனத்தைப் பார்த்து ரஸித்து அனுக்ரஹிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் நர்த்தகர்களுக்கு ஏற்பட்டு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளிடம் "தாங்கள் பார்த்து ரஸித்தால்தான் நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் சிரமம் ஸபலமாகும்" என்று பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

स्वामिन्ननन्यपरं चित्तं चित्तमत्र विधाय तत् ।
देवाश्चेत् पूज्यमीक्षन्ते सम्यङ्नृत्ये तु यः श्रमः ।
कृतोऽस्माभिः प्रयत्नेन सफलः स भवेत् तदा ॥

ஸ்வாமிந்நந்யபரம் சித்தம் சித்தமத்ர விதாய தத் ।
தேவாச்சேத் பூஜ்யமீக்ஷந்தே ஸம்யங்ந்ருத்யே
து ய: ச்ரம: ।
க்ருதோZஸ்மாபி: ப்ரயத்நேந ஸபல: ஸ பவேத் ததா ॥

அப்படியே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ஸம்மதிக்க, நாட்டிய சாஸ்திரக்கிரமம் தவராமல் வெகு அழகாக நர்த்தனம் செய்து காட்டினார்கள்.

பிறகு ஸ்ரீ சாரதா தேவிக்கு பூஜை நடந்தது. அன்றைய தினம் அம்பிகையை யானை வாஹனத்திலிருப்பதுபோல் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது வெகு அழகாக இருந்தது. தேவியை தர்சிக்க தர்சிக்க அங்கிருந்து திரும்ப ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கு மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை.

रत्नकङ्कणशोभाढ्यां किरीटेनोपशोभिताम् ।
नीलकञ्चुकसंयुक्तां नीलवस्त्रोपशोभिताम् ॥

कस्तूरीतिलकाढ्यां च गजराजोपरिस्थिताम् ।
सर्वसिद्धिप्रदां देवीं सर्वसिद्धिस्वरूपिणीम् ॥

मोहिनीं ब्रह्मरुद्रादिदेवानामपि भद्रदाम् ।
दृष्ट्वा हृष्टमना भूत्वा सच्चिदानन्दभारती ॥

न निवर्तयितुं शक्तः चक्षुस्तस्या विलोकनात् ।
अभवद्भावसंपन्नो भावनीयो विचक्षणः ॥

ரத்ந கங்கண ஶோபாட்யாம் கிரீடேநோபஶோபிதாம் ।
நீல கஞ்சுக ஸம்யுக்தாம் நீல வஸ்த்ரோபஶோபிதாம் ॥

கஸ்தூரீ திலகாட்யாம் ச கஜராஜோபரி ஸ்த்திதாம் ।
ஸர்வஸித்திப்ரதாம் தேவீம் ஸர்வஸித்தி ஸ்வரூபிணீம் ॥

மோஹிநீம் ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவாநாமபி பத்ரதாம் ।
த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டமநா பூத்வா ஸச்சிதானந்தபாரதீ ॥

ந நிவர்தயிதும் ஶக்த: சக்ஷுஸ்தஸ்யா விலோகநாத் ।
அபவத் பாவஸம்பந்நோ பாவநீயோ விசக்ஷண: ॥

அம்பிகைக்கு கர்பூர நீராஜனமானபிறகு, ஸதஸ்ஸில் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் சந்தனம், அக்ஷதை, கஸ்தூரி, புஷ்பம், தாம்பூலம் முதலான பிரஸாதங்கள் வழங்கப் பட்டன. அதன்பிறகு ஸ்ரீ சாரதா ஸூக்தம், ஸ்ரீஸூக்தம், முதலியவை பிராஹ்மணோத்தமர்களால் வாசிக்கப்பட்ட பிறகு ஆசீர்வாதம் கிரமப்படி செய்யப்பட்டது.

உடனே ஸ்ரீமடம் மந்திரி ஸ்ரீஸ்வாமிகளிடம் வந்து நவராத்ரீ மஹோத்ஸவம் மங்களகரமாக நடந்து ஸமாப்தி யடைந்ததை விக்ஞாபனம் செய்துகொண்டார். உடனே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ரத்ன ஸிம்ஹாஸனத்திலிருந்து எழுந்து ஸ்ரீ சாரதா தேவியை நமஸ்கரித்து அஞ்ஜலிபந்தம் செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, ஸ்வர்ண பாதுகை தரித்து, வந்திகள் கட்டியம் கூற, வாத்தியங்கள் முழங்க, ஸ்ரீமடத்

திற்குள் பிரவேசித்தார். வித்வான்கள், அதிகாரிகள் முதலானவர்கள் ஸ்ரீஸ்வாமிகளுடன் கொஞ்சதூரம் கூடவே சென்று, உத்ஸவம் விமரிசையாக நடந்ததில் தங்களுக்குள்ள ஸந்தோஷத்தைத் தெரியப்படுத்திவிட்டு, ஒவ்வொருவராக விடை பெற்று தங்கள் தங்கள் வீடு சென்றார்கள். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளும் ஸ்ரீமடத்தின் உள்பக்கம் சென்று ஆசமனம் செய்துவிட்டு, ரத்ன கம்பளம் விரித்திருந்த ஒரு அழகான பலகையில் சாய்ந்துகொண்டு, அன்று ஏற்பட்ட சிரமத்தினால் ஸ்ரீமந் நாராயணரை ஸ்மரித்துக்கொண்டு விசிராந்தி செய்து கொண்டார்.

அன்று ஏற்கனவே வெகுநேரமாகிவிட்டபடியால் ஒரு முகூர்த்த காலம்தான் விசிராந்திக்கு அவகாசமிருந்தது. ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் உடனே எழுந்து சுத்தி செய்துகொண்டு ஸ்நானத்திற்காக நதிக்கு புறப்பட்டுவிட்டார். போகும் வழியில் ஸ்ரீ சாரதாம்பாளை தர்சித்துவிட்டு படிகளில் இறங்கி நதியில் ஸ்நானம் செய்து நதிக்கரையிலேயே ஆஹ்நிகங்களை முடித்துக்கொண்டு மந்திர ஜபாதிகள் செய்தான பிற்பாடு படிக்கட்டு ஏறி ஸ்ரீ சாரதா மண்டபம் வந்து சேர்ந்தார். இதற்குள் வேத பாராயணம் செய்திருந்த பிராஹ்மணர்கள் யாவரும் தங்கள் தங்கள் ஆஹ்நிகங்களை முடித்துக்கொண்டு அம்மண்டபத்தில் கூடிவிட்டார்கள். அந்த விஸ்தாரமான மண்டபத்திலும் இடம் போதவில்லை. ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அங்கே விஜயம் செய்யும்போது அங்குள்ளவர்கள் யாவரும் கையில் அக்ஷதை எடுத்துக்கொண்டு வேத ஸூக்தம் சொல்லி ஆசீர்வதித்து அக்ஷதையைக் கொடுத்தார்கள். அவ்வக்ஷதையைப் பெற்றுக்கொண்டு தன் சிரஸில் தரித்துக்கொண்டு, இவ்வாசீர்வாதத்தினால் தன்னுடைய தேஜஸ்ஸிற்கே விருத்தியேற்பட்டதாக ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் பாவித்தார்.

मन्त्राक्षतान् गृहीत्वा तान् मूर्ध्नि सोऽप्यदधात् प्रभुः ।
तेजसा वृद्धमात्मानं अमन्यत धृताक्षतः ॥

மந்த்ராக்ஷதான் க்ருஹீத்வா தான் மூர்த்னி
ஸோऽப்யததாத் ப்ரபு: ।
தேஜஸா வருத்தமாத்மாநம் அமந்யத த்ருதாக்ஷத: ॥

பிறகு கிரீடம் முதலியது தரித்துக்கொண்டு ராஜாஸனத்தில் கீழ்திசை நோக்கி அமர்ந்துகொண்டு பிராஹ்மணர்களுக்கு ஜபதக்ஷிணை கொடுக்க ஆரம்பித்தார். எந்த தேவதையானாலும் வஸ்திரம் தக்ஷிணையாகும் என்ற முறைப்படி வஸ்திரங்களாகவே தக்ஷிணை கொடுக்கப்பட்டது.

वासोऽत्र सर्वदैवत्यं दक्षिणा तेन कल्पिता ।

வாஸோऽத்ர ஸர்வதைவத்யம் தக்ஷிணா தேந கல்பிதா ।

முன் குறித்துவைத்திருந்தபடி ரிக்வேதிகள், யஜுர் வேதிகள், ஸாமவேதிகள், அதர்வண வேதிகள் என்ற கிரமப்படி ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர்கள் யோக்கியதையின் தாரதம்யத்தையனுஸரித்து வஸ்திரம் கொடுக்கப்பட்டது. வஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போதே, சிலர் பதக்கிரமம் சொல்வார்கள், சிலர் ஜடை சொல்வார்கள், மற்றவர்கள் நமஸ்கரிப்பார்கள். இவ்விதமாக கல்பலதை போலுள்ள ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஹஸ்தம் ஆயிரக்கணக்கான வஸ்திரங்களை வர்ஷித்த பிறகு அவர்கள் ஸ்ரீமடத்திற்குள் போய்விட்டார்கள்.

तथा क्रमेण विप्रेभ्यो यतिराजस्य धीमतः ।
भुजकल्पलता तस्य वासोवर्षं ववर्ष ह ॥

एवं द्विजेभ्यो वासांसि दत्वा श्रीमान् सहस्रशः ।
परिश्रान्तभुजो भूत्वा स्वान्तर्मठमुपाविशत् ॥

ததா க்ரமேண விப்ரேப்யோ யதிராஜஸ்ய தீமத: ।
புஜகல்பலதா தஸ்ய வாஸோவர்ஷம் வவர்ஷ ஹ ॥

ஏவம் த்விஜேப்யோ வாஸாம்ஸி தத்வா ஸ்ரீமான் ஸஹஸ்ரஶ: ।
பரிச்ராந்த புஜோ பூத்வா ஸ்வாந்தர்மடமுபாவிஶத் ॥

அதன்பிறகு எல்லாருக்கும் கிரமப்படி போஜனம் செய்து வைக்கப்பட்டது. தர்சனத்திற்கு வந்தவர்களில் அநேகர் தசமீ பூராவும் இருந்துவிட்டே போனார்கள். நவராத்திரி உத்ஸவத்திற்காக வந்திருந்த பெரியோர்களில் ஸ்வயம்பாக நியமம் வைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீமடத்திலிருந்து அரிசி முதலிய ஸாமக்கிரிகளை மாத்திரம் பெற்றுக்கொண்டு இருப்பவர்கள் நாநூறு பேர்கள் இருக்கும். ஜடாதாரிகளுக்கும் ஹம்ஸ பரமஹம்ஸர்களுக்கும் விதவைகளுக்கும் அநாதர்களுக்கும் கணக்கேயில்லை. வேலை செய்வதற்காக வந்து போய்க்கொண்டு அரிசி வாங்கிக்கொண்டவர் இரண்டாயிரத்திற்குமேலிருக்கும். நன்கு பேசக்கூடியவர்களும் பாடக்கூடியவர்களும் நாநூறு பேர். நல்ல சாரீரத்தோடு கூடினவர்களும் வீணை வாசிப்போரும் இருநூறுபேர்.

स्वयंपाकस्य कर्तारो ये वृद्धा मान्यपूरुषाः ।
नवरात्रेऽत्र जगृहुः ससोपस्करतण्डुलान् ॥

येषां चतुःशतं प्रोक्तं प्रत्यहं गणकैरपि ।
जटिलानां च हंसानां गणना नेह कीर्त्यते ॥

विधवानामनाथानां गणना नेह कीर्त्यते ।
आगन्तारश्च गन्तारो द्विसहस्रान्तसंख्यकाः ॥

वाचाटानां च धृष्टानां पाठकानां चतुःशतम् ।
यूनां च रक्तकण्ठानां वैणिकानां शतद्वयम् ॥

ஸ்வயம்பாகஸ்ய கர்த்தாரோ யே வ்ருத்தா மான்ய
பூருஷா: ।
நவராத்ரேZத்ர ஜக்ருஹு: ஸஸோபஸ்கர தண்டுலான் ॥
யேஷாம் சது:ஶதம் ப்ரோக்தம் ப்ரத்யஹம் கணகைரபி ।
ஜடிலாநாம் ச ஹம்ஸாநாம் கணநா நேஹ கீர்த்யதே ॥
விதவாநாமநாதாநாம் கணநா நேஹ கீர்த்யதே ।
ஆகந்தாரச்ச கந்தாரோ த்விஸஹஸ்ராந்த ஸங்க்யகா: ॥

வாசாடாநாம் ச த்ருஷ்டாநாம் பாடகாநாம் சதுச்ஶதம் I
யூநாம் ச ரக்த கண்டாநும் வைணிகாநாம் ஶதத்வயம் II

பாடகர்களும் வைணிகர்களும் ஏகாதசி முதல் பௌர்ணமீ வரை தங்கி, அவரவர்கள் தாரதம்யப்படி வஸ்திரமோ நாணயமோ ஸன்மானம் பெற்று, ஒவ்வொருவராக விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள். அப்படியே மற்ற வித்வான்களும் யோக்யதைக்குத் தக்கபடி வஸ்திரமோ, பொன்னோ, ஸன்மானம் பெற்று அவரவர்கள் ஊர்களுக்கு திரும்பினார்கள். இவ்விதமாக உத்ஸவம் வெகுசிறப்பாக நடந்து எல்லோரும் வழியனுப்பப்பட்டார்கள்.

இதே ரீதியிலேயே பிரதி வருஷமும் உத்ஸவம் நடத்திக் கொண்டு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் வெகு கியாதியுடன் விளங்கினார்.

प्रतिसंवत्सरं चेदृगुत्सवस्य विधायिनः ।
सच्चिदानन्दभारत्या यशोज्योत्स्नाभिरेव हि ।
व्याप्तमासीदशेषेण यदेतद्भुवनत्रयम् ॥

ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் சேத்ருகுத்ஸவஸ்ய விதாயிந: I
ஸச்சிதானந்தபாரத்யா யஶோஜ்யோத்ஸ்நாபிரேவ ஹி I
வ்யாப்தமாஸீதஶேஷேண யதேதத் புவநத்ரயம் II

அத்யாயம் 4

கலசபுர விஜயம்

ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பாரதீ ஸ்வாமிகள் இவ்விதமாக தக்ஷிணாம்நாய பீடத்தில் வீற்றிருந்து நவராத்திரி முதலிய அநேகம் உத்ஸவங்களை நடத்திக்கொண்டு தர்ம ஸாம்ராஜ்ய நிர்வாஹம் செய்துவந்தார். இவர் பீடத்திற்கு வந்து சில வருஷங்களுக்குள், சிருங்கேரி ஸம்ஸ்தானத்திற்கு பலவிதத்திலும் மிகவும் ஆதரவு கொடுத்து வந்த இக்கேரி அரசர் வெங்கடப்ப நாயக்கர் காலகதியடைந்துவிட்டார். அவருடைய பௌத்திரரான வீரபத்திர நாயக்கர் அந்த ராஜ்யத்திற்கு அதிபதியாக ஆனார். அப்பொழுது அவருக்கு வயது பதினாறுதானிருக்கும். வெங்கடப்பநாயக்கரால் முன் நிக்ரஹிக்கப்பட்டிருந்த சிலர், வீரபத்திர நாயக்கரின் இளமையை உத்தேசித்து இதுதான் ஸமயமென்று நினைத்து ஒன்றுசேர்ந்துகொண்டு தங்கள் ஆளுகையை ஸ்தாபித்துக் கொள்ள யத்தனித்தார்கள். அவர்களில் முக்கியமாக பைரவன் என்பவன் ஸைன்யங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு பலாத்காரமாக அநேகம் கோட்டைகளையும் ஊர்களையும் பிடித்துக்கொண்டு கலசபுரம் என்றவிடத்தில் ஆட்சிபுரியத் தலைப்பட்டான். அவன் பிடித்துக்கொண்ட ஊர்களில் சிருங்கேரியும் சேர்ந்துவிட்டபடியால், நகரவாஸிகள் மிகவும் நடுங்கினார்கள். சிருங்கேரியிலிருந்து மற்றவிடங்களுக்குப் போகும் மார்க்கங்கள் யாவும் பைரவனுடைய ஸைநிகர்களால் வியாபிக்கப்பட்டுவிட்டபடியால் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் வீரபத்திர நாயக்கருக்குச் சொல்லியனுப்பக்கூட அவகாசம் இல்லாமல் போய்விட்டது.

இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் பைரவனுக்கு ஸ்ரீமடம் சொத்துக்களை அபஹரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தபோதிலும், தான் ஆசார்யாரை தர்சிக்கப் பிரியப்படுவதாக ஒரு தூதர்மூலம் சொல்லியனுப்பினான். எதற்கும் பயப்படாத

ஸ்வபாவத்தோடு கூடிய ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் உடனே சிருங்கேரி யிலிருந்து தன் பரிவாரங்களுடன் புறப்பட்டு அநேக குன்று களையும் மூங்கில் காடுகளையும் கடந்து கலசபுரம் நோக்கிச் சென்றார்கள். இவ்விஷயம் தெரிந்து ஸைநிகர்கள் எதிர் கொண்டுவந்து வெகு வினயத்துடன் நமஸ்கரித்து கலச புரிக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். போகும் வழியில் பத்ரா நதியின் புண்ய தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் கிரமப்படி ஸ்நாநாதிகளைச் செய்து ஒரு பெரிய பாறையில் ஸ்ரீ சந்திர மௌளீசுவரர் முதலான தேவதைகளை யதாக்கிரமமாக ஆராதனை செய்துவிட்டு நதிக்கரையில் நிர்மாணம் செய்யப் பட்டிருந்த விடுதியில் அன்றிரவு தங்கினார். மறுநாள் காலை யில் மறுபடியும் பல்லக்கில் ஏறிப் போய்க்கொண்டிருக்கை யில் பைரவராஜனே எதிர்கொண்டுவந்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றான். பிறகு இருவருமாகவே கொஞ்சதூரம் சேர்ந்துசென்று ஸ்ரீ கலசேசருடைய ஆலயத் திற்குள் பிரவேசித்தார்கள்.

அகஸ்திய முனிவர் ஆவிர்பாவமான கலசத்தில் மஹா தேவர் எப்பொழுதும் ஸாந்நித்யமடைந்து அனுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்று அம்முனிவரின் பிரார்த்தனைக்கு இணங்கி பகவான் அருள் புரிந்து வரும் ஸ்தலம் இது. அங்கு போய் பக்திபரவசராய் நிற்கும் ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரின் பிரபாவத் தைக் கண்டு, பண ஆசை பிடித்த பைரவனுக்குக்கூட பயம் ஏற்பட்டது.

भक्तं भक्तिमतां श्रेष्ठं सच्चिदानन्दयोगिनम् ।
दृष्ट्वा द्रव्यजिघृक्षुस्तु तत एव च भूपतिः ।
भैरवाख्यो बिभायैव तपसा चास्य धीमतः ॥

பக்தம் பக்திமதாம் ச்ரேஷ்டம் ஸச்சிதானந்தயோகிநம் ।
த்ருஷ்ட்வா த்ரவ்ய ஜிக்ருக்ஷுஸ்து தத ஏவ ச பூபதி: ।
பைரவாக்யோ பிபாயைவ தபஸா சாஸ்ய தீமத: ॥

பிறகு பிரதக்ஷிணமாக அம்பிகையின் ஆலயம் வந்து அங்கேயும் தர்சனம் செய்து பிரஸாதம் பெற்றுக்கொண்டு, ஸமீபத்திலுள்ள ஒரு விசாலமான அங்கணத்தில் ராஜாஸனம் போட்டிருந்த இடம்வந்து அரசனுல் மிகவும் வெகுமானிக்கப் பட்டு ஸ்ரீஸ்வாமிகள் அவ்வாஸனத்தில் அமர்ந்தார். பிறகு ஸ்ரீஸ்வாமிகள் செய்த ஒரு அத்புதமான பிரஸங்கத்தைக் கேட்டு அரசன் மிகவும் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தான். தன்னுடைய துர் எண்ணத்தை வெளிக்காட்ட முடியாமல் உள்ளடக்கிக்கொண்டான். ஆனாலும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை பய முறுத்தக் கருதி, உறுவின கத்திகளோடு கூடிய தன் இரண் டாயிரம் வீரர்களை நமஸ்கரிக்கச் செய்தான். அப்படியும் பகவானையே சரணமாகக் கொண்ட ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் கொஞ்சமேனும் பயப்படவில்லை.

वशीकृतः स्तवेनापि तपसा मन्त्रशक्तितः ।
अन्तर्द्रव्यजिघृक्षातो व्याप्तो योगिमहीभृतेः ॥

स्वकीयान् दर्शयामास नमस्कारस्य कैतवात् ।
अकोशखड्गसंपन्नान् द्विसहस्रान्तपूरुषान् ॥

शङ्कमानश्च राजानं तपोबलमुपाश्रितः ।
गोविन्दशरणो भूत्वा नाबिभेद्भूभृतस्ततः ॥

வஶீக்ருதஃ ஸ்தவேநாபி தபஸா மந்த்ர ஶக்திதஃ ।
அந்தர்த்ரவ்ய ஜிக்ருக்ஷாதோ வ்யாப்தோ யோகி மஹீப்ருதேஃ ॥

ஸ்வகீயான் தர்ஶயாமாஸ நமஸ்காரஸ்ய கைதவாத் ।
அகோஶ கட்க ஸம்பந்நான் த்விஸஹஸ்ராந்த பூருஷான் ॥

ஶங்கமாநச்ச ராஜாநம் தபோபலமுபாச்ரிதஃ ।
கோவிந்த ஶரணோ பூத்வா நாபிபைத் பூப்ருதஸ்ததா ॥

பிறகு அரசனாலேயே ஹஸ்தலாகவம் கொடுக்கப்பட்டு ஆஸனத்திலிருந்து இறங்கி, அரசனுல் வழியனுப்பப்பட்டு,

ஸ்ரீஸ்வாமிகள் தம் இருப்பிடம் வந்து சேர்ந்தார். அவ்விடத்திலேயே பிரதிதினம் பத்ரா நதியில் ஸ்நாநம் செய்து பூஜை முதலானதுகளை நடத்திக்கொண்டு அநேகமாய் மகர மாஸம் பூராவும் தங்கிவிட்டார்.

அங்கிருந்து கொஞ்ச தூரத்தில் ஸோமவாஹீ என்ற நதியும் பத்ராவும் சேரும் உத்தம ஸ்தலம் இருந்தது. அங்குள்ள வேத பாதமென்ற மலையின் அடிவாரத்தில் லோகபிதாமஹரான பிரஹ்மா யாகம் செய்ததாகவும் யாகம் முடிந்தபிறகு யக்ஞ பாத்திரங்களை அலம்பிவிட்ட ஜலமே ஸோமவாஹீ என்ற நதியாக மாறிவிட்டதாகவும் அதன் தீர்த்தத்தை பானம் செய்கிறவர்களுக்கு ஸோமபானம் செய்த புண்ணியமேற்பட்டு ஸ்வர்க்கமே கிடைக்குமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் புண்ணிய ஸ்தலத்தில் ஸ்ரீஸ்வாமிகள் ஸ்நாநம் செய்ய நினைத்து அங்கே போய் ஸ்நாநம் ஆஹ்நிகாதிகளை முடித்துக்கொண்டதுடன் ஸோமவாஹியைப் பற்றி புகழ்ந்திருக்கும் ஸ்காந்த புராணத்திலுள்ள அம்சங்களை வாசிக்கச் சொல்லி சிரவணம் செய்தார்.

सा नदी पुण्यसलिला सोमपानफलप्रदा ।
पातॄणां पुण्यजननी स्वर्गलोकप्रदायिनी ॥

कृताह्निकः कृतजपः पुराणमशृणोत् परम् ।
स्कान्दे पुराणे संपन्नं (संबद्धं) सोमवाहीप्रशंसनम् ॥

ஸா நதீ புண்ய ஸலிலா ஸோமபானபலப்ரதா ।
பாத்ரூணாம் புண்ய ஜநநீ ஸ்வர்கலோக ப்ரதாயினீ ॥

க்ருதாஹ்னிக: க்ருதஜப: புராணமச்ருணோத்பரம் ।
ஸ்காந்தே புராணே ஸம்பந்நம் (ஸம்பத்தம்) ஸோமவாஹீ ப்ரசம்ஸநம் ॥

அங்கு ஒரு தடவை ஸ்நாநம் செய்ததில் திருப்திப் படாமல் மறுபடியும் ஸ்நாநம் செய்துவிட்டுத் திரும்பி தன்

இருப்பிடம் வந்து சேர்ந்தார். ரத ஸப்தமிக்குப் பிறகு மறுபடியும் கலசேசரை தர்சித்துக்கொண்டார். இவ்வித மாக ஆனந்தமாக பத்ரா நதிக்கரையில் வாஸம் செய்து விட்டு பௌர்ணமியானபிறகு அரசனிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு அங்கிருந்து தன் பரிவாரங்களுடன் பல்லக்கேறிப் புறப்பட்டார். ஒரு யோஜன தூரம் சென்று சாயங்காலமாக "தப்தசிலாதலம்" என்ற பிரதேசம் வந்துசேர்ந்தார். பின்னுல் மெதுவாகவே, ஸ்ரீஸ்வாமிகளின் பூர்வாசிரம தமக்கை புருஷரான கங்காதரபட்டரும், தகப்பனுர் அளகாத்ரி பட்டரும் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அன்றிரவிலேயே இரண்டு க்ரோச தூரம் போய் ஒரு கிருஹஸ்தரால் செய்யப்பட்ட விசேஷமான ஆதித்யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு தங்கிவிட்டு மறுநாள் காலையில் ஆஹ்நிகங் களை முடித்துக்கொண்டு ஒரு மலையேறி இறங்கினவுடன் தன் ஸம்ஸ்தான எல்லைக்குள் பிரவேசித்தார்.

பைரவ அரசன் அழைத்தானேயென்று ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் புறப்படுவதில் மிகவும் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த பிரஜைகள் ஸ்ரீஸ்வாமிகள் க்ஷேமமாய் திரும்பிவந்ததைக் கண்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்தார்கள்.

असुरेन्द्रसमानेन पुरा भैरवभूभृता ।
आकार्यमाणे योगीन्द्रे सर्वे विमनसोऽभवन् ॥

तस्मिन् पुनर्यतिक्ष्मेन्द्रे कुशलेन समागते ।
सूर्योदयमिवासाद्य सर्वे चिन्तातमो जहुः ॥

அஸுரேந்த்ர ஸமாநேந புரா பைரவ பூப்ருதா ।
ஆகார்யமாணே யோகீந்த்ரே ஸர்வே விமநஸோzபவன் ॥

தஸ்மின் புநர் யதிக்ஷ்மேந்த்ரே குஶலேன ஸமாகதே ।
ஸூர்யோதயமிவாஸாத்ய ஸர்வே சிந்தா தமோ ஜஹு: ॥

அங்கிருந்து இன்னம் இரண்டு க்ரோசம் போய் வைகுண்டபுரம் சேர்ந்து அங்குள்ள விட்டலரையும் பரமேசுவரரையும் ஸேவித்துவிட்டு "அயாசிதர்" என்று பிரஸித்தியடைந்தவரின் க்ருஹத்தில், ஸ்ரீராமர் பரத்வாஜாசிரமத்தில் போல, ஸந்தோஷமாய் தங்கினர். மறுபடியும் அங்கிருந்து புறப்பட்டு பைரவர் மலையையும் துங்கா நதியையும் கடந்து சிருங்கேரி நகரத்தில் பிரவேசித்தார். எல்லோராலேயும் விசேஷமாக வரவேற்கப்பட்டு, ஸ்ரீ சாரதா தேவியை தர்சித்து நமஸ்கரித்துப் பிரஸாதம் பெற்றுக்கொண்டு ஸ்ரீஸ்வாமிகள் ஸ்ரீமடத்திற்குத் திரும்பிவந்து சேர்ந்தார்.

அத்யாயம் 5

பைரவன் ஆளுகை

பைரவனுடைய ஆக்ரமிப்பு இருக்கும் வரை உபத்திரவம் இருந்தே தீருமென்று உணர்ந்த சில தனிகர்களும், வியாபாரிகளும் சிருங்கேரியை விட்டே வெளிக்கிளம்பி விட்டார்கள். மற்றவர்கள் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் தபஸ் சக்தியையே நம்பிக்கொண்டு மிகக் கவலையுடன் காலம் கழித்து வந்தார்கள். ஸ்ரீஸ்வாமிகளும் தபஸ்தான் தகுந்த ஸாதனமென்று பகவானையே சரணமடைந்து தேவதாராதனம் முதலியவைகளில் மிகவும் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

இவ்விதமிருந்துவருகையில் ஸ்ரீமடத்தில் அதிகாரியாயிருந்த ஞானேந்திரபட்டர் என்பவர் அரசனுடைய பிரீதியை ஸம்பாதிக்க எண்ணி அவனுக்கு ஐநூறு வராகன் கொடுப்பதாக ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டார். இவ்விஷயம் தெரிந்தவுடன் ஸ்ரீஸ்வாமிகள் அவ்வதிகாரியை பலவாறு கோபித்துக்கொண்டபோதிலும், வேறு வழியில்லாமல் அவர் மூலமாகவே பிரஜைகளிடமிருந்து மிகவும் சிரமப்பட்டு இப்பணம் சேகரிக்கப்பட்டது. இதைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக பைரவனே சிருங்கேரிக்கு வந்து ஸ்ரீ சாரதாம்பா

ஸந்நிதியில் ஸ்ரீஸ்வாமிகளை தர்சித்தான். அவ்வூரையே பிடிக்க நினைத்தவன் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுடைய தபஸ்ஸையும், மந்திர சக்தியையும் கவனித்து பயமடைந்தபடியால், அங்கு கோட்டை கட்டவாவது அதில் தன் ஸைநிகர்களை வைக்கவாவது யாதொன்றும் செய்யவில்லை பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு "காரகலம்" என்ற ஊருக்குப் போய்விட்டான். அவன் அங்கே தங்கியிருந்த ஸமயம், வீரபத்திர நாயக்கருடைய குதிரைப் பட்டாளம் அங்கு வந்து பைரவனுடைய ஸைன்யத்தை எதிர்த்துப் பார்த்தும் பிரயோஜனப்படாமல் சிதறிவிட்டது. அப்பொழுது ஸ்ரீமடம் நிர்வாகமே மிகச் சிரமப்பட்டுதான் நடந்தது. முன்னிருந்த ஸௌகர்யத்தில் கால்வாசிதான் இருந்தபடியால், ஸ்ரீமடம் கார்யங்களும் ஸங்கிரஹமாகவே நடத்தும்படி ஏற்பட்டது.

राजदोषेण तेनापि कालदोषेण तेन च ।

तदानीं तन्मठैश्वर्यं पादमात्रं व्यवस्थितम् ।
मठधर्माः समस्ताश्च पादमात्रं प्रचालिताः ॥

ராஜதோஷேண தேநாபி காலதோஷேண தேந ச ।

ததாநீம் தன்மடைச்வர்யம் பாதமாத்ரம் வ்யவஸ்திதம் ।
மடதர்மா: ஸமஸ்தாச்ச பாதமாத்ரம் ப்ரசாலிதா: ॥

இவ்விதமாக ஸ்ரீஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ சாரதாம்பாளை ஸேவித்துக்கொண்டும், தபஸ் செய்துகொண்டும், புராணங்களை சிரவணம் செய்துகொண்டும் இருந்து வருகையில் ஒரு வருஷ காலம் சென்றது. அதற்குள் வீரபத்திர நாயக்கர் விசேஷமாக சதுரங்க சைன்யத்தை சேகரித்துக்கொண்டு வந்து பைரவனை தாக்கினதில் மிகவும் பலமாக யுத்தம் நடந்தது அதில் பைரவனுடைய ஸேனாதிபதியின் தலை அறுக்கப்பட்டுவிட்டதால் அந்த ஸைன்யம் ஓடவாரம்பித்து விட்டது. வீரபத்திர நாயக்கர் ஸ்வபாவத்திலேயே

ஸ்ரீமடத்தில் விசேஷ அபிமானமுள்ளவராதலால், அவர் வெற்றி அடைந்ததைக் கேட்ட சிருங்கேரி நகரவாசிகள் யாவரும் வெகு ஸந்தோஷமடைந்தார்கள்.

मोदते शृङ्गनगरं समागमनतः प्रभोः ।
केलदीगृहिणस्तस्य तद्धि मित्रं स्वभावतः ॥

மோததே ச்ருங்க் நகரம் ஸமாகமநத: ப்ரபோ: ।
கெளதீ க்ருஹிணஸ்தஸ்ய தத்தி மித்ரம் ஸ்வபாவத: ॥

இதன் மத்தியில் வீரபத்திர நாயக்கர் தன் ராஜதானியை விட்டு வெளியில் போயிருக்கிற ஸமயத்தை உபயோகித்துக்கொண்டு, முன்னால் வெங்கடப்ப நாயக்கரால் நிக்ரஹம் செய்து காராகிருஹத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த அவருடைய ஸஹோதரரின் புத்திரனை வீரன் என்பவன் சிலர்களின் உதவியினால் வெளிக்கிளம்பி இக்கேரி நகரத்தையே ஸ்வாதீனம் செய்துகொண்டுவிட்டான். அத்துடன் நிற்காமல் ராஜ்யத்திலேயே மூன்றில் இரண்டு பாகங்களைப் பிடித்துக்கொண்டுவிட்டான். அப்பொழுது பார்க்கவ க்ஷேத்திரத்திலிருந்த வீரபத்திரர் மிகவும் துக்கத்தை அடைந்தார். தன்னுடைய ராஜதானிக்குத் திரும்பிப்போக இடமில்லாததினால் வேறு இடத்தில் இருக்கும்படி ஏற்பட்டது. ஆகையால் ஆனந்தபுரம் சென்று அங்கு தங்கினார். அவ்விடத்தில் வேங்கடப்ப நாயகரால் வெகு பலமாக ஒரு கோட்டை கட்டி அதில் ஏராளமாக தனமும் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் ரக்ஷகன் வீரபத்திரருக்கு அதீனமாயிருந்தபடியால் அங்குள்ள லக்ஷக்கணக்கான தனத்தைக் கைக்கொண்டு அதன் உதவியால் கிராதர்களுக்கு அதிபதியாயிருந்த ஹநுமான் என்பவனுடைய ஸஹாயத்தை வீரபத்திரர் அடைவதற்கு இடம் கிடைத்தது. இந்த ஹநுமாநின் உதவியால் ஒரு சைன்யத்தைத் திரட்டிக் கொண்டு தன் கைவசமுள்ள ஸைன்யத்தைக்கொண்டு வீரனுடன் யுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தார். ஆனால் இருவரும்

தோல்வியுமடையாமல் வெற்றியுமடையாமல் அப்படியே இரு ஸைன்யங்களும் நின்று விலகும்படி ஏற்பட்டுவிட்டது.

இவ்விதமாக வீரபத்திரர் சிருங்கேரியில் பைரவன் சைன்யத்தைத் தோற்கடித்தபோதிலும் தன் ராஜதானிக்குத் திரும்பமுடியாமல் பலவித இடஞ்சல்களுக்கு உட்பட்டிருக்கும் ஸமயத்தில் பைரவன் தன் ஆளுகையை ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டான். வீரபத்திரர் சிருங்கேரிக்கு வந்திருந்தபோது அங்குள்ள ஜனங்கள் உத்ஸாகமாக வரவேற்றார்களென்பதில் வெகு கோபம் கொண்டு அநேகர் சொத்துக்களை அபஹரித்துக்கொண்டான். கொண்டபட்டர் முதலானவர்களை பலாத்காரமாக காராகிருஹத்தில் வைத்தான். இதையெல்லாம் அறிந்த ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் பல தடவை எழுத்துமூலமாகவே பைரவனைக் கேட்டுக்கொண்ட போதிலும் அவன் கொஞ்சமேனும் இசையவில்லை. மனிதர்களைப் பிடிப்பது, விலங்கிடுவது, காராகிருஹத்தில் அடைப்பது, விட்டுவிடுவது, மறுபடியும் பிடிப்பது, இவ்விதமாக நான்கு மாஸ காலம் மிகவும் சிரமப்படுத்தினான். இந்த ஆபத்து நிவிருத்தியாவதற்கும் தபஸ்ஸையே ஸாதனமாக ஸ்ரீஸ்வாமிகள் அனுஷ்டித்து வந்தார்கள்.

विपरीतं नृपं दृष्ट्वा तपः परमपद्यत ।
स्थानस्य रक्षणार्थाय विपत्तेर्विनिवृत्तये ॥

விபரீதம் ந்ருபம் த்ருஷ்ட்வா தப: பரமபத்யத ।
ஸ்தானஸ்ய ரக்ஷணார்த்தாய விபத்தேர் விநிவ்ருத்தயே ॥

பிரஜைகள் இவ்விதம் நிர்பந்தப் படுவதைப் பார்த்து பயமடைந்தவர்களாக ஸ்ரீமடத்திலுள்ள சிலர்களும் ஸ்ரீமடத்தை விட்டுவிட்டு ஆனந்த புரத்திலிருந்த வீரபத்திரருடைய ஸேவையில் சேர்ந்துகொண்டார்கள். ஸ்ரீஸ்வாமிகள் மலஹானிகரேசுவரருக்கு உத்தமமான பிராஹ்மணர்களைக்கொண்டு பதினாயிரம் ருத்ராபிஷேகம்

செய்வித்தார். மறுபடியும் இன்னொரு பதினாயிரம் ருத்ராபிஷேகமும் நடத்தினார். தக்ஷிணை, அன்னதானம் முதலானது வெகு சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டது.

இவ்விதமாக சிருங்கேரி நகரம் மிகவும் கலங்கியிருக்கும் ஸமயத்தில், முன் பிரஸ்தாபித்த ஞானேந்திரபட்டரென்ற அதிகாரி, ஸ்ரீஸ்வாமிகளைக் கேட்காமலே, பைரவனுக்கு இன்னம் இரண்டாயிரத்தி ஐநூறு வராகன் கொடுத்து விடுவதாக ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டார். இதைக்கேட்டு ஸ்ரீஸ்வாமிகள் மிகவும் துக்கத்தையடைந்து, ஸ்ரீமடத்தில் தங்க இஷ்டமில்லாமல் பச்சிம வாஹிநீ என்ற ஸ்தலத்திற்குப் போய் அங்கு தங்கிவிட்டார்.

मम कोशविहीनस्य दानमीदृक् कुतो भवेत् ।
इति विस्मयमापद्य शोकं परममास्थितः ॥

पश्चिमाभिमुखीं प्राप्य वाराहीं तरुशोभिताम् ।
स्थितोऽभूत् स तपस्वी च त्यक्तस्थान इव स्वयम् ॥

மம கோஶ விஹீநஸ்ய தானமீத்ருக் குதோ பவேத் ।
இதி விஸ்மயமாபத்ய ஶோகம் பரமமாஸ்த்தித: ॥

பச்சிமாபிமுகீம் ப்ராப்ய வாராஹீம் தருஶோபிதாம் ।
ஸ்திதோऽபூத் ஸ தபஸ்வீ ச த்யக்தஸ்தான இவஸ்வயம் ॥

முன்போலவே பிரஜைகளிடமிருந்து தனத்தை சேகரித்து பைரவனுக்குக் கொடுத்துவிட ஞானேந்திரனே முன் வந்தான். ஊர் பூராவும் தத்தளித்தது. பைரவனுடைய ஸேனாதிபதியான கால நாயக்கன் முதலானவர்களும் ஞானேந்திரனுடன் பச்சிம வாஹிநீதீரம் சென்று ஸ்ரீஸ்வாமிகளை ஊருக்குத் திரும்பி வந்துவிடவேண்டுமென்று மிக வினயத்துடன் பிரார்த்தித்தார்கள். ஸ்ரீஸ்வாமிகள் அரசன் செய்யும் தீயச் செயல்களை எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும் பிரயோஜனப்படவில்லை. கடைசியாக

ஸ்ரீஸ்வாமிகள் தனக்குள்ளேயே ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்து, கோபத்துடனேயே சிருங்கேரிக்குத் திரும்பினர்.

महान्तो दुर्बला वाऽपि स्वमहत्त्वानुसारतः ।
मतिं कुर्वन्ति गम्भीरां मा वा सिध्यतु सिध्यतु ॥

ततस्तु स्थानतस्तस्मात् उत्थितो यतिपार्थिवः ।
मन्युना दीप्यमानश्च स्वपुरं प्रत्यपद्यत ॥

மஹாந்தோ துர்பலா வாபி ஸ்வமஹத்வாநுஸாரத: ।
மதிம் குர்வந்தி கம்பீராம் மா வா ஸித்யது ஸித்யது ॥

ததஸ்து ஸ்தானதஸ்தஸ்மாத் உத்திதோ யதி பார்த்திவ: ।
மந்யுநா தீப்யமானச்ச ஸ்வபுரம் ப்ரத்யபத்யத ॥

மறுநாள் கால நாயக்கன் முதலானவர்கள் ஸ்ரீமடம் வந்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளிடம் பணம் விஷயமாக பிரஸ்தாபித்தார்கள். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் தன்னை ஆசிரயித்தவர்களை ரக்ஷிப்பதிலேயே ஊக்கமுள்ளவர்களாதலால் இனி ஜனங்களை நிர்பந்தம் செய்யாமலும் தன்னை உபத்திரவிக்காமலும் இருப்பதானல் மாத்திரம் பணம் கொடுப்பதாக ஸம்மதித்தார். அப்படியே ஞானேந்திரன் மூலம் அப்பணம் கொடுபட்ட பிறகு தான் பைரவன் அடங்கினன். இப்பெரும் தனம் சேகரிப்பதனல் ஜனங்கள் அடைந்த சிரமத்திற்கு அளவே இல்லை. ஸ்ரீஸ்வாமிகளும் வெகு துக்கத்தையடைந்து ஸகல வித உபத்திரவங்களும் நிவிருத்தியாவதற்காக ஜபம், தபஸ், ஆராதனம், இவைகளையே அனுஷ்டித்துக்கொண்டு ஒரு வருஷ காலம் சிருங்கேரியில் இருந்து வந்தார். பிறகு தபஸ் ஸௌகர்யத்தையுத்தேசித்து துங்கா நதிக்கரையில் உள்ள "பஞ்ச பாஷாணம்" என்றவிடம் சென்று அங்கு தங்கிவந்தார்.

அவ்விதம் தங்கியிருக்கும்போது வீரபத்திரரைச்சேர்ந்த ஒருவர் வந்து ஸ்ரீமத் ஆசார்யரை நமஸ்கரித்து தன் யஜமானருக்கு மறுபடியும் ராஜ்யம் கிடைக்கும்படி

ஆசீர்வதிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்படியே கிடைக்குமென்று ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளும் உத்தரவிட்டார்கள்.

இந்த ஸமயம் இக்கேரியை ஆக்ரமித்துக்கொண்டிருந்த வீரன் என்பவன் காலமாகிவிட்டான். உடனே அங்குள்ள வீரபத்திரநாயக்கரே மறுபடியும் அரசராக வரவேண்டுமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு, ஸேனாதிபதியின் புத்திரனை ஆனந்தபுரம் அனுப்பி வீரபத்திரரை அழைத்துவரும்படி ஏற்பாடு செய்தார்கள். அப்படியே வீரபத்திரரும் இசைந்து இக்கேரிக்குச் சென்று ராஜ்ய நிர்வாகத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். தனக்கு முன் கெடுதல் செய்த சிலர்களை மாத்திரம் நிக்கிரஹம் செய்தார்; தன் தாயாரின் சொல்படி சிலர்களை மன்னித்துவிட்டார்.

இவ்விதம் வீரபத்திர நாயக்கர் மறுபடியும் இக்கேரியில் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்துவரும்போது, பைரவனும் சிருங்கேரியில் துன்பம் செய்யவில்லை. அவன் போக்குஞ்ஜி என்ற ஊரில் இருப்பதாக ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் கேள்விப்பட்டு அவனைப் பார்ப்பதற்காக தானே புறப்பட்டுப்போனார். சென்ற விடத்தில் தன்னுடைய அழகான பிரஸங்கத்தினால் அரசனை வசப்படுத்திக்கொண்டார். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பூர்வாசிரம மாமன்களாகிய வெங்கடாசல தீக்ஷிதர் யல்லாவதானிகள் முதலானவர்களும் ஸோமநாதர் முதலான பிரஸித்த பண்டிதர்களும் ஆச்சர்யமடைந்தார்களென்றால் பைரவன் மிகவும் ஆச்சர்யப் பட்டானென்று சொல்லத் தேவையில்லை. ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அவ்வூரிலுள்ள தேவாலயத்தில் ஹரிஹரர்களை ஸேவித்துக்கொண்டார். அவ்வூரில் ஒரு பக்ஷ காலம் தங்கியிருந்தார். பிறகு பல்லக்கேறி கிரமமாக சிருங்கேரிக்குத் திரும்பிவந்து சேர்ந்தார். மலஹானிகரேசுவரரையும் சாரதாம்பிகையையும் ஸேவித்துவிட்டு ஸ்ரீமடம் சென்றார். பிறகு தன்னுடைய நித்திய நைமித்திக கர்மாக்களையும் ஸ்ரீமடம் காரியங்களையும் சரிவர நடத்திக்கொண்டுவந்தார்.

அப்படியிருந்துவருகையில் திருமலைபட்டர் என்பவர், வைசம்பாயனருக்கு ஸமானமான யோக்யதையுள்ளவர், மஹாபாரதத்தில் ஆதிபர்வத்திலிருந்து தர்மபுத்திரரின் பட்டாபிஷேகம் வரையுள்ள வரலாற்றை வெகு விஸ்தாரமாக பிரவசனம் செய்தார். அப்படியே, ஸூதருக்கு ஸமானமாயிருந்த அஹோபலபட்டர் என்பவர் ஸ்ரீராமருடைய பட்டாபிஷேகம் வரை ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தை வெகு அழகாக பிரவசனம் செய்தார்.

ஸ்ரீ ராமசரித்திரம் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் மனதில் ஓடிக்கொண்டேயிருந்தபடியால், அதை நூறு சுலோகங்களில் ஸங்கிரஹம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. அவ்விதம் எழுதுவதில் அநேக கதாபாகங்களை விட்டு விடும்படி ஏற்படுமென்று அகோபல பட்டர் எடுத்துச் சொன்னார். ஆயிரத்தி இருநூறு சுலோகங்களாவது எழுத வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அவ்வளவு ஸாத்யப்படுமாவென்று ஸந்தேஹப்பட்டுக்கொண்டே எழுத வாரம்பித்ததில் அவ்வளவு எழுதியும் கதை அதிகமாக மேல் போகவில்லையென்பதை ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் உணர்ந்தார். தவிரவும் தான் எழுதுவதில் எவ்வித தோஷமும் இல்லாமல் நல்ல பதப் பிரயோகங்களுடன் அமையவேண்டுமென்று தானாகவே மேல் மேல் பரிஷ்காரம் செய்துவந்தார். இவ்விதமாக ரசனை செய்து காவியத்திற்கு **ஸ்ரீ ராமசந்திர மஹோதயம்** என்று பெயரிட்டார்.

यत्नं परममास्थाय शब्ददोषानपास्य च ।
सर्वलोकपरिग्राह्यं काव्यं कर्तुं समुद्यतः ॥

स काव्यं कुरुते योगी सच्चिदानन्दभारती ।

नृसिंहभारतीशिष्यो रामचन्द्रमहोदयम् ।
मनोज्ञपदसंदर्भं कथासर्वार्थसंग्रहम् ॥

யத்நம் பரமமாஸ்த்தாய ஶப்ததோஷாநபாஸ்ய ச ।
ஸர்வலோக பரிக்ராஹ்யம் காவ்யம் கர்தும் ஸமுத்யத: ॥

ஸ காவ்யம் குருதே யோகீ ஸச்சிதானந்தபாரதீ ।

ந்ருஸிம்ஹ பாரதீ ஶிஷ்யோ ராமசந்த்ர மஹோதயம் ।
மநோஜ்ஞ பத ஸந்தர்ப்பம் கதா ஸர்வார்த்த ஸங்க்ரஹம் ॥

இவ்விதமாக கவலையற்று ஸந்தோஷமாக மூன்று வருஷங்கள் சென்றன.

அத்யாயம் 6

வீரபத்திரரின் வெற்றி

பைரவனை எப்படியும் முறியடித்துவிடவேண்டுமென்ற எண்ணம் வீரபத்திர நாயக்கருக்கு இருந்துகொண்டே வந்தது. ஒரு ஸமயம் தன் ஸேனாபதியை சதுரங்க ஸைன்யத்துடன் பைரவனை ஜயித்துவரும்படி அனுப்பினார். அவன் ஆனந்தபுரம், நவநீதகிரி இவைகளைத் தாண்டி பைரவனுடைய ஆளுகையிலிருந்த பிரதேசத்தின் எல்லைக்கு வந்து சேர்ந்தான். பைரவனுடைய ஸைன்யம் எதிர்க்க வந்தது. விசேஷமான அம்புகளைப் பிரயோகித்து அந்த ஸைன்யத்தை சிதறடித்துவிட்டு எல்லைக்குள் பிரவேசித்து அங்குள்ள கோட்டையைத் தாக்கினான். ஆனால் அந்தக் கோட்டையிலிருந்த யுத்த வீரர்களிடம் இரும்பு குண்டுகள் இருந்தபடியால் அவைகளை உபயோகித்து, வீரபத்திரரின் ஸைன்யத்திலிருந்த பலசாலிகளைக் கீழே தள்ளிவிட்டு ஸந்தோஷமடைந்தார்கள் இந்த விபரம் தெரிந்து, முன் சிதறிப்போன ஸைனிகர்களும் திரும்பிவந்து சேர்ந்து கொண்டு, வீரபத்திரரின் ஸைன்யத்தைத் தாக்கினார்கள். இருதரத்தாருக்கும் யுத்தம் வெகு கோரமாக நடந்தது. கடைசியில் வீரபத்திரநாயக்கரின் ஸைனிகர்கள் வெகு சிரமப்பட்டு அக்கோட்டையை பிடித்துக்கொண்டார்கள்,

இதன் மத்தியில் பைரவனுக்கு சிருங்கேரியிலுள்ள பிரஜைகளிடம் ஸந்தேஹமிருந்து வந்தபடியால் அவர்களை தன் ஸமீபத்திலேயே இருக்கும்படி செய்ததுடன் ஸ்ரீ ஸ்வாமி களையும் தருவித்து சத்ருவின் ஸைன்யத்தை தான் அழைப்ப தில்லையென்று உறுதி சொல்லி அவர்களிடம் ஒரு எழுத்தும் வாங்கிக்கொண்டான். பைரவனுடைய உபத்ரவத்தினால் சிருங்கேரி நகரத்திலாவது ஸ்ரீமடத்திலாவது தகுந்த மனுஷ்யர்கள் கிடையாது. ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் மாத்திரம் தைர்யத்தை இழக்காமல் மடத்தில் இருந்துகொண்டு தபஸ் செய்துகொண்டிருந்தார். காவலாளிகள் கூட ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை மடத்தில் தனியாக விட்டு விட்டு மலைப்பிரதேசங்களுக்கு ஓடிவிட்டார்கள். இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் ஸ்வப்னத் தில் யாரோ ஒரு ஸ்த்ரீ கையில் தண்டமேந்திக்கொண்டு மடத்தின் வாசலில் நின்றுகொண்டு "நானே ரக்ஷித்து வருகிறேன்" என்று சொன்னதாகக் கண்டார். அவ்விதம் அபயப்பிரதானம் செய்தது அம்பிகையேயென்று உணர்ந்து ரோமாஞ்சம் ஏற்பட்டது.

स्वप्ने पश्यति दण्डं च धरन्तीं कांचिदङ्गनाम् ।
मठद्वारस्थितां चापि मठरक्षणतत्पराम् ॥

अहं रक्षामि हि मठं इति स्म यतिमब्रवीत् ।
तां दृष्ट्वा स समुत्थाय रोमाञ्चितवपुर्ह्यभूत् ॥

एवं तु वर्तमानस्य सच्चिदानन्दयोगिनः ।
अहान्यष्टावतीतानि देवार्चनरतस्य ह ॥

ஸ்வப்னே பச்யதி தண்டம் ச தரந்தீம் காஞ்சிதங்கநாம் ।
மடத்வாரஸ்திதாம் சாபி மடரக்ஷண தத்பராம் ॥

அஹம் ரக்ஷாமி ஹி மடம் இதி ஸ்ம யதிமப்ரவீத் ।
தாம் த்ருஷ்ட்வா ஸ ஸமுத்தாய ரோமாஞ்சிதவபுர் ஹ்யபூத் ॥

ஏவம் து வர்த்தமானஸ்ய ஸச்சிதானந்தயோகிந: I
அஹான்யஷ்டாவதீதானி தேவார்ச்சனரதஸ்ய ஹ II

இவ்விதமாக எட்டுநாட்கள் சென்றபிறகு, ஒருவர் ஓடி வந்து வீரபத்திர ஸைனிகர்கள் ஜயத்துடன் வருகிருர்கள் என்று சொன்ஞர். இதைக் கேட்டவுடன், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ஏற்கனவே பைரவனுக்கு எழுதிக்கொடுத்திருப்பதை அனு ஸரித்து வீரபத்திருடைய ஸைனிகர்களுக்கு வரவேற்புக் கொடுப்பது நியாயமில்லையென்று கருதி, மடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு துங்காநதியைத் தாண்டி வைகுண்டபுரம் சென்றுவிட்டார்கள். அளகாத்ரிபட்டர், கங்காதரபட்டர் முதலான சிலர்களே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுடன் இருந்துவந்தார்கள். இன்னம் வெகுதூரம் போய்விடுவது நல்லதென்று பைரவனுடைய ஆட்கள் சொல்லியும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அங்கேயே இருந்துவிட்டார்கள் அங்கே நதிக்கரையில் பர்ணசாலை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, ஸ்நாநம் ஜபம் தேவதா அர்ச்சனை இவைகளிலேயே ஈடுபட்டுக்கொண்டு தங்கினுர். அவர் அங்கே வஸிப்பது தமஸாதீரத்தில் ஸ்ரீராமர் தங்கி இருந்ததுபோலவும் பதரிகாசிரமத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணர் இருந்ததுபோலவும் தோன்றிற்று.

वर्तमानो नदीतीरे नानारण्यसुशोभिते ।
श्रीरामस्तमसातीरे यथा धीरो महामनाः ॥

तुङ्गभद्रातटे योगी जपं कुर्वन् महामनाः ।
बदरीवनसंस्थः सन् नारायण इवाबभौ ॥

வர்த்தமானே நதீதீரே நாநாரண்ய ஸுசோபிதே I
ஸ்ரீராமஸ்தமஸாதீரே யதா தீரோ மஹாமநா: II

துங்கபத்ராதடே யோகீ ஜபம் குர்வன் மஹாமநா: I
பதரீவந ஸம்ஸ்த்த: ஸன் நாராயண இவாபபௌ II

இவ்விதமாக அங்கு ஐந்து நாட்கள் தங்கியிருந்தார். இதன் மத்தியில் வீரபத்திருடைய ஸைன்யம்

யானைகள் குதிரைகளுடன் சிருங்கேரியை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. பைரவனுடைய ஆட்களின் பிரயத்னத்தினால் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் வெகுதூரம் போய்விட்டால் அவர்களைப் பார்ப்பது மிகவும் சிரமமேயென்று நினைத்து, கூடியமட்டும் வேகமாகவே ஸைன்யம் வந்துகொண்டிருந்தது. அவ்விதம் வருகையில் மரங்கள் அடர்ந்த ஒரு குன்றின்பேரிலிருந்து பார்க்கையில், நதிக்கரையில் ஒரு மஹான் ருத்திராக்ஷ மாலைகள், முத்துஹாரங்கள் தரித்துக் கொண்டு பாதப்பிரக்ஷாளனம்செய்து ஆசமனம்செய்வதைக் கண்டார்கள். அம்மஹான் ஸ்ரீமத் ஆசார்யர் தானென்று ஸந்தேஹித்து நிற்கையில், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஸமீபத்திலிருந்து சங்கத்மானம் கேட்டது. இவர்களுடைய ஸந்தேஹமும் நிவிருத்தியாகி மிகவும் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள்.

அங்கிருந்து வைகுண்டபுரம் போவதற்கு வேறு நல்ல மார்க்கமிருந்தபோதிலும், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை தாமதமன்னியில் தர்சிக்கவேண்டுமென்ற ஆவலுடன் மேடு பள்ளம் கவனிக்காமல் குறுக்கு வழியாகவே இறங்கி நதிக்கரைக்குச் சென்றார்கள். அங்கு போனவுடன் ஸைன்யத்தில் பிரதானராயிருந்த தேவராயர் முதலானவர்கள் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை நமஸ்கரித்துவிட்டு, தங்களுடன் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளும் சிருங்கேரி நகரத்திற்கு உடனே புறப்பட்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இவர்கள் வந்ததில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கு ஸந்தோஷமிருந்தபோதிலும், பைரவனுக்குக் கொடுத்திருக்கும் வாக்குப்படி இவர்களுடன் சிருங்கேரியில் பிரவேசிப்பது உசிதமில்லை என்றே கருதினார். இந்த நிலையில் அங்கிருந்து ஒரு பௌராணிக வித்வான் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளிடம் தனித்து வந்து "ஆபத்காலத்தில் ஸத்தியத்திற்கு அவ்வளவு பிராதான்யம் கொடுப்பது நியாயமாகாது. தவிரவும், அஸத்தியத்திலேயே மூழ்கியிருப்பவர்களிடம் ஸத்தியம் உசிதமேயில்லை. இங்கிருந்து எவ்வளவு

பணம் அபஹரித்திருக்கிறன் பைரவன்! கலசபுரத்திற்கு தாங்கள் விஜயம் செய்திருந்தபோது, தங்கள் திரவியம் எனக்கு கோமாம்ஸம்போல என்று சொன்னவன் மூவாயிரம் வராகன் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறனே! அவனிடத்திலுமா ஸத்தியம் பாராட்டவேண்டும்? மேலும் தங்கள் அழைப்பின் பேரில் வீரபத்திரருடைய ஸைனிகர்கள் இங்கே வரவில்லை. அவர்களாக வெற்றியுடன் வந்திருக்கிறர்கள். தாங்களும் தங்கள் ஊரைவிட்டு வெளியில் வந்துவிட்டீர்கள். இப்பொழுது அந்த ஸைனிகர்கள் வந்து தங்களை நிர்ப்பந்தம் செய்து நகரத்திற்கு அழைத்துச்சென்றல், தாங்கள் ஸத்தியத்திற்கு விரோதமாக நடந்துகொண்டதாக எப்படியாகும்?" என்று பலவாறுக வெகு வினயத்துடன் தெரிவித்துக் கொண்டார். இதைக் கேட்டு அரை மனதுடன் ஸ்ரீஸ்வாமிகள் ஸம்மதிக்கவே, உடன் தேவராயர் முதலானவர்கள் பலாத்காரம் செய்வதுபோல் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு கால்நடையாகவே நதியைத் தாண்டும்படி செய்தார்கள்.

अर्धाङ्गीकारगमनात् दत्तहस्तावलम्बनैः ।
स बलात्क्रियमाणस्तु यतिराजो महाप्रभुः ।
तैरेवानीयते मन्दं नदीगर्भे पदा व्रजन् ॥

அர்த்தாங்கீகார கமநாத் தத்த ஹஸ்தாவலம்பனை: ।
ஸ பலாத்க்ரியமாணஸ்து யதிராஜோ மஹாப்ரபு: ।
தைரேவாநீயதே மந்தம் நதீகர்ப்பே பதா வ்ரஜன் ॥

நதியிலிருந்து மேடு ஏறினபிறகு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை ஒரு பல்லக்கில் ஏறும்படி செய்து, தேவராயன் குதிரையில் ஏறிக்கொண்டு முன்னும் மற்ற ஸைனிகர்கள் பின்னுலுமாகப் புறப்பட்டார்கள்.

இவ்விதம் வரும்போது ஸைனிகர்கள் ஒவ்வொருவராக ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஸமீபத்தில் வந்து அவருடைய

பாதங்களைத் தொட்டு "துறவிகளின் அரசே, நமஸ்காரம்" என்றுசொல்லி வெகு பக்தியுடன் ஸேவித்தார்கள். அந்த ஸைன்யத்தில் அநேகம் துருஷ்கர்களும் இருந்தார்கள்.

स्पृष्ट्वा स्पृष्ट्वा यतिक्ष्मेन्द्रपदं सैनिकपुङ्गवाः ।
मुदा परमया युक्ता नमस्कुर्वन्ति भूरिशः ॥

वैरभद्रास्तुरुष्काश्च सायुधा वीर्यभूषणाः ।
संन्यासिनां पातशाहो नम इत्येव सन्नताः ॥

ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா யதிக்ஷ்மேந்த்ரபதம் ஸைநிக புங்கவா: ।
முதா பரமயா யுக்தா: நமஸ்குர்வந்தி பூரிஶ: ॥

வைரபத்ராஸ்துருஷ்காச்ச ஸாயுதா வீர்ய பூஷணா: ।
ஸந்யாஸிநாம் பாதஶாஹோ நம இத்யேவ ஸந்நதா: ॥

அவர்களையெல்லாம் ஆசீர்வதித்துக்கொண்டு ஸாயங் காலம் துங்கா நதிக்கரையில் வந்தபோது வீரபத்திர னுடைய ஸேனாதிபதி அங்குவந்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை நமஸ்கரித்தார். அவரையும் ஆசீர்வதித்து விட்டு அவருடனேயே நதியைத்தாண்டி, அசுவத்த விருக்ஷமுள்ள இக்கரைக்குவந்து சிருங்கேரிக்குள் பிரவேசித்தார். மடத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டிய பொறுப்பை ஸேனாதிபதியிடம் ஒப்பு வித்துவிட்டு, ஸ்ரீமடம் எல்லைக்குள் சென்று மண்டபத்தி லிருந்தபடியே ஸ்ரீசாரதாம்பாளை தர்சனம் செய்துவிட்டு, மடத்திற்குள் சென்றார்.

பிறகு பலர்கள் தன்னைத்தொட்டிருப்பதினால் நதியில் மிருத்திகா ஸ்நாநம் செய்து சரீர சுத்தி செய்துகொண்டு பிறகு தேவபூஜை செய்து பிக்ஷயான பிறகு எல்லாருக்கும் தர்சனம் கொடுத்தார்.

सैनिकैर्बहुभिः स्पृष्टः तुङ्गभद्रां प्रपद्य ताम् ।
मृत्तिकास्नानविधिना गात्रशुद्धिं समाचरत् ॥

देवपूजां ततः कृत्वा भुक्त्वा तापसराजवत् ।
आगतेभ्यः समस्तेभ्यो दर्शनं प्रददौ पुनः ॥

ஸைனிகைர் பஹுபி: ஸ்ப்ருஷ்டா: துங்கபத்ராம் ப்ரபத்ய தாம் ।
ம்ருத்திகா ஸ்நாநவிதிநா காத்ர ஶுத்திம் ஸமாசரத் ॥

தேவபூஜாம் தத: க்ருத்வா புக்த்வா தாபஸராஜவத் ।
ஆகதேப்ய: ஸமஸ்தேப்யோ தர்ஶநம் ப்ரததௌ புந: ॥

இவ்விதம் எல்லாரையும் ஸந்தோஷிப்பித்துவிட்டு பிறகு மடத்திற்குள் சென்றார். அப்பொழுதுள்ள ஸௌகர்யத்திற்குத் தக்கபடி ஸைனிகர்களுக்கெல்லாம் மடத்திலேயே போஜனம் செய்து வைக்கப்பட்டது. அவர்கள் எல்லாரும் தன் பிறந்த வீட்டிலிருப்பதாகவே வெகு அபிமானத்துடன் பாவித்து திருப்தியடைந்ததுடன் ஸகல சிரமங்களும் நிவிருத்தியானவர்களாக அன்று ராத்திரி நித்திரை செய்தார்கள்.

मठे तण्डुलसंकोचात् कालदोषेण तेन ह ।

अवाप्तं यावदेवासीत् अन्नादि खलु तावता ।
सैनिकास्तेऽपि तृप्यन्ति तत्संस्थानेऽतिवत्सलाः ॥

मातृवेश्मेव संप्राप्य सैनिकाः सकला अपि ।
निर्वृता निशि तस्यां च निद्रया ध्वंसितश्रमाः ॥

மடே தண்டுல ஸங்கோசாத் காலதோஷேண தேந ஹ ।

அவாப்தம் யாவதேவாஸீத் அந்நாதி கலு தாவதா ।
ஸைநிகாஸ்தேऽபி த்ருப்யந்தி தத்ஸம்ஸ்தானே ऽதிவத்ஸலா: ॥

மாத்ருவேச்மேவ ஸம்ப்ராப்ய ஸைநிகா: ஸகலா அபி ।
நிர்வ்ருதா நிஶி தஸ்யாம் ச நித்ரயா த்வம்ஸிதச்ரமா: ॥

அத்யாயம் 7

வீரபத்திரரின் வருகை

ஸ்ரீ சிருங்கேரி நகரத்தின் பாதுகாப்பை உத்தேசித்து வீரபத்திரரின் ஸேனாதிபதி நூறுபேர்கள் ஆயுதபாணிகளாக தங்கும்படியான ஸௌகர்யத்துடன் ஊர் எல்லையில் ஒரு சிறு கோட்டையைக்கட்டினார். அவருடைய உத்திரவுப்படி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இரண்டாயிரம் குதிரைகளும் இருபது யானைகளும் பதினாயிரம் கால்படைகளும் வந்து சேர்ந்தன. ஊருக்கு ஸமீபத்திலுள்ள இடங்களிலெல்லாம் இந்த ஸேனை கிரமப்படி நிறுத்தப்பட்டது. இந்த ஸேனையின் தலைவர் தேவர்களின் ஸேனையை ரக்ஷித்து வந்த ஸ்கந்தர் போல சோபித்தார்.

संपूर्णमभवत् पूर्णा नगरोपान्तभूमयः ।
एवं सेना समागच्छत् निविष्टा च भुवः स्थले ॥

सेनान्या पाल्यमाना च शोभते सुतरामहो ।
स्कन्देन पाल्यमानेव महती देवचमूर्यथा ॥

ஸம்பூர்ணமபவத் பூர்ணா நகரோபாந்த பூமய: ।
ஏவம் ஸேநா ஸமாகச்சத் நிவிஷ்டா ச புவ: ஸ்தலே ॥

ஸேநாந்யா பால்யமாநா ச ஶோபதே ஸுதராமஹோ ।
ஸ்கந்தேன பால்யமாநேவ மஹதீ தேவசமூர் யதா ॥

அந்த ஸைனிகர்கள் வெகு குதூஹலத்துடன் வந்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை தர்சித்துப்போவார்கள். ஸம்ஸாரமாகிற பள்ளத்தில் கிடந்து கிடந்து கண்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் தோஷத்தை நிவிருத்தி செய்துகொள்ள நினைத்தார்கள். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் நதிக்குப் போகும்போதும், ஆலயங்களுக்குப் போகும்போதும், ரத்ன கம்பளத்தில் ராஜ சின்னங்களுடன் வீற்றிருக்கும்போதும், ஸ்வல்பமாய் பேசிக்கொண்டிருந்

தாலும், பேசாமலேயிருந்தாலும், ஸைனிகர்கள் தனித் தனியே வந்து எத்தனை தடவை தர்சனம் செய்தாலும் திருப்தியடையாமலே இருந்தார்கள்.

पृथगागत्य पश्यन्ति सैनिकाः सकुतूहलाः ।
चिरं संसारगर्तस्था दृग्जाड्यप्रजिहीर्षवः ॥

व्रजन्तं तुङ्गभद्रां च सरन्तं देवतागृहम् ।
वसन्तमपि कल्याणे कम्बले चित्रवर्णके ॥

उपबर्हणशोभाढ्ये सोष्णीषं कुङ्कुमारुणम् ।
धरन्तमपि चामूल्यं सुवासः पार्थिवोचितम् ॥

अल्प प्रभाषमाणं च कारणाभावहेतुना ।
अवदन्तं च गम्भीरं श्रिया परमयाऽन्वितम् ॥

दृष्ट्वा दृष्ट्वा न तृप्यन्ति सैनिका दर्शनोत्सुकाः ।

वैकुण्ठलोकाद्भूभागे तं प्रच्युतमिवाच्युतम् ।
दृष्टिपापं हरन्तं च ह्लादयन्तं मनस्तथा ॥

ப்ருதகாகத்ய பச்யந்தி ஸைநிகா: ஸகுதூஹலா: ।
சிரம் ஸம்ஸார கர்த்தஸ்தா த்ருக்ஜாட்ய ப்ரஜிஹீர்ஷவ: ॥

வ்ரஜந்தம் துங்கபத்ராம் ச ஸரந்தம் தேவதா க்ருஹம் ।
வஸந்தமபி கல்யாணே கம்பளே சித்ரவர்ணகே ॥

உபபர்ஹண ஶோபாட்யே ஸோஷ்ணீஷம் குங்குமாருணம் ।
தரந்தமபி சாமூல்யம் ஸுவாஸ: பார்த்திவோசிதம் ॥

அல்பம் ப்ரபாஷமாணம் ச காரணாபாவஹேதுநா ।
அவதந்தம் ச கம்பீரம் ச்ரியா பரமயாந்விதம் ॥

த்ருஷ்ட்வா த்ருஷ்ட்வா ந த்ருப்யந்தி ஸைநிகா
தர்ஶநோத்ஸுகா: ।

வைகுண்டலோகாத் பூபாதே தம் ப்ரச்யுதமிவாச்யுதம் ।
த்ருஷ்டிபாபம் ஹரந்தம் ச ஹ்லாதயந்தம் மநஸ்ததா ॥

இவ்விதமாக இருந்துவருகையில், வீரபத்திர நாயக்கர் நேரில் சிருங்கேரிக்கு வந்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை தர்சிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டார். உடனே புறப்பட்டு ஆங்காங்கு தங்கிக்கொண்டு, முன் யுத்தம் நடந்த நவநீத கிரிக்கு வந்தவுடன் வெகு ஸந்தோஷமாக வரவேற்கப்பட்டார். பிறகு கிரமமாக சிருங்கேரி நகரம் வந்து சேர்ந்து அவருக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த அழகான ஜாகையில் இறங்கிக்கொண்டார். அவருக்கு வேண்டிய ஸகல சாமான்களையும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளே அனுப்பி ஏற்பாடு செய்திருப்பதைக் கண்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்தார். உடனே ஸ்ரீமடம் சென்று ஆலயத்திற்கு ஸமீபத்திலுள்ள விசாலமான அங்கணத்தில் போய்க்கொண்டிருந்த ஸ்ரீமத் ஆசார்யரை தர்சித்த மாத்திரத்தில் வெகு ஸந்தோஷமடைந்தார்.

பிறகு வெகு சித்திரங்களோடு கூடியதாக புக்கராயரால் கட்டப்பட்டிருந்த வித்யாசங்கராலயத்தையும், ஜனார்த்தனர் கோவிலையும் பார்த்துக்கொண்டு நதிப்பக்கம் சென்று அங்கேயும் புக்கராயராலேயே கட்டப்பட்டிருந்த படித்துறையையும், நதியிலுள்ள பெரிய பெரிய மீன்களையும், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளாலும் மற்றும் பிராஹ்மணோத்தமர்களாலும் பிரதிதினம் பிரதக்ஷிணம் செய்து ஸேவிக்கப்படும் அசுவத்த விருக்ஷத்தையும் காலையில் ஸ்வாமிகள் உட்கார்ந்துகொண்டு ஜபம் செய்யும் சதுரமான சிலையையும் தென்கரையில் புருக்கள் ஏராளமாக விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் விஸ்தாரமான மணல் பிரதேசத்தையும், அக்கரையில் மேட்டில் பயிர் செய்யப்பட்டிருந்த பாக்குத் தோப்புகளையும், மேல் கரையில் தன்னுடைய யானைக் குதிரைப் பட்டாளங்கள் நிற்பதையும், வெகு ஸந்தோஷமாகப் பார்த்து ஆனந்தமடைந்தார். அதன் பிறகு, படிக்கட்டு ஏறிவந்து, ஸ்ரீ ராமர்

படம் அழகாக எழுதியிருக்கும் மண்டபம் வழியாக தாமிர கிருஹம் சென்று ஸ்ரீ சந்திரமௌளீசுவரரைத் தர்சித்துக் கொண்டு கிரமமாக ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் ஸன்னிதிக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

அங்கு வித்வான்களுடனும் அதிகாரிகளுடனும் கூடி இருந்த ஸ்ரீமத் ஆசார்யர் வெகு ஸந்தோஷத்துடன் அரசனை வரவேற்று அவரை ஒரு ரத்ன கம்பளத்தில் அமரச் செய்து பட்டுக்கள் முதலானது கொடுத்து ஆசீர்வதித்தார். அங்குள்ள பண்டிதர்களும் சுலோகங்கள் சொல்லி தேங்காய்கள் கொடுத்து ஆசீர்வதித்தார்கள்.

पारितोषिकमादाय वरिष्ठं क्षौमशोभिनम् ।
ददौ तस्मै प्रहृष्टात्मा स्वाशीर्वादपुरस्सरम् ॥

अथ विद्वद्गणः सर्वो ददौ राज्ञे निजाशिषम् ।
नारिकेलप्रदानेन तत्तच्छ्लोकमुदीर्य च ॥

பாரிதோஷிகமாதாய வரிஷ்ட்டம் க்ஷௌம ஶோபிநம் ।
ததௌ தஸ்மை ப்ரஹ்ருஷ்டாத்மா ஸ்வாஶீர்வாத
புரஸ்ஸரம் ॥

அத வித்வத்கண: ஸர்வோ ததௌ ராஜ்ஞே நிஜாஶிஷம் ।
நாரிகேள ப்ரதாநேந தத்தச்ச்லோகமுதீர்ய ச ॥

பிறகு ஸ்ரீ சாரதாம்பிகையை அரசர் நன்கு தர்சித்தார். வெகு அழகான சரீர அமைப்புடன் ஸர்வாலங்கார பூஷிதையாய் புஸ்தகம், ஜபமாலை, ஞானமுத்திரை அமிருத கலசம், இவைகளோடு விளங்கிய அம்பிகையைப் பார்க்க இரண்டு கண்கள் போதாது. அவ்வித சாரதா தேவியை தர்சித்து வீரபத்திரர் பரம ஸந்தோஷத்தையடைந்தார்.

रत्नकुण्डलशोभाढ्यां नासामुक्ताविराजिताम् ।
पद्मपत्रविशालाक्षीं कम्बुग्रीवां सुमध्यमाम् ॥

सुभ्रुवं सुललाटां च पुस्तकाक्षवरस्रजम् ।
ज्ञानमुद्राधरां देवीं सुधाघटविशोभिताम् ॥

यस्या निरीक्षणे नालं चक्षुषी द्वे वपुष्मताम् ।

तां वाणीं नित्यकल्याणीं गृहिणीं द्रुहिणस्य च ।
दृष्ट्वा परमसंतुष्टो वीरभद्रो महीपतिः ॥

ரத்ன குண்டல ஶோபாட்யாம் நாஸா முக்தா விராஜிதாம் I
பத்மபத்ர விஶாலாக்ஷீம் கம்புக்ரீவாம் ஸுமத்யமாம் II

ஸுப்ருவம் ஸுலலாடாம் ச புஸ்தகாக்ஷவரஸ்ரஜம் I
ஞானமுத்ராதராம் தேவீம் ஸுதா கட விஶோபிதாம் II

யஸ்யா நிரீக்ஷணே நாலம் சக்ஷுஷீ த்வே வபுஷ்மதாம் I

தாம் வாணீம் நித்யகல்யாணீம் க்ருஹிணீம்
த்ருஹிணஸ்ய ச I
த்ருஷ்ட்வா பரம ஸந்துஷ்டோ வீரபத்ரோ மஹீபதி: II

ஸ்ரீ சாரதாம்பா தர்சனமான பிற்பாடு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் வீரபத்திரரைப் பார்த்து "உங்கள் பிதாமஹர் வெங்கடப்ப நாயக்கர் ஸ்ரீமடத்தில் வைத்திருந்த அபிமானத்தை நீங்களும் வைக்கவேண்டும்" என்று சொன்னதற்கு "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று அரசர் அங்கீகரித்தார். பிறகு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு வீரபத்திரர் அங்கிருந்து புறப்பட்டார். பிறகு அவர் பக்கத்திலிருந்த நாலுகட்டுக்கு வந்து அங்குள்ள அபூர்வமான சில்ப வேலைகளைப் பார்த்தார். கூட வந்தவர் "இதுதான் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் சயன அறை, இது வஸ்திரம் உலர்த்தும் அறை, இது ஸ்நாநம் செய்யும் அறை" என்றெல்லாம் விபரமாக எடுத்துச் சொல்லிக் காட்டிக்கொண்டு வந்தார். இவைகளைப் பார்த்துவிட்டு பலவித விருக்ஷங்களால் சோபித்த தபோ வனத்தையும் ஜப கிருஹத்தையும்

நைவேத்யம் தயாராகுமிடத்தையும் கண்டு மிக ஸந்தோஷத்துடன் மறுபடியும் நாலுகட்டுக்குத் திரும்பி வந்தார். அப்பொழுது தேவராயர் "இந்த விஸ்தாரமான மேல்மாடியிலுள்ள நாலுகட்டில்தான் நவராத்திரி உத்ஸவ ஸமயம் உள்ளூர் வித்வான்களும் பல தேசங்களிலிருந்து வரும் வித்வான்களும் கூடுவார்கள். மஹாநவமி தினம் இங்குதான் விசேஷமாக ஸுவாஸிநீகளுக்குப் போஜனம் செய்விக்கப்படும். முந்தின ஆசார்யர்களின் ஆராதனை ஸமயத்தில் ஐம்பது நூறு என்று ஸந்யாஸிகளும் இரண்டாயிரம் பிராஹ்மணர்களும் போஜனம் செய்வார்கள். ஆபால விருத்தர்கள், அமங்கலிகள் உட்பட, தடையன்னியில் போஜனம் செய்வார்கள். ஸாதாரணமாக ஆராதனை மூன்று நாட்கள் நடக்கும். அப்படியே வித்யாசங்கருக்கும் ஆராதனை நடந்து ரதோத்ஸவம் நடத்துவார்கள். ரதோத்ஸவ ஸமயம் பதினாயிரம் ஜனங்கள் சேருவார்கள். உத்ஸவ ஸமயங்களில் ஐந்துவித பக்ஷியங்களும், நான்குவித சித்ரான்னங்களும், பலவித ரசாயனங்களும், மற்றும் விசேஷ வியஞ்ஜனங்களும் பரிமாறி போஜனம் செய்விக்கப்படும். அப்படியே மஹாசிவராத்திரி ஸமயம் மலஹானிகரேசுவரர் ஆலயத்தில் ஆகம ரீதியாய் விசேஷமாக ஜபங்கள் ஹோமங்கள் நடக்கும். ஐந்து நாட்கள் பிராஹ்மண போஜனம் உண்டு. பிறகு வெகு விமர்சையாக ரதோத்ஸவமும் நடக்கும். இந்தப்பெரிய தர்மஸ்தானத்தை உத்தரணம் செய்து காப்பாற்றி வந்தது தங்கள் பிதாமஹர் வெங்கடப்ப நாயக்கர். அப்படியே தாங்களும் இருந்து வரவேண்டும்" என்று சொன்னார். இதையெல்லாம் அரசர் ஸந்தோஷமாகக் கேட்டுக்கொண்டு, அப்படியே உக்கிராணம் பாக்குத் தோட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டு தன் ஜாகைக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

அரசர் போஜனத்தை முடித்துக்கொண்டு மறுபடியும் ஸ்ரீ சாரதா மண்டபம் வந்து சேர்ந்தார். அதற்குள்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளும் பூஜை பிக்ஷை, முதலானதுகளை முடித்துக்கொண்டு, வித்வான்களுடைய கோஷ்டியுடன் அங்கே வந்து சேர்ந்தார். பிறகு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அரசரைப் பார்த்து "ஒருமாஸகாலமாக அடிக்கடி நல்ல சகுனங்களும் ஸ்வப்னங்களும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. துங்கா நதி இரு கரைகளையும் ஒட்டி வெகு தெளிவான ஜலப் பிரவாஹத்துடன் ஓடுவதைக் கண்டேன். எனக்கு என்ன சுபம் ஏற்படப் போகிறதென்று நினைத்தேன். இப்பொழுது கவனிக்கும்போது உங்கள் வரவையே இவை ஸூசித்த தாகத் தோன்றுகின்றது. உங்களுடைய குணங்களைப்பற்றி இதுவரை காதால் கேட்டிருந்தோம். இப்பொழுது நேரி லேயே கண்டோம். மஹாராஜன் என்ற பதத்திற்குத் தக்கபடி உங்கள் பிதாமஹர் மஹானாகவும் ராஜனாகவும் இருந்தார். செல்வம் மாத்திரம் இருந்தால் போதாது. விக்ரமசாலியென்றும் பெயர் வாங்கினார். அப்படியே நீங்களும் அந்த கீர்த்தியை அடையவேண்டும். மூன்று வருஷ காலமாக பைரவன் என்பவனால் இங்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்களைப் பற்றி நீங்கள் தெரிந்துகொண்டிருப்பீர்கள். இனி அவ்விதம் தொந்திரவுகள் ஏற்படாதபடி நீங்கள்தான் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். க்ஷேமமாய் போய்வாருங்கள்" என்று வெகு வாத்ஸல்யத்துடன் ஆசீர்வதித்து, பலவித வஸ்திரங்களையும் பூஷணங்களையும் பாரிதோஷிகமாக அரசருக்குக் கொடுத்து அனுக்ரஹித்தார். அரசரும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஆக்ஞையை சிரஸால் வஹித்து உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு ஸ்ரீ சாரதாம்பாளையும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளையும் நமஸ்கரித்துவிட்டுப் புறப்பட்டார். அரசரைச் சேர்ந்தவர் களும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை நமஸ்கரித்து உத்திரவு பெற்றுக் கொள்ளும்போது அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி ஸன்மானம் பெற்றுச் சென்றார்கள். அரசர் பரிவாரத்துடன் புறப்பட்டு விட்ட போதிலும், சிருங்கேரியின் பாதுகாப்பையுத்தேசித்து முன்போலவே யானைகள் குதிரைகள் உள்பட ஸைன்யத் துடன் ஸேனாதிபதி சிருங்கேரியிலேயே நிறுத்தப்பட்டு விட்டான்.

அத்யாயம் 8

சிருங்கேரியில் குழப்பம்

வீரபத்திரருடைய ஸைனிகர்கள் வெளியூரிலிருந்த ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை அழைத்துக்கொண்டு சிருங்கேரி ஊருக்குள் வந்ததுடன் நிற்காமல் காவல் ஸைன்யத்தைப் பலப்படுத்தி ஒரு கோட்டையையும் கட்டிவிட்டார்களென்றும் வீரபத்திர நாயக்கரே சிருங்கேரிக்கு நேரில் வந்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளாலும் மற்றவர்களாலும் விசேஷமாக ஆதரிக்கப்பட்டாரென்றும் தெரிந்துகொண்ட பைரவன் மிகவும் தாபத்தையடைந்தான். தன் பலத்தை எப்படியாவது அதிகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் வேலாபுரத்தில் ஆண்டு வந்த அரசனிடம் ஐநூறு குதிரைப் பட்டாளமும் அதற்குத் தக்க கால்நடை சேனையும் கேட்டு வாங்கிக்கொண்டான். தன்னிடம் ஏற்கனவேயிருந்த குதிரைகள் பதாதிகள் போதாதென்று தன் பிரஜைகள் அநேகருக்கு கத்திகளும் வில்லுகளும் அம்புகளும் கொடுத்து அவர்களையும் யுத்தத்திற்கு யோக்கியர்களாகச் செய்தான். அத்துடன் வீரபத்திரருடைய ஸேனாதிபதிக்கு பணத்தில் ஆசையுண்டென்று தெரிந்து கொண்டு அவனை பணம் கொடுத்து கைவசப் படுத்திக்கொண்டான். அந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்ட ஸேனாதிபதி, சிருங்கேரியில் நூறு குதிரைகளையும் முன்னூறு பதாதிகளையும் மாத்திரம் நிறுத்திவிட்டு, மற்ற சேனை யாவற்றையும் சிருங்கேரியிலிருந்து பின் வாங்கி சுவேத துர்க்கம் என்ற மலைக்கோட்டையில் கொண்டுபோய் நின்று விட்டான். இந்த விஷயம் தெரிந்த பைரவன் சிருங்கேரியில் படையெடுக்க இதுவே நல்ல ஸமயம் என்று தீர்மானித்து தன் ஸைன்யத்தை ஏவினான். வீரபத்திரரின் ஸைன்யம் பெரும்பாகம் சிருங்கேரியிலிருந்து வெளியேறி விட்டபடியால் அங்கு தங்கினவர்களும் வெகு பயமடைந்து தாங்களும் புறப்பட்டு விடுவதற்கு உத்திரவை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்த ஸ்திதியில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கு மிகவும் ஆப்தர்களான ஆந்திரர்கள், இனி ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ஒரு க்ஷணம்கூட ஸ்ரீ சிருங்கேரியில் தாமஸிக்கக் கூடாதென்றும் உடனே வேறு இடம் போய் விடவேண்டுமென்றும் மிகவும் வற்புறுத்தினார்கள். முன் மூன்று வருஷகாலம் எப்படியோ ஓட்டிவிட்டதுபோல தபஸினால் கூடியமட்டும் இங்கிருந்து கொண்டே ரக்ஷிக்கப் பார்ப்பதுதான் நியாயமென்று ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் நினைத்தார்.

वत्सरत्रयपर्यन्तं तपसा मन्त्रशक्तितः ।
अस्माभिरवितं स्थानं त्यक्ष्यामः कथमद्य तत् ॥

வத்ஸரத்ரய பர்யந்தம் தபஸா மந்த்ர ஶக்தித: ।
அஸ்மாபிரவிதம் ஸ்தானம் த்யக்ஷ்யாம: கதமத்ய தத் ॥

இங்கிருந்து வெளிக்கிளம்பிவிட்டால், எப்படியாவது தலைதப்பினால் போதுமென்று நகரத்தை சத்ருக்களிடம் பலி கொடுத்துவிட்டார் இந்த ஸ்வாமிகள் என்று அவதூறு சொல்வார்கள். இங்கேயே தங்கிவிட்டாலோ, ராஜ்யத்தில் உள்ள ஆசையினால் உயிர் போனாலும் போகிறதென்று நின்றுவிட்டார் என்றும் ஜனங்கள் பேசிக்கொள்வார்கள். எவ்விதம் செய்தால் உலக நியாயத்திற்கும் தர்மத்திற்கும் விரோதமில்லாமல் இருக்குமென்று ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் பலவாறு ஆலோசனை செய்தார். கடைசியில் புறப்படுவதே நல்லதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு, ஆனால் புறப்படுவதற்கும் மனமில்லாமல், ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் ஸன்னிதிக்குச் சென்று "இனி இந்த ஸ்தானத்தை ரக்ஷிக்க என்னால் முடியாது. நீதான் ரக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டும்" என்று வெகு உருக்கமாகக் கதறினார்.[1]

---

1 முன்னாலும் அம்பிகைதான் ஸ்ரீமடம் வாசலில் நின்று காப்பாற்றிக் கொடுத்தாளென்பதை ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் மறந்து விட்டதாக தாத்பர்யமில்லை. அப்பொழுதிருந்த மனோதைர்யமில்லாததினால் இப்பொழுது அதே சிரத்தையுடன் தபஸில்

तपसा रक्षितं स्थानं अस्माभिर्वत्सरत्रयम् ।
नेतः परमिदं शक्यं त्वं तु रक्षितुमर्हसि ॥

यथैव रक्षणीयं स्यात् तव स्थानमिदं महत् ।
तथा त्वमेव रक्षाम्ब न समर्था वयं त्विति ॥

தபஸா ரக்ஷிதம் ஸ்தானம் அஸ்மாபிர் வத்ஸரத்ரயம் ।
நேதः பரமிதம் ஶக்யம் த்வம் து ரக்ஷிதுமர்ஹஸி ॥

யதைவ ரக்ஷணீயம் ஸ்யாத் தவ ஸ்தானமிதம் மஹத் ।
ததா த்வமேவ ரக்ஷாம்ப ந ஸமர்த்தா வயம் த்விதி ॥

இவ்விதம் அம்பிகையைப் பிரார்த்தித்துவிட்டு மடம் வாசலுக்குவந்த ஸமயம் விகப்ப நாயக்கனுடைய புத்திரன் மல்லணன் என்பவன் ஓடிவந்து "இங்குள்ள ஸைன்யமும் புறப்பட்டு விடுவதாக யார் சொன்னார்? அது இங்கேயே இருக்கவேண்டுமென்றல்லவா அரசரின் ஆக்ஞை வந்திருக்கிறது!" என்று சொன்னான். அவ்விதம் தவறுதலாகச் சொன்னவனைத் தருவித்துக் கண்டித்துவிட்டு பிறகு, ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ஸ்மரித்தவுடன் ஆபத்திலிருந்து விலக்கிக் கொடுத்த பரதேவதையான ஸ்ரீ சாரதாம்பாளை மறுபடியும் தர்சனம் செய்துவிட்டு மடத்திற்குள் திரும்பினார்.

शारदां पुनरालोक्य सद्योऽनिष्टविघातिनीम्।
ऋषिः स्वस्थमनाभूत्वा स्वान्तर्मठमुपाविशत् ॥

ஶாரதாம் புனராலோக்ய ஸத்யோऽநிஷ்ட விகாதிநீம் ।
ருஷிः ஸ்வஸ்தமநா பூத்வா ஸ்வாந்தர்மடமுபாவிஶத் ॥

ஈடுபடமுடியுமாவென்று ஸந்தேஹம் தோன்றிவிட்டபடியால் மனம் மிகவும் சோர்ந்துபோய் வருத்தமே மேலாக நிற்கிறதென்றுதான் தாத்பர்யம். எவ்வளவு திடமான ஆஸ்திகர்களாயிருந்தாலும், பகவான் கருணா மூர்த்தி என்ற விசுவாஸம் இருந்தாலும், அக்கருணைக்கு நாம் பாத்திரமா என்று தன்னிடத்திலேயே சில ஸமயங்களில் ஸந்தேஹம் ஏற்படுவது ஸஹஜமேயாகும்.

இப்பொழுதுள்ள கவலை நிவிருத்தியானாலும் இனி என்ன செய்வதென்று தீர்மானிக்கமுடியாமல் ஸ்ரீஸ்வாமிகள் அந்த மல்லணையே கேட்டார். அதற்கு அவன் "தாங்கள் மூவாயிரம் வராஹன் சீமை என்று சொல்லப் படுகிற சிருங்கேரி ஸம்ஸ்தானத்திற்கு அதிபதி. அதில் தக்க மதிப்பும் செல்வாக்குமுள்ளவர்களை அழைத்துவரச் சொல்லி கேட்கலாம்" என்றான். அவர்கள் வந்து என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்ற ஸந்தேஹமிருந்தபோதிலும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அவர்களை வரவழைத்துக்கேட்டார். எல் லாரும் திகைத்து நிற்கையில், அவர்களில் மிகவும் வயதானவராய் கண்ணும் காதும் மங்கினவராயிருந்த போதிலும் அந்த நகரத்தில் முதல் வீட்டுக்காரர் என்ற ஸ்தானத்தை வஹித்து வந்த ரகுபதிபட்டர் என்பவர் "என்னவானாலும் தாங்கள் இவ்விடம் விட்டு நகரக்கூடாது. நகர்ந்தால் ஸம்ஸ்தானமே போய்விடும்" என்று அழுத்திச் சொன்னார். இதை ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளும் ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால் நகரத்திற்குள் சத்ருக்கள் வியாபித்தால் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி யாருக்கும் ஒன்றும் தோன்றவில்லை.

இவ்விதமாக குழம்பிக் கொண்டிருக்கும்போது, ஊரில் தங்கியிருந்த ஸேனையின் தலைவர் அனுப்பிய ஒரு தூதன் வந்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை நமஸ்கரித்து, ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் அபிப்பிராயத்தையும் நிலைமையையும் தெரிந்து வரும்படி தன் தலைவர் சொல்லியனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிவித்தான். உடனே ஸ்ரீஸ்வாமிகள் "நீங்கள் பயமன்னியில் இங்கேயே இருங்கள். தேவராயர் உங்களை விட்டு விட்டுப் போயிருக்க மாட்டார். அதில் ஏதோ ஸூக்ஷ்மம் இருக்கிறது. போயிருந் தாலும் திரும்பி வந்துவிடுவார். யுத்தம் ஏற்பட்டாலும் நமக்கே ஜயம். ஸந்தேகப்படவேண்டாம்" என்று தைர்ய மாகச் சொல்லியனுப்பினார்.

இப்படியிருக்கையில், பலவித ஆயுதங்களை தரித்த காலாட் படைகளும் குதிரைப்பட்டாளமுமாக ஆயிரக்கணக்

கான ஸைன்யம் பைரவனின் ஆக்ஞையின்பேரில் சிருங்கேரியைப் பிடித்துக்கொள்ளும் உத்தேசத்துடன் யுத்தத்திற்கு வந்தது. இருதரத்தார்களுக்கும் பலமாக யுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது. ஏராளமாக குண்டுகள் பிரயோகிக்கும் சப்தம் காதில் பட்டவுடனேயே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ஜபகிருஹம் சென்று பராசக்தியை உத்தேசித்து துஷ்டர்களைத் தொலைக்கக்கூடிய மந்திரத்தை ஆவிருத்தி செய்ய ஆரம்பித்தார். இதனுல் சிறிது தடைபட்டபோதிலும் எதிரி நகரத்திற்குள் பிரவேசித்துவிட்டார்கள். ஊரிலுள்ள பாலர்கள், விருத்தர்கள், ஸ்திரீகள் எல்லாரும் மிகவும் பயத்தை அடைந்து மடத்திற்குள்ளேயே ஓடிவந்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை சரணமடைந்தார்கள். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் இதைப் பார்த்து இன்னும் வேகமாக, பராசக்தியை சூலம், கதை, கத்தி, தனுஸ், பாணங்கள் இவைகளை எடுத்துக்கொண்டு சத்துருக்களை விரட்டுவதாக பாவித்துக்கொண்டே, மந்திர ஜபத்தை செய்தார். இந்த ஜபத்தின் பிரபாவத்திஞல் ஆயிரக் கணக்காயிருந்த பைரவ ஸைனிகர்களின் மனதில் தங்களை அறியாமல் பயமேற்பட்டு ஊரிலிருந்த முன்னூறு ஸைனிகர்களுடன் சண்டையிடுவது சிரமமாக ஆகிவிட்டது. அத்துடன் அவர்கள் போடும் பாணங்கள் ஆகாயத்தில் கிளம்பியும் எதிரியின்மேல் விழாமல் மத்தியிலேயே விழுந்துவிட்டன. அப்படியே அவர்கள் பிரயோகித்த குண்டுகளும் வீணுகிவிட்டன. இதைப்பார்த்து வீரபத்திரனுடைய ஸைனிகர்கள் மிகவும் ஸந்தோஷப்பட்டார்கள்.

இதன் மத்தியில், பைரவனுக்கு ஸஹாயமாக வந்த வேலாபுர அரசனின் ஸைன்யம் நதிக்கு அக்கரையிலுள்ள பைரவர்மலைக்கு வந்து சேர்ந்தது. அதன் தலைவர் திருவேங்கலம் என்பவன் க்ஷத்திரியனுகவும் பிராஹ்மண விசுவாஸ முள்ளவனுகவும் ஸ்வபாவத்திலேயே தர்ம சிரத்தையுள்ளவனுகவும் இருந்தான். அம்மலையில் இருந்தபடியே அவன் வித்யாசங்கரரின் ஆலயத்தின் சிகரத்திலுள்ள ஸ்வர்ண ஸ்தூபிகளையும் மலஹானிகரேசுவரர்

ஆலய சிகரத்தையும் தர்சித்த மாத்திரத்தில் குதிரையி லிருந்தபடியே கைகூப்பி நமஸ்கரித்தான். இந்த உத்தம மான தர்ம ஸமஸ்தானத்தின்பேரில் யுத்தம் செய்ய அவனுக்கு இஷ்டமேயில்லை. உடனே பைரவனுடைய ஸேனாதிபதியைப் பார்த்து "இங்கே வீரபத்திரரைச் சேர்ந்தவர் யாரும் இல்லாததினால் இப்பொழுது போனால் ஸுலபமாய் சிருங்கேரியை ஸ்வாதீனம் செய்து விடலாம் என்று சொன்னீர்கள். அது வாஸ்தவமில்லையென்று தெரி கிறது. இங்கே வீரபத்திரருடைய ஸைனிகர்கள் யுத்தத் திற்கு ஸித்தமாயிருப்பதுடன் அவர்கள் பிரயோகிக்கும் பாணங்கள் யாதொன்றும் வீணாகப்போகவில்லை. தவிரவும், தபஸ்விகளாகவும் ஜபத்திலேயே ஈடுபட்டவர்களாகவும் இருக்கிற மஹானான ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் மடத்திலேயே இருந்து வருகிறார்கள். ஊரிலும் வேதபாரங்கதர்களாக அநேகம் பிராஹ்மணர்கள் இருப்பார்கள். யுத்தத்தை ஊருக்குள் கொண்டுபோனாலும் அவர்களுக்கும் ஹிம்ஸையும் மரணமும் ஏற்படக்கூடியதே. இதெல்லாம் உங்கள் யஜமானனுக்கும் நல்லதில்லை. நாங்களும் பிராஹ்மணர்களிடத்தில் பக்தி யுள்ளவர்கள் இங்கு யுத்தம் செய்வது நியாயமாகாது" என்று சொன்னான். இதைக்கேட்ட கால நாயக்கன் "இவ் விதம் நீர் சொல்வது நம் யஜமானர்களுக்கு பிரீதியை உண்டுபண்ணாது. எங்களுடன் சேர்ந்து யுத்தம் செய்து நகரத்தைப் பிடித்துத்தான் ஆகவேண்டும்" என்று வற்புறுத்தினான். அதன்பேரில் திருவேங்கலம் "இன்று ஸாயங்காலம் வெகு நாழிகை யாகிவிட்டது. நாளை காலையில் பார்த்துக்கொள்ளலாம்." என்று பதில் சொன்னான். இதைக் கேட்ட கால நாயக்கருக்கு வெகு கோபம் வந்துவிட்டது. "நீங்கள் இங்கேயே இருங்கள். எங்கள் ஸைன்யத்தின் பலத்தைக்கொண்டே நாங்கள் யுத்தம் செய்து கொள் கிறோம்" என்று சொல்லிவிட்டு சிருங்கேரிப் பக்கம் திரும்பி விட்டான். அங்கே ஊருக்கு வெளியில் புதிதாக கட்டப் பட்டிருந்த கோட்டையைப் பிடிக்கவந்தான். கோட்டை

யைத் தாக்கவந்த இவனுடைய ஸைனிகர்களை கோட்டையிலுள்ளவர்கள் பலவித பாணங்களால் அடித்தார்கள். இருவர்களுக்கும் பலமாக சண்டை நடந்தது. திருவேங்கலம் முதலானவர்கள் பைரவர் மலையிலிருந்தபடியே இங்கு நடப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அத்யாயம் 9

ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரின் தபோ மஹிமை

சிருங்கேரி ஊருக்குள்ளிருந்த ஸைன்யம் புக்கராயர் கட்டியிருந்த பழய கோட்டையையும் மடத்தையும் வெகு ஜாக்கிரதையாக ரக்ஷித்து வந்தது. ஸ்ரீமடத்தில் மிகவும் ஏகாந்தமான ஓரிடத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ஆசனமிட்டு ஏகாக்கிர சித்தராக மந்திரதேவதையை தியானித்துக் கொண்டும் மந்திரார்த்தத்தை அனுஸந்தானம் செய்து கொண்டும் மந்திரத்தை ஆவிருத்தி செய்து வந்தார். அப்படியே வேறுசில தேவீ உபாஸகர்களைக் கொண்டு சப்தசதீ பாராயணம் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்தார். இவ்விதம் ஜபம் நடந்துகொண்டிருக்கையில் மடத்து வேலைக்காரன் ஒருவன் ஓடிவந்து "பைரவனைச் சேர்ந்தவர்கள் தோல்வியடைந்து பயத்துடன் திரும்பிவிட்டார்கள். வீரபத்திரரைச் சேர்ந்தவர்கள் ஜயகோஷத்துடன் கர்ஜிக்கிறார்கள். அவருடைய ஸைன்யத்தில் இன்னும் ஆயிரம் பேர்கள் ஊருக்குள் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள்" என்று சொன்னான்.

நக் கேட்டதும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கு "பலவிதத்திலும் பலமின்றியிருக்கும் இந்த நகரத்திற்குள் பைரவனைச் சேர்ந்த ஏராளமான ஸைன்யம் எப்படி நுழையாமலிருந்தது? எப்படி தோல்வியடைந்தது? ஏதோ ஏமாற்றுதலாயிருக்க வேண்டும். பின்வாங்குகிற மாதிரி காட்டிவிட்டு அவர்களே ஸ்நேகிதர்கள் போல இப்பொழுது நுழைந்திருக்கலாம்.

ஆகையால் புதிதாய் வந்த ஸைன்யத்தை நன்கு சோதித்துத்தான் அதற்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் ஸ்நேகிதர்கள்தான் என்று நம்பி விட்டால் ஆபத்தில் முடியும். எப்படியும் நாளை காலை வரையில் அவர்களை ஜாக்கிரதையாக கவனித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்'' என்ற விதமாக ஸந்தேஹம் தோன்றி அப்படியே உத்திரவிட்டு விட்டு தன் ஜபத்தை விடாமல் செய்துவந்தார். மந்திரம் பதினாயிரம் ஆவிருத்தியான ஸமயம், சத்ருக்கள் தோல்வியடைந்து திரும்பிவிட்டது வாஸ்தவமென்று தெரிந்து, ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் தன் குருநாதரை வணங்கி ஜபத்தை ஸமாப்தி செய்தார். மடத்திற்குள்ளேயே அன்று சரண்புகுந்திருந்த பதினாயிரத்திற்கு மேலுள்ள ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இந்த ஜய வார்த்தையைக் கேட்டு தங்களுக்கு மறு பிறப்பு ஏற்பட்டதாகவே எண்ணி வெகு ஸந்தோஷப்பட்டார்கள்.

அன்று ராத்திரியிலேயே வீரபத்திர ஸைன்யத்தலைவர் தேவராயர், அண்ணாஜிபட்டர் முதலானவர்களுடன், ஸ்ரீமடத்திற்கு வந்து ஜப கிருஹத்திலுள்ள ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளிடம் "இப்பொழுது இருக்கிற ஸ்திதியில் தாங்கள் இன்று ராத்திரியே இவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போய் விடுவது நல்லது" என்று சொன்னார். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் பதில் சொல்லாமலே "தானும் இங்கிருந்து புறப்பட்டுவிட்டால், ராஜ ஸைனிகர்கள் உத்ஸாஹமன்னியில் இருந்துவிடுவார்கள். பைரவனும் ஸுலபமாக உள்ளே நுழைந்துவிடுவான். அந்த துஷ்டன் இங்குள்ள ஸ்திரீ பால விருத்தர் உள்பட யாவரையும் கொன்றுவிடுவான். ஆகையால் என்னை மாத்திரம் தப்பித்துக்கொள்வதற்காக நான் இங்கிருந்து புறப்படுவது கொஞ்சமேனும் உசிதமில்லை. ஆபத்து ஏற்பட்ட சமயத்தில் நம்மை ஆசிரயித்திருப்பவர்களை கை விடுவது அதர்மமேயாகும். எல்லாம் பகவான் ரக்ஷித்துக் கொடுப்பார்" என்று ஆலோசனை செய்துகொண்டே இருந்தார். வந்தவர்கள் புறப்படுவதைப்பற்றியே பேசிக்

கொண்டிருந்துவிட்டுத் திரும்பினார்கள். அவர்கள் போன பிற்பாடு அங்கு பக்கத்திலிருந்த நாராயண பட்டர் என்பவர் "தாங்கள் புறப்பட்டுவிட்டால், இங்குள்ள ஆயிரக்கணக் கான ஜனங்களுக்கு என்ன கதி?" என்று கேட்டார். இது தன் அபிப்பிராயத்திற்கும் ஒத்திருந்தபடியால் புறப்படுவ தில்லையென்பதை நன்கு உறுதி செய்துகொண்டார் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள்.

தோல்வியடைந்த ஸைனிகர்கள் பைரவனிடம் போய் "தங்கள் உத்திரவுப்படி சிருங்கேரியைப் பிடிப்பதற்காகப் போனோம். ஆனால் அங்கே வீரபத்திரரைச் சேர்ந்தவர்கள் முன்ஜாக்கிரதையுடன் புதிதாகக் கோட்டையையும் கட்டிக் கொண்டு யுத்தத்திற்கு ஸித்தமாக இருந்துவிட்டார்கள். எங்கள் பிரயத்தினம் பலிக்கவில்லை. இனி அவ்வூரைப் பிடிப்பது ஸாத்தியமாகவும் தோன்றவில்லை" என்றார்கள். இதைக் கேட்ட பைரவனுக்கு வெகு கோபம் வந்தது. "இதை விடுவதில்லை, எப்படியும் ஜயித்தே தீருவேன்" என்று சபதம் செய்துகொண்டான். சிருங்கேரியை ஸ்வாதீனம் செய்துகொள்ள மறுபடியும் இவன் பிரவிருத்தி செய்வானென்று தீர்மானமாய் அறிந்த வீரபத்திரஸேனை சிருங்கேரியிலேயே தங்கியிருந்தது. ஊரில் நாய்கள் சேர்ந்து சோந்து அழுகிற சப்தம் அடிக்கடி காதில் பட்ட படியால் இன்னும் ஏதோ ஆபத்து வரக்கூடுமென்று எல்லாரும் பயந்தார்கள். பயத்தை நிவிருத்தி செய்யக்கூடிய வேதமந்திரங்களை ஜபிக்கும்படி பிராஹ்மணர்களை ஏற்பாடு செய்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளும் கெடுதல்களை விலக்கக்கூடிய மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டேயிருந்தார்.

புஷ்ய மாஸம் கிருஷ்ண திரயோதசி திங்கட்கிழமை தினம் பைரவனுடைய உத்திரவின்பேரில், எழுநூறு குதிரைகள் இருபதினாயிரம் பதாதிகள் அடங்கிய ஸைன்யம் பலவித ஆயுதங்களை ஏந்திக்கொண்டு சிருங்கேரியை எப்படியும் பிடித்துவிடுவதென்ற ஊக்கத்துடன் புறப்

பட்டார்கள். வேலாபுரத்தின் அரசனுடைய ஸேனுநாயக்கரான திருவேங்கலன் முதலான அநேகத் தலைவர்களுடன் பைரவ ஸைன்ய ஸேனுதிபதியான கால நாயக்கன் சிருங்கேரிக்கு சமீபத்தில் வந்து சேர்ந்தான். முன் நடந்த யுத்த விவரங்களை நன்கு அறிந்த வீரபத்திரரின் தலைமை ஸேனுதிபதி இன்னும் இருநூறு குதிரைகளையும் அறுநூறு பதாதிகளையும் வெகு ஸந்தோஷமாய் அனுப்பிக்கொடுத்து அவர்களும் சிருங்கேரி நகரத்திற்குள் வந்து சேர்ந்தார்கள். அவர்களில் முக்கிய தலைவர்களான சிவப்ப கௌடர், கூலப்ப கௌடர், இருவரும் மலஹானிகரேசுவரர் மலையின் மேல் ஏறிப்பார்க்கையில் ஒரு குரோசம் வரையில் எட்டு திக்குகளிலும் பைரவனுடைய ஸைனிகர்களால் வியாபிக்கப் பட்டிருந்ததைக் கண்டார்கள்.

बलं दद्दशतुर्वीरौ भैरवस्यागतं महत् ।
दिक्ष्वष्टासु सुपूर्णं तत् आक्रोशं समदृश्यत ॥

பலம் தத்ருசதுர் வீரௌ பைரவஸ்யாகதம் மஹத் ।
திக்ஷ்வஷ்டாஸு ஸுபூர்ணம் ததாக்ரோசம் ஸமத்ருச்யத ॥

[இந்த கதாபாகம் வரைதான் சிருங்கேரி மடம் ஏட்டுப் பிரதியில் கிடைத்திருக்கிறது மேலால் உள்ள சரித்திரம் காசி லக்ஷ்மண சாஸ்திரி எழுதியிருக்கும் குருவம்ச காவ்யத்தைத் தழுவியே எழுதப்படுகிறது.]

மறுநாள் காலையில் நிச்சப்தமாயிருந்தபடியால் எழுந்திருந்தவுடன் பார்க்கையில் பைரவனுடைய ஸைன்யத்தைக் காணவேயில்லை. எங்கு போய்விட்டது, ஏன் போய்விட்டது, என்று அறியமுடியாமல் யாவரும் ஆச்சர்யப்பட்டார்கள். சிருங்கேரி க்ஷேத்திரத்தை ஆதி சங்கர பகவத் பாதாசார்யார் ஸ்தாபிக்கும்போது, கிராம ரக்ஷணத்திற்காக கீழ்திசையில் காலபைரவரையும், தென்

திசையில் துர்க்கா தேவியையும், மேற்கே ஹநுமாரையும், வடக்கே மஹா காளியையும் பிரதிஷ்டை செய்து நாளது வரை அந்த தேவதைகள் ஆராதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். சிருங்கேரிக்கே ஆபத்து நேரிட்டு, ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் மடத்திற்குள் இருந்துகொண்டு துரித நிவாரணத்தை உத்தேசித்து உக்கிரமாக மந்திர ஜபமும் தபஸும் செய்து வரும்போது, அந்த திக் தேவதைகள் ரக்ஷித்தும் கொடுக்க வேண்டியவர்களல்லவா? அவர்களே ஆயுதம் எடுத்து யுத்தம் செய்து பைரவனுடைய ஸேனையை விரட்டியிருப்ப தாகத் தெரிந்தது. எதிரிகள் உபயோகித்த குண்டுகளால் தங்களுக்குக் காயமேற்பட்டதாக அவர்கள் ஸ்ரீமத் ஆசார்யரின் ஸ்வப்னத்தில் கைகால் முதலிய அங்கங்களைக் காட்டினார்கள். இந்த விருத்தாந்தம் தெரிந்தபிறகு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுடைய தைர்யத்தையும், தபோ மஹிமையை யும் தேவதானுக்ரஹத்தையும் பார்த்து, ராவண ஸம்ஹார மான பிறகு ஸகல ஜனங்களும் ஸ்ரீ ராமரைப் புகழ்ந்தது போல், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை வெகு ஆச்சர்யத்துடன் ஸ்தோத் திரம் செய்தார்கள்.

महतो बहुतरतपसा वहतां ममतां सुदेवतानां च ।
अस्त्रैः स्वैर्निर्मुक्तैः प्रत्यस्त्रैर्वारितैरभूत् स्वास्थ्यम् ॥

तत्र विचित्रं हनुमत्प्रमुखा देवा यतीशितुः स्वप्ने ।
अस्त्राग्निशिखाग्लानं हस्ततलादिकमदर्शयन्ताङ्गम् ॥

भैरवकालीदुर्गा भैरवसेनां पलाययामासुः ।
सकलमभीष्टं पूर्णं क्षिप्रमहो देवताप्रसादबलात् ॥

प्रशशंसुरखिललोका भृशशान्तं धैर्यवन्तमनिशं तम् ।
हतदशकण्ठं दशरथसुतमिव मुनयोऽतिविस्मयेन तदा ॥

மஹதோ பஹுதர தபஸா வஹதாம் மமதாம்
ஸுதேவதாநாம் ச ।

அஸ்த்ரை: ஸ்வைர் நிர்முக்தை:
ப்ரத்யஸ்த்ரைர்வாரிதைரபூத் ஸ்வாஸ்த்யம் ||

தத்ர விசித்ரம் ஹநுமத் ப்ரமுகா தேவா யதீஶிது:
ஶ்வப்னே |
அஸ்த்ராக்னி ஶிகாக்லானம்
ஹஸ்ததலாதிஷ்மதர்ஶயந்தாங்கம் ||

பைரவ காளீதுர்கா பைரவஸேனும் பலாயயாமாஸு: |
ஸகலமபீஷ்டம் பூர்ணம் க்ஷிப்ரமஹோ தேவதா
ப்ரஸாதபலாத் ||

ப்ரஶஶம்ஸுரகில லோகா ப்ருஶஶாந்தம்
தைர்யவந்தமநிஶம் தம் |
ஹததஶகண்டம் தஶரதஸுதமிவ முநயோऽதிவிஸ்மயேந
ததா ||

[குருவம்ச காவ்யம் X 56—59]

இவ்விதமாக ஸகலவித கவலைகளும் நீங்கியான பிறகு ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளும் சிருங்கேரி நகர வாசிகளும் ஸ்வஸ்தசித்தர்களாக இருந்துவந்தார்கள். அப்பொழுது பிரஜைகளின் நன்மையைக் கருதி ஒருவிதமான நியாயமான தீர்வை வியவஸ்தையைச் செய்துகொண்டார்கள். அவசியமான இடங்களில் அணைகள் கட்டி பாசனத்திற்கு வேண்டிய ஸௌகர்யங்கள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. பாக்குத் தோட்டங்கள் முன்னைவிட விருத்திக்கு வந்ததுடன் அதிகப்படுத்தவும்பட்டன. மற்றும் பல விதங்களிலும் ஸம்ஸ்தானத்தை வெகு செழிப்பாக இருக்கும்படிச் செய்து எல்லா பிரஜைகளும் திருப்தியுடன் ஸந்தோஷமாக காலக்ஷேபம் நடத்தும்படி செய்துகொடுத்தார். யாவரும் எவ்விதக் குறைவுமில்லாமல் ஸந்தோஷமாய் இருந்துவருவதினாலேயே ஸ்ரீமடம் நிர்வாகத்தில் சிரமமேயில்லாமல், ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் தன்னுடைய ஆஹ்நிகங்கள், பூஜை, தபஸ் முதலானதுகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு ஆனந்தமாயிருந்து வந்தார்கள்.

जाग्रन्नित्योत्साहो द्राग्राज्ये पूगनिष्कुटान् पूर्णान् ।
लालनवाञ्माधुर्यात् पालितसकलप्रजो व्यवीवृधत ॥

अपि तत्र तत्र सेतून् अबन्धयद्धर्मसिन्धुरेष मुनिः ।
संततपरमानन्दः सच्चिदानन्दसार्वभौमेन्द्रः ॥

ஜாக்ரந்நித்யோத்ஸாஹோ த்ராக்ராஜ்யே பூக நிஷ்குடான் பூர்ணன் ।
லாலநவாங்மாதுர்யாத் பாலிதஸகலப்ரஜோ வ்யவீவ்ருதத ॥

அபி தத்ர தத்ர ஸேதூன் அபந்தயத்தர்மஸிந்துரேஷ முனி: ।
ஸந்ததபரமானந்த: ஸச்சிதானந்தஸார்வபௌமேந்த்ர: ॥

[குருவம்ச காவ்யம் X 61—62 [

அத்யாயம் 10

ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரின் கிருதிகள்

அஹோபல பட்டர் என்னும் பண்டிதர் ஸ்ரீமடத்தில் ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பிரவசனம் செய்ததைக் கேட்டதும், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கு ஸ்ரீராமசரித்திரத்தை சுருக்கமாக எழுதவேண்டுமென்ற ஸங்கல்பம் தோன்றி, பட்டாபிஷேகம் வரையுள்ள ஆறு காண்ட கதையையும் கொஞ்சம் விஸ்தாரமாகவே எழுதி அந்த மஹா காவ்யத்திற்கு ஸ்ரீராமசந்திர மஹோதயம் என்று பெயரிட்டார் என்ற விஷயம் முன் 5-வது அத்யாயத்தின் கடைசியில் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது சிருங்கேரிமடம் புஸ்தக கோசத்தில் இருக்கும் ஏட்டுப்பிரதியில் பால காண்டம், அயோத்யாகாண்டம் ஆரண்ய காண்டம், கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் முதல் ஸர்க்கம் வரைதான் காண்கிறது. பூர்ணமான பிரதி கிடைக்கவில்லை.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் பூர்வாசிரம கிராமமான ஜாண்டிரப் பட்டி என்ற அர்த்த நாரீசுவரபுரத்தில் ஸ்ரீராமர் கோவில்

ஒன்று இருந்ததாக முதல்பாகம் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப் பட்டது. அந்த மூர்த்தியை உத்தேசித்து புஜங்கப் பிரயாத விருத்தத்தில் 36 சுலோகங்கள் எழுதியிருக்கிறார். அங்குள்ள ஆலயத்தின் அமைப்பும் மூர்த்திகளின் அழகும் பிரதி தினம் நடக்கும் பூஜா விவரங்களும் நன்கு வர்ணிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

जयज्ञाण्ड्रपट्टीवरग्रामसंस्थ-
द्विजग्रामवन्द्याय सद्वन्दिताय ।
नमस्ते सुपट्टाभिरामाय रामा-
शिरोरत्नसीताविशिष्टाय नित्यम् ॥

ஜயஜ்ஜாண்ட்ர பட்டீ வரக்ராம ஸம்ஸ்த்த
த்விஜக்ராம வந்த்யாய ஸத்வந்திதாய ।
நமஸ்தே ஸுபட்டாபிராமாய ராமா
ஶிரோ ரத்ன ஸீதா விஶிஷ்டாய நித்யம் ॥

ஸ்ரீராமசந்திரரை வெகு அழகாக ஸகுணமாக வர்ணித்துவிட்டு அவரே வேதாந்தப் பிரதிபாத்யமான பரப்பிரஹ்மம் என்றும் காட்டுகிறார் :—

भ्रमद्भृङ्गमन्दारमालासहस्रैः
लसत्कम्बुकण्ठाय हारैरमूल्यैः ।
लसन्मन्दहासाय बिम्बाधराय
प्रभातोल्लसत्पद्मपत्रेक्षणाय ॥

नमस्तेऽस्तु सल्लक्षणैरन्विताय
प्रकृष्टैर्गुणैर्वाऽथ भो निर्गुणाय ।
परब्रह्मरूपाय वेदान्तवाक्य-
प्रकाश्यार्थलभ्याय सद्भाविताय ॥

ப்ரமத் ப்ருங்க மந்தார மாலா ஸஹஸ்ரை:
லஸத்கம்பு கண்டாய ஹாரைரமூல்யை: ।

லஸன்மந்த ஹாஸாய பி[illegible]தராய
ப்ரபாதோல்ல[illegible]த்ப[illegible]த்ரேக்ஷணாய ll

நமஸ்தேऽஸ்து ஸல்லக்ஷணை ரந்விதாய
ப்ரக்ருஷ்டைர் குணைர்வாऽத யோ நிர்குணாய l
பரப்ரஹ்மரூபாய வேதாந்த வாக்ய -
ப்ரகாஶ்யார்த்த லப்யாய ஸத்பாவிதாய ll

இந்த ராமபுஜங்கமாகிற பெரிய ஸர்ப்பம் ஹ்ருதயமாகிற பொந்துக்குள் நுழைந்த க்ஷணமே அங்குள்ள காமம் குரோதம் முதலிய எலிகள் ஓடியேபோய் விடும் என்று பல சுருதியும் சொல்கிருர் :—

प्रविष्टे हृद्बिले रामभुजङ्गे सुमहत्यथ ।
किं क्षमाश्चरितुं तत्र कामक्रोधादिमूषकाः ॥

ப்ரவிஷ்டே ஹ்ருத்பிலே ராமபுஜங்கே ஸுமஹத்யத l
கிம் க்ஷமாச்சரிதும் தத்ர காமக்ரோதாதி மூஷிகா: ll

ஸ்ரீராமர் விஷயமாக வேறு விருத்தங்களிலும் ஸ்தோத்ரங்கள் எழுதியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனல் சரியான பிரதி அகப்படவில்லை. ஒரு ஏட்டில்

गौतमस्य शापतोऽस्य यत्कलत्रमप्यभूत्
देवराजसङ्गतः शिलात्वमाप तत् किल ।
पादसेवनेन ते पुनः स्वरूपतः
प्रादुरास ते पुरः (च) कौशिकस्य च ॥

கௌதமஸ்ய ஶாபதோऽஸ்ய யத் களத்ரமப்யபூத்
தேவராஜஸங்கத: ஶிலாத்வமாப தத் கில l
பாதஸேவனேன தே புன: ஸ்வரூபத:
ப்ராதுராஸ தே புர: (ச) கௌஶிகஸ்ய ச ll

என்று ஆரம்பித்து திருத்தாமலும் பூர்த்தியாகாமலும் நாலைந்து சுலோகங்கள் காண்கின்றன. அப்படியே வேறு ஒரு இடத்தில் இந்த சுலோகம் காணப்படுகிறது:—

अखिलवरगुणाढ्यं योगिनां ध्येयरूपं
नतसुरवरजालं तत्पदस्यैकलक्ष्यम् ।
मणिखचितविभूषं मर्दिताशेषदुष्टं
मुखविजितसरोजं भावये रामचन्द्रम् ॥

அகிலவரகுணாட்யம் யோகினும் த்யேயரூபம்
நதஸுரவரஜாலம் தத்பதஸ்யைக லக்ஷ்யம் ।
மணிகசிதவிபூஷம் மர்திதாசேஷதுஷ்டம்
முகவிஜிதஸரோஜம் பாவயே ராமசந்த்ரம் ॥

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் பீடத்திற்கு வந்த பிறகு மதுரைக்கு விஜயம் செய்ததாக குருவம்ச காவ்யத்தில் காணவில்லை. அவர்களுடைய சரித்திரத்தை விஸ்தாரமாக வர்ணிக்கும் ஏட்டுச்சுவடியில் பின்பாகம் கிடைக்காததினால் அவர் மதுரைக்குப் போகவேயில்லையென்றும் நிச்சயமாய் சொல்வதற்குமில்லை. ஆனால் அவர் மதுரை மீனாக்ஷியம்மனை ஸ்துதித்து எழுதியிருக்கும் ஸ்தோத்ரம் அவர் ஆசிரமம் பெற்று தன் குருநாதருடைய கருணை கடாக்ஷத்தினால் எழுதப்பட்டதென்று வியக்தமாய் சொல்கிறார்.

आचार्यशङ्करमहोज्ज्वलसंप्रदायः
श्रीनारसिंहगुरुपुण्यकटाक्षपूतः ।
लीलाभिरेनमतनोत् स मुदैव सच्चि-
दानन्दसंयमिवरः स्तवमम्बिकायाः ॥

ஆசார்ய சங்கர மஹோஜ்ஜ்வல ஸம்ப்ரதாய:
ஸ்ரீ நாரஸிம்ஹ குருபுண்ய கடாக்ஷபூத: ।
லீலாபிரேனமதனோத் ஸ முதைவ ஸச்சி-
தானந்த ஸம்யமிவர: ஸ்தவமம்பிகாயா: ॥

மதுரை ஆலயத்தையும், அதன் ஸன்னிவேசத்தையும், நகரத்தின் அழகையும், கடைவீதிகளையும், அநேகமாய் அந்தர்வாஹிநியாயுள்ள வைகை என்ற நதியையும், ஆலயத்தில் உள்ள திவ்ய மூர்த்திகளையும், அங்கு நடக்கும் திருக்கல்யாணம் முதலான உத்ஸவங்களையும், வெகு விஸ்தாரமாக 120 சுலோகங்களில் வர்ணித்திருக்கிறார். அவர் மறுபடியும் அங்கே போகவில்லையென்று வைத்துக் கொண்டால், அவர் பால்யத்தில் தன் தகப்பனாருடன் அங்கே தங்கியிருக்கும்படி ஏற்பட்டபோது அனுபவித்ததெல்லாம் மனதில் நன்றாய் பதிந்திருக்கிறது என்று நினைக்க வேண்டும். இதில் 120 சுலோகங்கள் இருந்தாலும் "மீனாக்ஷிசதகம்" என்றே பிரஸித்தியடைந்திருக்கிறது. அக்காலத்தில் காசியிலிருந்த ஒரு பண்டிதர் இதற்கு வியாக்யானம் எழுதியிருக்கிறார். மூலம் வியாக்யானம் இரண்டும் சிருங்கேரி ஸ்ரீமட புஸ்தக கோசத்தில் ஏட்டுப் பிரதியாக இருந்து வருகின்றன [1]

बालार्ककोटिरुचिरे वरदे वरेण्ये
बाले बलप्रमथने मदनप्रवीणे ।
लीलासहस्रनिपुणे च महाविहार-
शीले सुमीननयने कुरु मङ्गलानि ॥

பாலார்க கோடிருசிரே வரதே வரேண்யே
பாலே பலப்ரமதனே மதநப்ரவீணே ।
லீலா ஸஹஸ்ர நிபுணே ச மஹாவிஹார
ஶீலே ஸுமீநநயனே குரு மங்களானி ॥

---

1 இந்த ஸ்தோத்திரத்திற்கு வியாக்யானமும் இருக்கிறபடியால் இரண்டையும் சேர்த்துப் பின்னால் அச்சிடலாமென்ற நோக்கத்துடன் சில குறிப்பான சுலோகங்களை மாத்திரம் பொறுக்கி ஸ்ரீ சங்கர கிருபாவில் தமிழ் அர்த்தத்துடன் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ ராமபுஜங்க ஸ்தோத்திரம் பூராவையும் தமிழர்த்தத்துடன் அதே பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

என்று ஆரம்பித்து ஸகுணமாகவும் சிருங்கார பிரதான மாகவும் வர்ணிக்கிறார். ஆனாலும் அம்பிகையின் வாஸ்தவ ஸ்வரூபம் வேதங்களுக்குக்கூட எட்டாதது, நீ நான் என்ற வேற்றுமையற்றது என்பதையும் காட்டுகிறார்.

देवि श्रुतिश्रुतिमतां वचसां विदूरे
विद्राविताखिलशुभेतरकर्मजाले ।
ओंकारनादपरिभावितदिव्यरूपे
त्वंकारभेदरहिता वस मेऽन्तरङ्गे ॥

தேவி ச்ருதி ச்ருதிமதாம் வசஸாம் விதூரே
வித்ராவிதாகில ஶுபேதர கர்மஜாலே ।
ஓங்கார நாதபரி பாவித திவ்யரூபே
த்வங்கார பேதரஹிதா வஸ மேZந்தரங்கே ॥

அப்படியே, ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யாள் அனுக்கிரஹித்திருக்கிற மீனாக்ஷீ பஞ்சரத்தின ஸ்தோத்திரத்தை அனுஸரித்து இவரும் அதே விருத்தத்தில் 10 சுலோகங்கள் எழுதியிருப்பதாகத்தெரிகிறது. அவைகளில் முதல் சுலோகத்தில், பாண்டிய ராஜனின் புத்திரியாக அவதரித்து, கதம்ப வனத்தில் விளையாடிக்கொண்டு பொற்றாமரைக்கரையில் கோவில் கொண்டு, கையில் கிளியை ஏந்தி, மதுராபுர நாயகியாய், ஸ்ரீ ஸுந்தரேசுவரருக்குப் பிரிய பத்தினியாய் விளங்கிக்கொண்டு, மீனாக்ஷீ என்று திருநாமம் கொண்டு, தர்சனம் அளித்துவரும் கௌரியை வணங்குகிறேன் என்கிறார்.

गौरीं काञ्चनपद्मिनीतटगृहां श्रीसुन्दरेशप्रियां
नीपारण्यसुवर्णकन्दुकपरिक्रीडाविलोलां उमाम् ।
श्रीमत्पाण्ड्यकुलाचलाग्रविलसद्रत्नप्रदीपायितां
मीनाक्षीं मधुरेश्वरीं शुकधरां श्रीपाण्ड्यबालां भजे ॥

கௌரீம் காஞ்சன பத்மினீ தடக்ருஹாம்
ஸ்ரீஸுந்தரேச ப்ரியாம்
நீபாரண்ய ஸுவர்ண கந்துக பரிக்ரீடா விலோலாம் உமாம் ।
ஸ்ரீமத் பாண்ட்ய குலாசலாக்ர்ய விலஸத் ரத்ன ப்ரதீபாயிதாம்
மீனாக்ஷீம் மதுரேச்வரீம் சுகதராம்
ஸ்ரீபாண்ட்யபாலாம் பஜே ॥

இதன் ஆரம்பத்திலுள்ள "கௌரீம்" என்கிற பதத்தையும் நான்காவதுபாதம் பூராவையும் அப்படியே வைத்துக்கொண்டு மேலுள்ள எட்டு சுலோகங்கள் எழுதப் பட்டிருக்கின்றன. பத்தாவது சுலோகத்தில் மீனாக்ஷியம்ம னுடைய திருநாமத்தை உச்சரித்தால், (அவள் **रमावाणी सव्यदक्षिणसेविता** என்று லக்ஷ்மியினாலும் ஸரஸ்வதியினாலும் ஸேவிக்கப்படுகிறபடியால்) அவ்விதம் உச்சரிப்பவருடைய கிருஹத்தில் லக்ஷ்மியும் வாக்கில் ஸரஸ்வதியும் குடிகொண் டிருப்பார்கள் என்பதுடன், தர்மம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம் என்ற நான்குவித புருஷார்த்தங்களும் கைகூடுமென்று விளக்குகிருர்.

वाचा वा मनसाऽपि वा गिरिसुते कायेन वा संततं
मीनाक्षीति कदाचिदम्ब कुरुते त्वन्नामसंकीर्तनम् ।
लक्ष्मीस्तस्य गृहे वसत्यनुदिनं वाणी च वक्त्राम्बुजे
धर्माद्यर्थचतुष्टयं करतलप्राप्तं विधत्से नृणाम् ॥

வாசா வா மநஸாபி வா கிரிஸுதே காயேன வா ஸந்ததம்
மீனாக்ஷீதி கதாசிதம்ப குருதே த்வந்நாம ஸங்கீர்த்தனம் ।
லக்ஷ்மீஸ்தஸ்ய க்ருஹே வஸத்யநுதிநம் வாணீ ச
வக்த்ராம்புஜே
தர்மாத்யர்த்த சதுஷ்டயம் கரதலப்ராப்தம்
விதத்ஸே ந்ருணாம் ॥

சிருங்கேரி நகரத்தின் மத்தியில் குன்றின்மேல் கோவில் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ மலஹானிகரேசுவரர் ஆலயத்தில் இந்த ஆசார்யார் பவானி என்ற பெயருடன் அம்பிகையை

பிரதிஷ்டை செய்து பலவித உத்ஸவங்களைத் துவக்கி வைத்தார். அவ்வுத்ஸவங்களில் திருக்கல்யாண உத்ஸவ ஸமயத்தில் தம்பதிகள் மஞ்சளிட்டு நலங்கு நடக்கும்போது அம்பிகை சொல்வதாக 10 சுலோகங்களும் பகவான் சொல்வதாக 8 சுலோகங்களும் அழகாக பத்தியமாகப் பாடும்படியாக இயற்றிக்கொடுத்திருக்கிறார். அப்படியே அவர்களுக்குள் பிரணய கலகம் ஏற்படுவதுபோல் கல்பித்து இருவரும் ஸம்பாஷணம் செய்வதாகவும், பிறகு இருவரும் சேருவதாகவும் ஸந்தானோத்ஸவம் என்று பெயரிட்டு 11 சுலோகங்களையும் எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார். இப்பொழுதும் பிரதி வருஷம் அவ்வுத்ஸவங்கள் நடக்கும் ஸமயம் அந்த சுலோகங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.[1]

சிருங்கேரியில் நடக்கும் உத்ஸவங்களில் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் தர்சனம் செய்யும்போது சில ஸமயம் ஏதேனும் சுலோகங்கள் புதிதாகச் சொல்வார்களென்று தெரிகிறது. அவ்விதமேற்பட்ட சில சலோகங்கள் மாத்திரம்தான் அவ்வப்பொழுது கூடவிருந்தவர்களால் குறித்துவைக்கப் பட்டிருக்கிறதாகவும் தெரிகிறது. ஸ்ரீ சாரதாம்பிகையைப் பற்றியே அதிகமான சுலோகங்கள் இருந்து வருவது ஸஹஜமே. அவைகளில் ஒரு சுலோகம் இங்கு உதாஹரிக்கப் படுகிறது. அம்பிகையினிடம் அன்னபக்ஷி இருப்பதற்குக் காரணம் இவ்வாறுக உத்ப்ரேக்ஷிக்கப்படுகிறது.

ब्रह्माद्यण्डभवस्तथाऽहमपि, यद्येनं विसृज्येश्वरं
सेवे सोऽपि पिशाचसंहतिविभुः, विष्णुः शयालुः सदा।
गच्छेयं शतमन्युमेनमिति चेन्नाम्नाऽलं, एवं दृढं
निश्चित्य द्रुतमाप कल्पलतिकां हंसः परां देवताम् ॥

1. இந்த ஹரித்ரார்ப்பண சுலோகங்களும் ஸந்தான சுலோகங்களும் பூராவாக தமிழர்த்தத்துடன் ஏற்கனவே ஸ்ரீ சங்கர கிருபாவில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ப்ரஹ்மாத்யண்ட பவஸ்ததாऽஹமபி
யத்யேனம் விஸ்ருஜ்யேச்வரம்
ஸேவே ஸோऽபி பிஶாச ஸம்ஹதி விபு: விஷ்ணு:
ஶயாளு: ஸதா ।
கச்சேயம் ஶதமந்யுமேநமிதி சேந்நாம்நாऽலம் ஏவம் த்ருடம்
நிச்சித்ய த்ருதமாப கல்பலதிகாம் ஹம்ஸ:
பராம் தேவதாம் ॥

"ஸ்ருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் இருந்த முட்டையிலிருந்து பிரஹ்மா உண்டானர், நானும் முட்டையிலிருந்துதான் பிறந்திருக்கிறேன். பிரஹ்மாவை நான் ஸேவிப்பது உசிதமாகாது. அவரை விட்டுவிட்டு பரமசிவனை உபாஸிக்க நினைத்தால், அவர் பூத பிசாசாதி கூட்டங்களுக்கல்லவா தலைவர் என்று தோன்றுகிறது. மஹாவிஷ்ணு மனோஹர மூர்த்தியல்லவா என்று கவனிக்கும்போது, அவர் எப்பொழுதும் படுத்துக்கொண்டிருக்கிருரேயென்று ஞாபகம் வருகிறது. திரிமூர்த்திகளும் வேண்டாம், தேவர்களுக்கு அதிபதியான இந்திரனை ஸேவிப்போமென்ருல் அவனுடைய பெயர் "சதமன்யு" கணக்கில்லாத கோபங்களையுடையவர் என்பதே அவனிடத்தில் நெருங்காமலிருப்பதற்குப் போதும். இவ்விதமாக ஹம்ஸபக்ஷி பலவிதமாக ஆலோசித்து தீவிரமாக நிச்சயம் செய்துகொண்டு கேட்பதையெல்லாம் கொடுக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள கல்பலதைபோலுள்ள பரதேவதையான ஸ்ரீ சாரதாம்பாளை வேகமாக வந்து அடைந்தது."

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அம்பிகையைப்பற்றி அநேகம் கீர்த்தனைகளையும் ரசனை செய்து நன்கு பாடும்படியாக ராகம் தாளம் இவைகளையும் குறிப்பிட்டிருக்கிருர்.[1]

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் மற்ற தேவதைகளைப்பற்றி சொல்லியிருக்கும் சுலோகங்களில், ஸுப்ரஹ்மண்யரைப்பற்றியும்,

1. இவற்றில் சில கீர்த்தனைகளை ஸ்வரப்படுத்தி ஸ்ரீ சங்கர கிருபாவில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

வெங்கடேசுவரரைப்பற்றியும் உள்ளவைகளிலிருந்து ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கே அந்த ஸமயத்தில் சரீரத்தில் ஏதோ அஸௌகரியமிருந்ததாக ஊஹிக்க இடம் கொடுக்கிறது.

सुब्रह्मण्य सुरेश सूरिजनतासंमोदसंदोहद
प्रेमप्रेष्ठतम प्रवीण कलय प्रोद्यत्कटाक्षान् मयि ।
पापं संहर पार्वतीसुत परा काष्ठा गतिस्त्वं हि नः
पापिप्राणिनमेनमामयमुखात् दीनं त्वदालम्बिनम् ॥

ஸுப்ரஹ்மண்ய ஸுரேஶ ஸூரிஜநதா
ஸம்மோத ஸந்தோஹத
ப்ரேம ப்ரேஷ்டதம ப்ரவீண கலய ப்ரோத்யத்
கடாக்ஷான் மயி ।
பாபம் ஸம்ஹர பார்வதீஸுத பரா காஷ்டா
கதிஸ்த்வம் ஹி ந:
பாபி ப்ராணிநமேனமாமயமுகாத் தீனம் த்வதாலம்பினம் ॥

என்று ஸுப்ரஹ்மண்யரையும்,

श्रीवेङ्कटेश करुणाकर वारिजाक्ष
पाहि ह्यनन्यशरणं रुजयाऽतिदीनम् ।
विश्वंभरस्य तव मामकतर्षदानं
भारः कियान् नतजनेष्टफलप्रदस्य ॥

ஸ்ரீ வேங்கடேஶ கருணாகர வாரிஜாக்ஷ
பாஹி ஹ்யநந்ய ஶரணம் ருஜயாதிதீனம் ।
விஶ்வம்பரஸ்ய தவ மாமகதர்ஷ தானம்
பார: கியான் நதஜநேஷ்ட பலப்ரதஸ்ய ॥

என்று ஸ்ரீ வெங்கடேசரையும் பிரார்த்திக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைப்பற்றி,

कृष्णाश्रयमहं वन्दे दुर्योधनकुलान्तकम् ।
कालिङ्गगर्वहरणं कलापवदतिप्रियम् ॥

धनंजयाश्रयः श्रीमान् स भोगी गोप्रियो विभुः ।
सर्वदा मापतिः पायात् अब्जमङ्के बिभर्ति यः ॥

க்ருஷ்ணேச்ரயமஹம் வந்தே துர்யோதன குலாந்தகம் ।
காலிங்க கர்வஹரணம் கலாபவததிப்ரியம் ॥

தனஞ்ஜயாச்ரய: ஸ்ரீமான் ஸ போகீ கோப்ரியோ விபு: ।
ஸர்வதா மாபதி: பாயாத் அப்ஜமங்கே பிபர்தி ய: ॥

என்று வர்ணிக்கிருர்.

இவைகளைத்தவிர, ஸ்ரீ சிருங்கேரி குருபரம்பரையைப் பற்றி "குரு சதகம்" என்று சுமார் 120 சுலோகங்களை எழுதியிருக்கிருர். இதற்கு லக்ஷ்மண சாஸ்திரி என்பவர் அவர் காலத்திலேயே வியாக்யானமும் எழுதியிருக்கிருர். இதில் உள்ள முதல் 16 சுலோகங்கள் திரிமூர்த்திகளையும், பிறகு வஸிஷ்டர் முதல் கோவிந்தபாதர் முடிய உள்ள குரு சிரேஷ்டர்களை 33வது சுலோகம் வரையிலும் வர்ணித்திருக்கிருர். பிறகு 20 சுலோகங்களில் ஸ்ரீ சங்கரபகவத் பாதாசார்யாரை வர்ணிக்கிருர். வேதமாகிற பாற்கடலை தன் புத்தியாகிய மத்தினல் கடைந்து பாஷ்யமென்ற அமிருதத்தை எடுத்துக்கொடுத்தவர், ஸரஸ்வதியை ஜயித்து பூலோகத்தில் இருக்கச்செய்தவர், ஸௌந்தர்யலஹரீ முதலானவைகளை இயற்றி உலகத்தை நிர்மலமாயும் பவித்திரமாகவும் செய்தவர், நான்கு புஜங்களோடு மஹாவிஷ்ணு பிரகாசிப்பதுபோல் நான்கு சிஷ்யர்களுடன் விளங்கினவர், என்றெல்லாம் வர்ணித்திருக்கிருர்.

येन श्रीशङ्कराचार्यगुरुणा गुरुबुद्धिना ।
मथितं भाष्यपीयूषं तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

रमणीयेन वादेन विजिता येन भारती ।
आनीता च भुवो भागं तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

सौन्दर्यलहरीश्लोकलहरीकहरीतकी ।
निर्मलीकुरुते वाचं तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

ऋश्यशृङ्गतपस्स्थाने तपस्तेपे च यो मुनिः ।
नानाव्याख्यानकृद्यश्च तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

यद्वाग्विनिस्सृतानन्तविशुद्धपदजान्हवी ।
पवित्रीकुरुते नित्यं तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

शिष्यैश्चतुर्भिर्गोविन्दश्चतुर्भिरिव बाहुभिः ।
विराजते मुनिश्रेष्ठः तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

யேந ஸ்ரீ சங்கராசார்ய குருணா குருபுத்திநா ।
மதிதம் பாஷ்யபீயூஷம் தஸ்மை ஸ்ரீகுரவே நம: ॥

ரமணீயேந வாதேந விஜிதா யேந பாரதீ ।
ஆநீதா ச புவோ பாகம் தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம: ॥

ஸௌந்தர்யலஹரீ ச்லோக லஹரீகஹரீதகீ ।
நிர்மலீ குருதே வாசம் தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம: ॥

ருச்யச்ருங்க தபஸ்ஸ்த்தானே தபஸ்தேபே ச யோ முனி: ।
நாநாவ்யாக்யான க்ருத்யச்ச தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம: ॥

யத்வாக்விநிஸ்ஸ்ருதாநந்த விஶுத்த பத ஜாஹ்னவீ ।
பவித்ரீ குருதே நித்யம் தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம: ॥

ஶிஷ்யைச்சதுர்பி: கோவிந்தச்சதுர்பிரிவ பாஹுபி: ।
விராஜதே முனிச்ரேஷ்ட: தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம: ॥

பிறகு அந்த நான்கு சிஷ்யர்களையும் சிருங்கேரி ஆசார்யர்களையும் வரிசையாய் நமஸ்கரித்து வருகையில், ஸ்ரீ வித்யாசங்கரரைப்பற்றி

श्रीविद्याशङ्करायाद्य विद्यातीर्थाभिधाय च ।
लम्बकर्णाय शुद्धाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

अष्टाङ्गलक्षणो धर्मो यस्यातिसुलभोऽभवत् ।

लम्बिकायोगसंस्थाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

ஸ்ரீ வித்யா ஶங்கராயாத்ய வித்யாதீர்த்தாபிதாய ச ।
லம்பகர்ணாய ஶாந்தாய தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம: ॥

அஷ்டாங்கலக்ஷணோ தர்மோ யஸ்யாதி ஸுலபோபவத் ।
லம்பிகா யோகஸம்ஸ்த்தாய தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம: ॥

வித்யாதீர்த்தராயிருந்தவர் லம்பிகாயோக நிஷ்டராய் வித்யாசங்கரராக இருந்துவருபவர் என்றும், வித்யாரண்யரைப்பற்றி

विद्यारण्यमुनीशाय विद्यारण्येषु नित्यशः ।
चरत्केसरिणे माद्यद्विद्वत्कुञ्जरवैरिणे ॥

सुप्रसिद्धमहाग्रन्थकरणे करुणान्विता ।
वशगा यस्य वागीशा तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

पुरा हरिहराभिख्यपृथिवीमण्डलेशितुः ।
स्थापको यश्च कालज्ञः तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

यस्य चान्दोलिकादण्ड एकतो मानुषैर्धृतः ।
एकतो भूतवेतालैः तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

வித்யாரண்யமுநீஶாய வித்யாரண்யேஷு நித்யச: ।
சரத்கேஸரிணே மாத்யத்வித்வத்குஞ்ஜர வைரிணே ॥

ஸுப்ரஸித்த மஹாக்ரந்தகரணே கருணாந்விதா ।
வஶகா யஸ்ய வாகீஶா தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம: ॥

புரா ஹரிஹராபிக்யப்ருதிவீமண்டலேஶிது: ।
ஸ்தாபகோ யச்ச காலக்ஞ: தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம: ॥

யஸ்ய சாந்தோலிகாதண்ட ஏகதோ மாநுஷைர்த்ருத: ।
ஏகதோ பூதவேதாளை: தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம: ॥

எவருக்கு வாக்தேவதை ஸ்வாதீனமாயிருந்து பிரஸித்த மான கிரந்தங்களை எழுத உதவினுளோ, எவர் விஜயநகர ஸம்ஸ்தானத்தை ஏற்படுத்தி அதில் ஹரிஹர மஹாராஜனை ஸ்தாபித்தாரோ, எவருடைய பல்லக்கு ஒருபக்க கொம்பில் மாத்திரம் மனிதர்களாலும் மற்றென்று பூதவேதாளங் களாலும் சுமக்கப்பட்டதோ, என்றும் விஸ்தாரமாக வர்ணித் திருக்கிருர். அதன் பிறகு வந்த ஆசார்யர்களையும் கிரம மாக வர்ணித்துவிட்டு, கடைசியில் தன்னுடைய குருநாத ரான அபிநவ நரஸிம்ஹபாரதீஸ்வாமிகளை 24 சுலோகங் களில் வர்ணிக்கிருர். தன்னுடைய வாக்சக்தியினுல் துர்வாதிகளையும், தேஜஸ்ஸினுல் ஸூர்யனையும், காம்பீர்யத் தினுல் ஸமுத்திரத்தையும் ஜயித்தவர் என்றும், வாதத்தில் ஸிம்ஹமாயும், தானத்தில் உதாரராயும், பிரவசனத்தில் ஆதிசேஷனுயுமிருப்பவர் என்றும், சிவகீதைக்கு வியாக் யானம் எழுதினவர் என்றும், பலவாருக ஸ்துதித்துவிட்டு, குரு நமஸ்காரரூபமான இந்த ஸ்தோத்ரம் கங்கா நதி மாதிரி எல்லாரையும் பவித்திரமாக்குமென்று சொல்லிமுடிக்கிருர்.

नमस्कृतिलसद्वाग्भिः शुभैषा गुरुसंततिः ।
पुनाति सकलान् लोकान् जान्हवीव प्रकीर्तिता ॥

நமஸ்க்ருதி லஸத் வாக்பி: ஶுபைஷா குரு ஸந்ததி: ।
புநாதி ஸகலான் லோகான் ஜான்ஹவீவ ப்ரகீர்த்திதா ॥

இவ்விதமாக ஸ்ரீ ராமசந்திர மஹோதய காவ்யத்தை யும், பற்பல தேவதாஸ்துதிகளையும், குருஸ்துதியையும், ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் எழுதியிருப்பதுடன், வித்வான்களின் வழக் கப்படி விளையாட்டாக அனேக சுலோகங்களையும் எழுதி யிருக்கிருர். உதாஹரணமாக,

का नित्यं सुखदा, करादिमपरिष्कारश्च को, मानसं
संतापं विफलीकरोति खलु कः, का मूढधीः शीलतः ।

மிருந்ததாகத் தெரிகிறது. எப்படியும் அவர் அரசராக வந்துவிட்டபடியால் முன்னிருந்துவந்த ஆதரவு குறையக் கூடாதென்பதில் யாருக்கும் அக்கரையுண்டு. அவருடைய மனோநிலையை நேரில்போய்த் தெரிந்துகொள்வது உசிதம் என்று ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் நினைத்தார். அவ்வரசர் இருந்துவந்த பித்ருஹள்ளி அல்லது பெட்நூர் என்ற வேணுபுரததிற்குப் போய்வரவேண்டுமென்று தானாகவே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் தீர்மானம் செய்துகொண்டு புறப்பட்டுவிட்டார். அரசனுக்கு முன்னால் சொல்லியனுப்பாமலே அவ்வூர் சென்று ஸகல வாத்திய கோஷங்களுடன் அரண்மனை முன்பாகவே சென்று அங்குள்ள ஸ்ரீ நீலகண்ட தேவருடைய ஆலயம் சென்றார். வாத்திய கோஷத்தினால் விஷயம் அறிந்துகொண்ட சிவப்ப நாயக்கரும் உடனே அவ்வாலயம் சென்று ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரை தர்சனம் செய்தார். உடனே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுடைய தபப்பிரபாவத்தில் ஈடுபட்டவராக, தன் அரண்மனைக்கு விஜயம் செய்து அநுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அப்படியே அழைத்துச் சென்றார்.

एतदीयैस्तपश्श्रीबलैर्मोहितः
सद्विनीतो भवन् प्रार्थयन् पार्थिवः ।
सौधमायाहि मे शाधि मां बोधनैः
इत्यनैषीन्मुनीन्द्रं निजं मन्दिरम् ॥

ஏததீயைஸ்தப: ஸ்ரீபலைர்மோஹித:
ஸத்விநீதோ பவன் ப்ரார்த்தயன் பார்த்திவ: ।
ஸௌதமாயாஹி மே சாதி மாம் போதனை:
இத்யனைஷீன் முனீந்த்ரம் நிஜம் மந்திரம் ॥

— குருவம்ச காவ்யம் 11—7.

அப்படியே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அரண்மனை சென்று வெகு மனோஹரமாக ஒரு பிரஸங்கம் செய்துவிட்டு அரசர் செய்த மரியாதையைப் பெற்றுக்கொண்டு தன் மடம் திரும்பி

வந்தார். பிறகு ராஜபிக்ஷை முதலானதுகளால் விசேஷமாக ஆதரிக்கப்பட்டு எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஸந்தோஷத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு அவ்வூரில் சில நாட்கள் தங்கி இருந்தார். முன் அரசர்களின் வழக்கப்படியே சிவப்ப நாயக்கரும் வெகு பக்தியுடன் நடந்துகொண்டார். கடைசி தினம் அரசரே நேரில் ஸ்ரீமடம் வந்து ஸ்ரீஸ்வாமிகளை வணங்கி மேலும் ஏராளமான வஸ்திராதிகளை ஸமர்ப்பித்து தன்னை ஆசீர்வதிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அப்படியே ஸ்ரீஸ்வாமிகளும் அனுக்ரஹித்துவிட்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டு கிரமமாக சிருங்கேரிக்குத் திரும்ப வந்து சேர்ந்தார்.

பிறகு வெகு உத்ஸாஹத்துடன் ஸ்ரீமலஹானிகரேசுவரர் ஆலயத்தில் அம்பிகையையும் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்று ஸ்ரீஸ்வாமிகள் ஸங்கல்பித்தார். மூல ஸ்தான கர்ப்ப கிருஹத்திற்கு வடபக்கமாக கல்லினாலேயே வெகு அழகாக ஆலயம் கட்டி வைத்து, சிலையிலேயே ஒரு மூர்த்தியை தயாரித்துப் பிறகு நல்ல தினம் நல்ல முகூர்த்தத்தில் பவானீ என்ற பெயருடன் அம்பிகையை பிரதிஷ்டை செய்வித்தார். அம்மூர்த்தியில் விசேஷமென்னவென்றால் அம்பிகைக்கு மூக்கு காதுகளில் ஆபரணங்கள் போடும்படியாக இருக்கவேண்டுமென்று துவாரங்கள் போடும்படியும் செய்திருந்தார். பிரதிஷ்டை ஸமயம் ஜபங்கள் ஹோமங்கள் பிராஹ்மண ஸந்தர்ப்பணம் தக்ஷிணை தானம் முதலானவைகளெல்லாம் வெகு சிறப்பாக நடந்தன. அவ்வாலயத்தில் கல்யாணோத்ஸவம், ஸந்தான உத்ஸவம், தீபோத்ஸவம், ரதோத்ஸவம், முதலான உத்ஸவங்களையும் ஆரம்பித்து வைத்து வெகு விமர்சையாக நடத்திவந்தார். கல்யாணோத்ஸவத்தில் நலங்கிடும் சுலோகங்களையும் ஸந்தானோத்ஸவத்தில் பிரணயகலஹரூபமான சுலோகங்களையும் அவரே ரசனை செய்து கொடுத்த விஷயம் முந்தின அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மிருந்ததாகத் தெரிகிறது. எப்படியும் அவர் அரசராக வந்துவிட்டபடியால் முன்னிருந்துவந்த ஆதரவு குறையக் கூடாதென்பதில் யாருக்கும் அக்கரையுண்டு. அவருடைய மனோநிலையை நேரில்போய்த் தெரிந்துகொள்வது உசிதம் என்று ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் நினைத்தார். அவ்வரசர் இருந்துவந்த பித்ருஹள்ளி அல்லது பெட்நூர் என்ற வேணுபுரததிற்குப் போய்வரவேண்டுமென்று தாஞகவே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் தீர்மானம் செய்துகொண்டு புறப்பட்டுவிட்டார். அரசனுக்கு முன்னுல் சொல்லியனுப்பாமலே அவ்வூர் சென்று ஸகல வாத்திய கோஷங்களுடன் அரண்மனை முன்பாகவே சென்று அங்குள்ள ஸ்ரீ நீலகண்ட தேவருடைய ஆலயம் சென்ருர். வாத்திய கோஷத்தினுல் விஷயம் அறிந்துகொண்ட சிவப்ப நாயக்கரும் உடனே அவ்வாலயம் சென்று ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரை தர்சனம் செய்தார். உடனே ஸ்ரீ ஸ்வாமி களுடைய தபப்பிரபாவத்தில் ஈடுபட்டவராக, தன் அரண்மனைக்கு விஜயம் செய்து அநுக்ரஹிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு அப்படியே அழைத்துச் சென்ருர்.

एतदीयैस्तपःश्रीबलैर्मोहितः
सद्विनीतो भवन् प्रार्थयन् पार्थिवः ।
सौधमायाहि मे शाधि मां बोधनैः
इत्यनैषीन्मुनीन्द्रं निजं मन्दिरम् ॥

ஏததீயைஸ்தப: ஸ்ரீபலைர்மோஹித:
ஸத்விநீதோ பவன் ப்ரார்த்தயன் பார்த்திவ: ।
ஸௌதமாயாஹி மே ஶாதி மாம் போதனை:
இத்யனைஷீன் முனீந்த்ரம் நிஜம் மந்திரம் ॥

— குருவம்ச காவ்யம் 11—7.

அப்படியே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அரண்மனை சென்று வெகு மனோஹரமாக ஒரு பிரஸங்கம் செய்துவிட்டு அரசர் செய்த மரியாதையைப் பெற்றுக்கொண்டு தன் மடம் திரும்பி

வந்தார். பிறகு ராஜபிக்ஷை முதலானதுகளால் விசேஷமாக ஆதரிக்கப்பட்டு எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஸந்தோஷத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு அவ்வூரில் சில நாட்கள் தங்கி இருந்தார். முன் அரசர்களின் வழக்கப்படியே சிவப்ப நாயக்கரும் வெகு பக்தியுடன் நடந்துகொண்டார். கடைசி தினம் அரசரே நேரில் ஸ்ரீமடம் வந்து ஸ்ரீஸ்வாமிகளை வணங்கி மேலும் ஏராளமான வஸ்திராதிகளை ஸமர்ப்பித்து தன்னை ஆசீர்வதிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அப்படியே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளும் அனுக்ரஹித்துவிட்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டு கிரமமாக சிருங்கேரிக்குத் திரும்ப வந்து சேர்ந்தார்.

பிறகு வெகு உத்ஸாஹத்துடன் ஸ்ரீமலஹானிகரேசுவரர் ஆலயத்தில் அம்பிகையையும் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்று ஸ்ரீஸ்வாமிகள் ஸங்கல்பித்தார். மூல ஸ்தான கர்ப்ப கிருஹத்திற்கு வடபக்கமாக கல்லினலேயே வெகு அழகாக ஆலயம் கட்டி வைத்து, சிலையிலேயே ஒரு மூர்த்தியை தயாரித்துப் பிறகு நல்ல தினம் நல்ல முகூர்த்தத்தில் பவானீ என்ற பெயருடன் அம்பிகையை பிரதிஷ்டை செய்வித்தார். அம்மூர்த்தியில் விசேஷமென்னவென்றல் அம்பிகைக்கு மூக்கு காதுகளில் ஆபரணங்கள் போடும்படியாக இருக்கவேண்டுமென்று துவாரங்கள் போடும்படியும் செய்திருந்தார். பிரதிஷ்டை ஸமயம் ஜபங்கள் ஹோமங்கள் பிராஹ்மண ஸந்தர்ப்பணம் தக்ஷிணு தானம் முதலானவைகளெல்லாம் வெகு சிறப்பாக நடந்தன. அவ்வாலயத்தில் கல்யாணேத்ஸவம், ஸந்தான உத்ஸவம், தீபோத்ஸவம், ரதோத்ஸவம், முதலான உத்ஸவங்களையும் ஆரம்பித்து வைத்து வெகு விமர்சையாக நடத்திவந்தார். கல்யாணேத்ஸவத்தில் நலங்கிடும் சுலோகங்களையும் ஸந்தாணேத்ஸவத்தில் பிரணயகலஹரூபமான சுலோகங்களையும் அவரே ரசனை செய்து கொடுத்த விஷயம் முந்தின அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சிவப்ப நாயக்கர் பட்டத்திற்கு வந்தவுடன் சிருங்கேரி ஆசார்யார் தான் இருக்குமிடம் வந்து அனுக்ரஹம் செய்ததில் ஸந்தோஷமடைந்த போதிலும் அதனால் திருப்தியடையாமல் மறுபடியும் ஆசார்யார் அனுக்ரஹம் பெற விரும்பி பின் ஒரு சமயம் தன் மந்திரிகளை அனுப்பி ஸ்ரீஸ்வாமிகள் வேணுபுரம் வந்து தன்னை மறுபடியும் ஆசீர்வதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அப்படியே ஸ்ரீஸ்வாமிகளும் அங்கே விஜயம் செய்து விசேஷமாக ஸத்காரம் பெற்றார்.

சிருங்கேரி பரம்பரையில் 1517 முதல் 1560 வரை பீடாதிபத்தியம் வஹித்த ஸ்ரீ ராமசந்திரபாரதீ ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யர் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹபாரதீ ஸ்வாமிகள் பட்டத்திற்கு வந்திருந்தபோது அவருக்குத் துரோகம் செய்த ஒரு ஸன்யாஸியை சிருங்கேரியை விட்டே விரட்டும்படி ஏற்பட்டது. மஹாராஜரின் அனுமதியின்பேரில் அவர் ஸங்கம க்ஷேத்திரத்தில் தனியாக ஒரு மடம் கட்டிக்கொண்டு இருந்துவந்தார். அவருடைய பெயர் குருவம்ச காவ்யத்தில் காணப்படவில்லை. ஆனால் அவருடைய நடத்தையினால் அங்கேயும் மடாதிபதியென்று சொல்லிக்கொள்ள யோக்யதையற்றவர் என்ற பண்டிதர்களின் தீர்மானத்தை அனுஸரித்து 1576 யுவ வருஷத்தில் சிவப்ப நாயக்கரின் பாட்டனார் சிக்கசங்கண்ண நாயக்கர் காலத்திலேயே, அதாவது வெங்கடப்ப நாயக்கர் பட்டத்திற்கு வருவதற்கு முன்னாலேயே பிறந்திருக்கும் உத்திரவில் அவர் பெயர் வித்யாரண்ய பாரதீ என்று தெரிகிறது. அவருடைய சிஷ்யரென்று சொல்லிக்கொண்டு பிரஹ்மேச பட்டர் என்பவர் தானாகவே அம்மடத்தில் பிரவேசித்துக்கொண்டிருக்கையில், அவருக்கும் எவ்வித பாத்தியதையும் கிடையாதென்று 1660-ல் சிவப்ப நாயக்கரே உத்திரவு பிறப்பித்து அந்த மடத்தையும் அதைச் சேர்ந்த திரவியங்களையும் பூமிகளையும் ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பாரதீ ஸ்வாமிகளின் ஸ்வாதீனத்தில் ஒப்புவித்துவிட்டார்.

அதன்பேரில் அவ்வூர் சென்று ஸ்வாதீனம் பெற்றுக் கொண்டதுடன் அங்கு ஒரு தேவாலயம் கட்டி, அதில் ராமேசுவரர் என்ற திருநாமத்துடன் பிரதிஷ்டை செய்தார். அம்மடத்தில் தனக்கு அதீனமாக சங்கர பாரதீ என்பவரை இருக்கும்படிச் செய்ததாகவும் தெரிகிறது.

சிவப்ப நாயக்கர் 1660-லேயே காலமாகிவிட்டபடியால் அவருடைய தம்பி வெங்கடப்ப நாயக்கர் என்பவர் ஒரு வருஷ காலம் ராஜ்ய பாரம் வஹித்தார். பிறகு சிவப்ப நாயக்கரின் மூத்த குமாரரான பத்திரப்ப நாயக்கர் என்பவர் பட்டத்திற்கு வந்தார். இவ்விரு அரசர்களுமே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளிடம் மிகவும் ஈடுபட்டிருந்து பலவித உதவிகள் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

இவ்விதமாக ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் தான் செய்யவேண்டிய சொந்தக் கார்யங்களையும் ஸ்ரீமடம் கார்யங்களையும் நன்கு நிறைவேற்றிக்கொண்டு, வித்வான்களுக்கு ஏராளமாய் ஆதரவு கொடுத்துக்கொண்டு, எப்பொழுதும் வேதாந்தப் பிரதிபாத்யமான ஆத்ம தத்வத்தை அனுஸந்தானம் செய்து கொண்டு, மஹாராஜர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவராக, நல்ல கீர்த்தியுடன், சுமார் நாற்பது வருஷகாலம் வெகு சிறப்பாக பீடாதிபத்யத்தை நிர்வஹித்து வந்தார். பிறகு பத்திரப்ப நாயக்கர் கெளதி ஸம்ஸ்தானத்திற்கு வந்து சுமார் இரண்டு வருஷம் சென்றபிறகு, ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் தன்னுடைய ஆயுள் முடிவு நெருங்கிவிட்டதென்று உணர்ந்து சோபகிருத் ஜ்யேஷ்ட சுக்ல தசமிதினம் ஒரு சிஷ்யருக்கு ஸந்யாஸம் கொடுத்து நரஸிம்ஹபாரதீ என்ற யோக பட்டத்தையும் அளித்தார். அதிலிருந்து பத்து நாட்களில் அதாவது ஆஷாடகிருஷ்ண ஷஷ்டியில் (1663 ஜூலை 16) ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் விதேஹ கைவல்யம் அடைந்துவிட்டதாகத்தெரிகிறது.

அவருக்குப்பின் பட்டத்திற்குவந்த அந்த நரஸிம்ஹ பாரதீ ஸ்வாமிகள் மஹாபூஜை, ஆராதனை முதலானவை

களையெல்லாம் நடத்திவிட்டு, குருநாதரின் ஸமாதி ஸ்தலத்தில் ஆலயம் கட்டத்தீர்மானித்தார். அப்படியே அது கட்டி முடிந்தவுடன் அங்கே ஸ்ரீஸச்சிதாநந்தேசுவரர் என்று லிங்கப்பிரதிஷ்டையும் செய்தார்.

सच्चिदानन्दभारत्यभिख्यावतः
सद्गुरोः प्रीतये चारुदेवालयम् ।
बन्धयन् सोऽत्र लिङ्गप्रतिष्ठां व्यधात्
सच्चिदानन्दनाम्नेश्वरं ख्यापयन् ॥

ஸச்சிதானந்த பாரத்யபிக்யாவத:
ஸத்குரோ: ப்ரீதயே சாரு தேவாலயம் ।
பந்தயன் ஸோऽத்ர லிங்கப்ரதிஷ்டாம் வ்யதாத்
ஸச்சிதானந்த நாம்னேச்வரம் க்யாபயன் ॥

— குருவம்சகாவ்யம் 11–29

இதைத்தவிர, தன் குருவின் ஞாபகார்த்தமாக ஸச்சிதாநந்தபுரம் என்ற அக்ரஹாரத்தையும் கட்டிவைத்து பிராஹ்மணோத்தமர்களுக்கு தானம் செய்தார். அங்கேயும் ஒரு சிவன் கோவில் கட்டி ஸச்சிதாநந்தர் என்ற பெயரிலேயே அங்கு ஒரு லிங்கத்தையும் பிரதிஷ்டை செய்தார்.

सच्चिदानन्दनाम्नाऽग्रहारं ततः
संविधाप्य द्विजाग्र्यव्रजायार्पयन् ।
सच्चिदानन्दनाम्नैष शैवालयं
बन्धयंस्तत्र लिङ्गप्रतिष्ठां व्यधात् ॥

ஸச்சிதானந்த நாம்னாऽக்ரஹாரம் தத:
ஸம்விதாப்ய த்விஜாக்ர்ய வ்ரஜாயார்பயன் ।
ஸச்சிதானந்த நாம்னைஷ சைவாலயம்
பந்தயம்ஸ்தத்ர லிங்கப்ரதிஷ்டாம் வ்யதாத் ॥

— குருவம்சகாவ்யம் 11–31

இவ்விதமாக, இம்மஹான் தமிழ் நாட்டில் வேதவித்துக்களாயும், வித்வான்களாயும் செல்வாக்கும் செல்வமுமமைந்

தவர்களாயுமிருந்த உத்தம வம்சத்தில் பிறந்து வளர்ந்து, அதிபால்யத்திலேயே தாயாரை இழக்க நேரிட்டு, ராஜ்ய க்ஷோபத்தினுல் பூர்வீக கிராமத்தையே விட்டு வெளியேறி, தான் ஒரு பக்கம், தகப்பனுர் ஒரு பக்கமாக அலைந்து திரிந்து, வறுமையினுல் பிக்ஷையெடுத்து காலக்ஷேபம் செய்யும்படி ஏற்பட்ட போதிலும் தன் குல தனமான வேதாத்யயனத்தை கைவிடாமல் பலப்படுத்திக்கொண்டு, எங்கு போனுலும் மதிப்புடனேயே ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அவர்கள் பூர்வாசிரமத்தில் இருந்து வந்தாரென்பதை அறிகிரேும். பின்னுல், அவருடைய தாய்மாமன் முன்னமேயே சொல்லி இருந்தபடி அவருடைய பெண்ணை தனக்கு விவாஹம் செய்துகொடுக்கப் போகிருரென்று எதிர்பார்த்து அவர் குடும்பத்துடன் இருந்துவந்த சிருங்கேரிக்குப் போய் அவர் வீட்டிலேயே ச்ரௌத கர்மாக்களுக்கு உதவியாக இருந்து கொண்டு ஒரு வருஷ காலம் தங்கியிருந்த ஸமயம் அப்பொழுதுள்ள ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரின் விசேஷப் பிரீதிக்குப் பாத்திரமாகிவிட்டார். இவரே தனக்குப் பின் பீடாதிபத்யம் வஹிக்கவேண்டுமென்ற ஸங்கல்பத்திற்கு உடன்பட்டு விவாஹ ஆசையை அறவே விட்டு ஸன்யாஸம் கொள்ள ஸம்மதித்த இவருடைய மனே தைர்யத்தை என்னவென்று சொல்வது? பிறகு பீடாதிபத்யம் ஏற்பட்டு ஸ்ரீமடம் நிர்வாஹத்தை விமர்சையாக நடத்திக்கொண்டுவருகையில், சிருங்கேரி நகரமே இரண்டு அரசர்களுக்குள் விவாத ஸ்தலமாக ஏற்பட்ட ஸமயத்திலும் அவ்விருவர்களிடமும் ஒரே ரீதியாக நடந்துகொண்டு வந்த தன்மையும், சிருங்கேரி போர்க்களமாகவே ஏற்பட்ட ஸமயத்திலும் ஸ்ரீமடத்தில் அமர்ந்துகொண்டு மந்திர ஜபாதிகளையும் தபஸையும் செய்து கொண்டு தேவதைகளின் அனுக்ரஹத்தினுல் ஸகலவித ஆபத்துக்களையும் நீக்கிய ரீதியும், ஆலயங்களை பரிஷ்காரம் செய்து உத்ஸவங்களை ஏற்படுத்தி மிகச்சிறப்பாக நடத்திக் கொடுத்த பக்தியின் சிறப்பும், வித்வான்களை விசேஷமாக ஆதரித்துவந்ததுடன் தானும் ஸ்ரீ ராமசந்திரோதயம் முதலிய

கிரந்தங்களை இயற்றியதும், சிருங்கேரி ஸம்ஸ்தானத்தை பலவிதமாக அபிவிருத்திக்குக் கொண்டுவந்து பிரஜைகளை பரிபாலனம் செய்து வந்த மாதிரியும், இவ்வித லௌகிகப் பொறுப்பினால் தன்னுடைய அத்யாத்ம நிலை குன்றாமல் ஆத்ம நிஷ்டராய் விளங்கி வந்ததும், மற்றும் நடந்த ஒவ்வொரு ஸம்பவமும், இம்மஹானுடைய விசேஷ மஹிமையை பலவாறாக நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

எங்கேயெல்லாம் விசேஷமான யோக்கியதையோ, சக்தியோ, மஹிமையோ, காண்கிறதோ அவையெல்லாம் என்னுடைய அம்சம் என்று கீதாசார்யன் அனுக்ரஹித்திருக்கிறபடி, ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஜகத்குரு பரம்பரையில் வந்த ஸகல ஆசார்யர்களும் பகவானுடைய அம்சமாயிருந்த போதிலும் சிலர்களிடத்தில் அவ்வம்சம் மிகவும் விசேஷமாக பிரகாசித்தால் அப்பொழுது அவர்கள் ஸாக்ஷாத் பரமசிவனே என்று சொல்வதுண்டு. அவ்விதமாக எப்பொழுதும் ஸத்ய நிஷ்டராய், ஞானநிஷ்டராய், ஆனந்த ரூபியாய், விளங்கிவந்து ஸச்சிதானந்தர் என்ற தன் யோக பட்டத்தை அன்வர்த்தமாகக் காட்டிக்கொண்டு, தான் இந்திரிய நிக்ரஹத்துடன் இருந்துகொண்டு விஷய ஸுகங்களை பொருட்படுத்தாமலிருந்தபோதிலும் இப்பெரிய ஸம்ஸ்தான ராஜ்யத்தை நிர்வகிக்கும்போது அதன் உதவியைத் தேடிவரும் ஸகலர்களுக்கும் ஏராளமாக பலவித தானங்களை செய்துவந்து ஆத்மஞானத்தை அபேக்ஷித்துவரும் சிஷ்யர்களுக்கு உத்தமமான ஞானத்தையும் அளித்து வந்த இம்மஹானை ஸ்ரீசிருங்கேரி ஜகத்குரு பரம்பரா ஸ்தோத்திரத்தில்

सत्यस्वरूपं सद्ज्ञाननिष्ठं साक्षाच्छिवं परम् ।
सदा दानरतं दान्तं सच्चिदानन्दमाश्रये ॥

ஸத்ய ஸ்வரூபம் ஸத்ஜ்ஞான நிஷ்டம் ஸாக்ஷாச்சிவம் பரம் ।
ஸதா தானரதம் தாந்தம் ஸச்சிதானந்த மாச்ரயே ॥

என்று வர்ணித்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமே யாகும். அவருடைய திருநாமத்தை ஸ்மரிப்பதே புண்யமாகும்.

ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்தபாரதீ விஜயம் முற்றும்.

அனுபந்தம்—1

குரு பரம்பரை

ஸ்ரீ ராமசந்த்ர பாரதீ	1517--1560
ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ பாரதீ-III	1560--1573
ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ பாரதீ-IV	1573--1576
ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ பாரதீ-V	1576--1600
ஸ்ரீ அபிநவ நரஸிம்ஹ பாரதீ	1600--1623
ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த பாரதீ	1622--1663
ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ பாரதீ	1663--1705

அனுபந்தம்—2

கெளதி ராஜவம்சம்

- சௌடப்ப நாயக்கர் 1500—1540
  - ஸதாசிவ நாயக்கர் 1540—1565
    - தொட்ட சங்கண்ண 1565—1571
      - ராமராஜ 1580—1582
        - வீர
        - வஸவலிங்க
      - வெங்கடப்ப 1586—1629
        - பத்ரப்ப
          - வீரபத்ர 1629-1645
    - சிக்க சங்கண்ண 1571—1580
      - ஸித்தப்ப
        - சிவப்ப 1645-1660
          - பத்ரப்ப 1661—1664
          - ஸோமசேகர 1664—1671
        - வெங்கடப்ப 1660-1661

அனுபந்தம்—3

பிதாவின் வம்சபரம்பரை

காளஹஸ்தி பட்டர்

அஹோபலபட்டர்–திருமலாம்பா

நரஸிம்ஹ –நரஸி | நரஹரி –பாப்பா | அளகாத்ரி 1 திம்மாம்பா 2

9 பெண்கள் | நரஸிம்ஹ சேஷ | நரஸிம்ஹ பிரஹ்மா

அனுபந்தம்—4

மாதாவின் வம்சபரம்பரை

நமல

வெங்கடாசல | வெங்கடாத்ரி | யல்லாவதானி | நரஸிம்ஹ | திம்மாம்பா அளகாத்ரி

பெண்-பிரஹ்மா | நரஸிம்ஹ பிரஹ்மா